

Eva Tichy

Ilias diachronica Epsilon (5)

Freiburg, März 2019

Vorbemerkung

In ihrer inhaltlichen Vielschichtigkeit und ihrem Aufbau sind Ilias Λ (Ἀγαμέμνωνος ἀριστεία) und P (ἀριστεία Μενελάου) nur als Teile der homerischen Ilias zu begreifen, nicht auch jeweils für sich als vorhomerische 'Einzellieder'; wer die traditionellen Kurztitel als textgeschichtliche Hinweise nehmen will, wird hier in die Irre geführt. Ebenso steht auch hinter Ilias E, der Διομήδους ἀριστεία, und Umgebung weder ein Einzellied noch „ein kleines Epos $\Gamma\Delta\text{E}$ “, das Homer „aufgenommen“ hat (Wilamowitz 1916, 281-301, 514). Im strukturellen Ablauf des erhaltenen Großepos entsprechen einander vielmehr die erste Schlacht ohne Achilleus, an der sich (vor dem Verbot des Zeus, Θ 5-12) auch noch fünf Götter beteiligen, und die große Schlacht in $\Upsilon\Phi\chi$, an der Achilleus wieder teilnimmt und für die Zeus sein Verbot aufhebt, damit nun auch die Götter wieder mitkämpfen.

Aus sprach- und versgeschichtlicher Sicht halten sich, was das E betrifft, Tradition und Neuerung fast durchgehend die Waage. Originäre ionische Hexameter, die den Digammaschwund voraussetzen, sind hier statistisch weitaus häufiger als in $\text{B}\Gamma$, I, $\text{N}\Xi\text{O}$, T (zwischen 23 % und 33 %), auch häufiger als in A, Δ , $\text{H}\Theta$, $\text{P}\text{P}\Sigma$ (zwischen 35 % und 44 %); mit 46,6 % liegt ihr Anteil ähnlich hoch wie in Λ (48,3 %) und M (51,4 %). Erst gegen Ende überwiegt auch hier tradiertes, vom ionischen Dichter weiterverwendetes Material.

Junge Verse im E (ohne Vers {42}, {57}, {901}): insgesamt 422, von 906 = 46,6 %.

1. Teil (1-310):	139, von 308 = 45,1 %;
2. Teil – Aphrodite-Episode (311-431):	58, von 121 = 47,9 %;
3. Teil (432-710):	160, von 279 = 57,3 %;
4. Teil – Ares-Episode (711-909):	65, von 198 = 32,8 %.

Im Zusammenhang übernommen – und beträchtlich erweitert, stellenweise auch umgestaltet – ist zum einen die Episode, in der Aphrodite von Diomedes an der Hand verletzt wird, sich auf den Olymp rettet, wo ihre Mutter Dione sie tröstet und heilt, und dort den beißenden Spott der Athene auf sich zieht. Vorhomerischer Tradition entstammt zum andern der Schlussteil, beginnend mit der Beschwerde der Hera bei Athene, dann auch bei Zeus über Ares (714-718, 757-763) und gipfelnd im gemeinschaftlichen Vorstoß von Athene und Diomedes, die Ares eine Bauchverletzung beibringen (826-861); laut schreiend

fährt dieser zum Himmel auf, beklagt sich bei Zeus und muss ebenfalls geheilt werden, vor allem aber erntet auch er reichlich Spott und Hohn. Der Schluss der Ares-Episode bildet auch den Schluss des E (vgl. Wilamowitz 1916, 297).

Dass der Iliasdichter in diesen beiden Teilen auf ältere, mündlich tradierte Unterhaltungsliteratur zurückgreift – vergleichbar dem Lied des Sängers Demodokos (ῥ 266-369), das Ares und Aphrodite gemeinsam zum Ziel von Spott und Schadenfreude werden lässt –, entspricht insoweit Wilamowitz' Einschätzung, als diese sich auf die genannten Abschnitte bezieht (1916, 284-289, s. auch 300 f.). Zugleich ist unser Ergebnis wenn nicht vollständig, so doch weitgehend mit den strukturellen Beobachtungen und Rückschlüssen Martin Wests vereinbar (2011, 152): „The episode in which Diom. wounds Aphrodite, with the following Olympian scene (330-431), seems not to have been part of P's [the poet's] original design, but he must have worked it in before completing E, as it is presupposed in later passages (458, 818-21) [...]. Diom.'s victorious assault on Ares (793-906), likewise, does not spring organically from the agenda of the ΔEZ expansion, and it too may have been first conceived in the course of the rhapsody's composition. But it is not an overlay that can be lifted off to leave an earlier version.“

Alles übrige hat der ionische Dichter im Hexameter neu konzipiert, darunter sämtliche Szenen, an denen Pandaros (95-122), Pandaros und Aineias (166-310), Aineias nach dem Eingreifen der Aphrodite (432-453, 467 ff., 512-516, 533-572) und Sarpedon beteiligt sind (letzterer 471-493, 628-698). Erkennbar wird dies vor allem an denjenigen Versen und Verspartien, in denen die Iliashandlung voranschreitet. Anderes ist, wie üblich, auch hier oft oder zumeist älterer Dichtung entlehnt: Teile von Kampfszenen, Reden und Teile von Reden, Gleichnisse, Ausblicke auf die mythische Tradition (u. a. 59-64; 639-642, 648-651).

Acht tradierten Gleichnissen, unter denen eines in junger Sprache abgewandelt ist (499-504), steht ein einzelnes neues gegenüber. Als Diomedes vom Pfeil des Pandaros getroffen ist und Athene ihm wieder Mut gemacht hat, folgt darauf das breit ausgemalte Gleichnis vom angeschossenen, nun erst recht aggressiven Löwen (136-143). Wichtiger noch: Ganz zu Anfang, E 4-7, steht ein kurzer, erkennbar neugedichteter Vergleich in einem ebenso neuen Kontext, der eine Fernbeziehung zu Σ 205-214 und 225 ff. herstellt (gleichfalls neu) und die Gestalt des Haupthelden sofort ins rechte Licht setzt. Athene lässt aus Diomedes' Helm und Schild das unermüdliche Feuer brennen, dem Sirius gleich, so wie sie später über dem Haupt des waffenlosen Achilleus das unermüdliche Feuer brennen lässt. Wer Homers Ilias früher schon im Ganzen gehört hatte, wusste damit von Anfang an: Diomedes kämpft hier wie ein zweiter Achilleus, oder mit Schol. bT zu E 4: ἄλλο φῶς ἀντὶ Ἀχιλλέως ἤστραψεν Ἑλλησιν ὁ ποιητής.

Zitierte Fachliteratur:

- Forssman, Bernhard (1987), „*jīvagrāham, jīvagr̥bh-*, ζωγρέω“. Studien zur Indologie und Iranistik 13/14, 69-76.
- Forssman, Bernhard (2015), „Ein Textproblem bei Homer: E 293“. *Mélanges ... offerts à Françoise Létoublon*. Gaia 18, 293-300.
- Dürbeck, Helmut (1978), „Il. 5.502: ἀχυρμιαί“. *Münchener Studien zur Sprachwissenschaft* 37, 39-57.
- Risch, Ernst (1974), *Wortbildung der homerischen Sprache*. 2. Auflage. Berlin/New York.
- Visser, Edzard (1987), *Homerische Versifikationstechnik. Versuch einer Rekonstruktion*. Frankfurt am Main – Bern – New York.
- West, Martin L. (1998-2000), *Homeri Ilias*. I. Stuttgart/Leipzig. II. München/Leipzig.
- Wilamowitz-Moellendorff, Ulrich von (1916), *Die Ilias und Homer*. Berlin.

ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
 ἰδῶκε μένος| καὶ θάρσος, \ὄφρ' / _ ἔκδη|λος μετὰ πᾶ|σι
 Ἀργεῖ|οισι γένοι|το \καί/ _ κλέ|φος ἔσθλὸν ἄροι|το·
 5 δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ
 ἀστέρ' ὀπωρινῶ ἑναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα
 λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖο·
 τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὥρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
 ἦ|ν δέ τις ἐν| Τρώεσσι Δάρης ἀφ|ινειὸς ἀμύ|μων,
 10 ἱρεὺς Ἡφαίστιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἦστην,
 Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἶδοτε πάσης·
 τῷ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίω ὠρμηθήτην·
 |τῷ μὲν ἀφ' \ἵπ|πων/, δ' δ' ἀπό| _ χθονὸς ἰδρ|νυτο πε|ζός.
 \τοῖ δ' ἐ|πει/ σχεδὸν ἦ|σαν ἐπ' _ ἀλλή|λοισι ἰόν|τες,
 15 Φηγεὺς ῥα πρότερος προῖει δολιχόσκιον ἔγχος·

2 ἴν' 3 γένοιτο ἰδέ 10 v.l., Schol. bT, Ed. West ἱρεὺς 13 ἵπποιον 14 οἱ δ' ὅτε δῆ

1 f. ~ α 320 f. τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ | θῆκε μένος καὶ θάρσος (sc. Athene). 1 ~ 471, 541, M 182 u.ö. #ἔνθ' αὖ(τε); 225, 866, Λ 312 Τυδείδῃ Διομήδεϊ, Z 235, K 150 Τυδείδῃ Διομήδεα, Π 74 Τυδείδεω (!) Διομήδεος. 2 Oder \ὄφρ' _ ἐκπρεπής*/, vgl. B 483; ἔκδηλος nur hier. 3 ~ 273; Σ 121 νῦν δέ _ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην# (Achilleus); wie B 697 Ἀντρώνα (!) ἰδέ, Δ 382 ὥχοντο (!) ἰδέ u.ä, s. zu M 311 und Ξ 165, 175, 348. 4 ~ 7; Σ 206 ἐκ δ' αὐτοῦ (!) δαῖε φλόγα, 225 ff. ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ | δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου (!) Πηλεΐωνος | δαιόμενον· τὸ δὲ δαῖε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. – Hier ohne δ(έ). 5 f. ~ ν 93 f. εὐτ' ἀστήρ ὑπερέσχε φάαντατος, ὅς τε μάλιστα | ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἡοῦς ἠριγενείης. 5 ~ X 26 f. #παμφαίνονθ' ὡς τ' ἀστέρ(α) ..., | ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἴσιν; Π 385 #ἦματ' (!) ὀπωρινῶ. – Auffällige Elision der Dativendung -i. 6 ~ Σ 489, ε 275 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λο(φ)ετρῶν Ὠκεανοῖο (der Orion). – Fünfzehnsilbig, aber mit der ion. Neubildung λελουμένος (nur hier). 7 ~ 4; P 205 f. τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων | εἴλευ. – Hiattilgendes νῦ ἐφελκυστικόν. 8 ~ Π 285 ἀντι|κρὸν κατὰ μέ|σσον, ὅθι πλεῖ|στοι κλονέ|οντο. 9 ~ K 314 ... Δόλων Εὐμήδεος υἱός#, ähnlich N 663 (s.d.). 10 f. ~ 548 f. διδυμάονε παῖδε γενέσθην, | Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης etc.; B 822 f., M 99 f. δύω Ἀντήνορος υἱε | Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε _ μάχης etc. 10 ~ Π 604 Διὸς ἱρεὺς#, ι 198 #ἱρεὺς Ἀπόλλωνος; B 641 #οὐ ... υἱέες ἦσαν#, Λ 138 #εἰ ... υἱέες (!) ἐστόν#, s.d. – ἦστην nur hier, auch γενέσθην# sonst nur noch λ 255, 307, 312. 12 ~ A 321 τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηνῶ θεράποντες; H 306 f. #τῷ δὲ διακρινθέντε (!) δ' μὲν _ ... | ..., ὃ δ(έ), Υ 212 ὥδε διακρινθέντε μάχης ἐξαπονέεσθαι, ἀποκρίνω nur hier; P 530 κε ... αὐτοσχεδὸν ὠρμηθήτην#. – Fünfzehnsilbig, aber mit Hiat an κ.τρ.τρ. 13 Vgl. u.a. 19 ἀφ' ἵππων#, ἀφ' ἵπποιον (!) nur hier; ~ T 396 ἐφ' ἵπποιον (!) ἀνόρουσεν#, anders ο 182 ἐφ' ἵπποιον μάστιν βάλε. 14 = 630, 850, Λ 232 u.ö. – Formelvers für Einzelkämpfe, meist auf zwei Personen bezogen; anders Γ 15, s.d. 15 ~ Γ 346 #πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος etc.

- Τυδεΐδew δ' ὑπέρ ὤμον ἀριστερόν ἦλυθ' ἀκωκῆ
 ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν. ὁ δ' ὕστερος ὠρνυτο χαλκῶ
 Τυδεΐδης· τοῦ δ' |οὐχ ἄλιον| _ βέλος |ἔκφυγε χειρὸς,
 |ἀλλὰ βάλει| στήθος \παρὰ _ μαζόν/, |Ἔωσε δ' ἀφ' ἵππων.
 20 Ἴδαϊος δ' ἀπό|ρουσε λιπών| _ περι|καλλέα δίφ|ρον,
 οὐδὲ |τλή περιβῆ|ναι \ἀδελφει|φοῖο* πεσόν|τος/
 οὐδὲ γάρ [οὐδέ] κεν |αὐτὸς ὑπέκ|_φυγε |κῆρα μέλαι|ναν·
 ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὡς δὴ φοί μὴ |πάγχυ γέρων| _ ἀκα|χήμενος εἶ|η.
 25 Ἴππω δ' ἐλάσ|σας μεγαθύ|μοιο*/ |Τυδέ|φος υἱὸς
 |δῶχ' ἐτάροι|σι/ κατάγειν _ κο|φί|λας ἐπὶ νῆ|φας.
 Τρῶες |δὲ μ|ηεγάθυ|μοι \ὡς/ _ φίδον |υἶ|φε Δάρη|τος
 τὸν μὲν \οἰ|χόμενον|/, τὸν δὲ _ \πάρ φ|όχεσσι* πεσόν|τα/,
 |πᾶσι ὀρί|νη θυμός. ἀτάρ γλαυκῶ|πις Ἀθή|νη
 30 χειρὸς ἐλοῦσ' ἐπέε|σσι προσηύ|δα θοῦρον Ἄρηα·

19 μεταμάζιον 21 ἀδελφειοῦ κταμένοιο (Ed. West +ἀδελφεόο) 25 ἵππους δ' ἐξελάσας
 μεγαθύμου 26 δῶκεν ἐτάροισιν 27 ἐπεὶ 28 ἀλευάμενον – κτάμενον παρ' ὄχεσφι

16-19 ~ Π 478-481, s.d. (Tod Sarpedons). 16 ~ Π 478 #Πατρόκλου (!) δ' etc. 17 =
 Π 479. 18 ~ Π 480 #Πάτροκλος· τοῦ (!) δ' etc.; Δ 498 ὁ δ' οὐχ _ ἄλιον βέλος ἦκεν#.
 19 ~ 835 u.ö. ἀφ' ἵππων ὡσε χαμαῖζε#; Π 481 #ἀλλ' ἔβαλ(ε); Η 266 f. #τῶ βάλεν ... σάκος ...
 | μέσσον ἐπομφάλιον, s. auch zu Λ 95 μετώπιον; μεταμάζιος nur hier. – Vgl. Δ 480 u.ö.
 βάλε στήθος παρὰ μαζόν#. Im Hexameter ohne Digammareflex. 20 ~ 297 #Αἰνείας δ'
 ἀπόρουσε (u.ä.); I 193 f. ταφών δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς | ..., λιπών _ ἔδος ἔνθα θάασεν#;
 Δ 486 περικαλλεῖ δίφρων#, υ 387 περικαλλέα δίφρον#. 21 Wie 28 κτάμενον, vgl. u.a.
 Θ 330 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος; ~ Υ 421, Χ 136 οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη#, Ρ 733
 u.ö. οὐδέ τις ἔτλη (!)#; Θ 331, Ν 420 #ἀλλὰ θέων περίβη; Η 120 u.ö. ὡς εἰπὼν παρέπει-
 σεν (!) ἀδελφειοῦ (!) φρένας ἥρωσ. 22 ~ Π 687 ἦ τ' ἄν (!) ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλα-
 νος θανάτοιο; Η 254 u.ö. ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν#; μ 446 οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν
 ὄλεθρον#. 23 ~ (s.d.) 538 ἔρυτο; Ν 555 #Νέστορος υἱὸν ἔρυτο; Λ 751 f. #εἰ μὴ ... | ἐκ
 πολέμου ἐσάωσε καλύψας ἠέρι πολλῆ; Ν 425 νυκτὶ καλύψαι#. – δέ nach kurzer Endsilbe
 im 4. Biceps; ebenso 42 u.ö. ἀράβησε δέ, 669 νόησε δέ, 670 μαίμησε δέ, 856 ἐπέρεισε δέ,
 905 χαρίεντα δέ. 25 f. ~ 165 (s.d.), 235 f. – Im Hexameter ion. verändert. 25 ~ Ο 385
 #ἵππους δ' εἰσελάσαντες (!); wie 335, Δ 479, Ρ 303, 306 μεγαθύμου (!). 26 ~ Φ 32 #δῶκε
 δ' etc.; Π 664 f. τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας | δῶκε φέρειν ἐτάροισι. 27-29 ~ Σ 222 f. οἱ δ' ὡς
 οὐν ἄϊον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο, | πᾶσιν ὀρίνη θυμός· ἀτάρ ... 27 Wie Λ 459. 27 f. ~
 Υ 460 ff. υἷε Βίαντος | ... ὡσε χαμαῖζε, | τὸν μὲν δουρὶ βαλόν, τὸν δὲ _ σχεδὸν ἄορι τύψας;
 wie u.a. Λ 745 ἔτρεσαν (!) ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ _ ἴδον ἄνδρα πεσόντα. 28 'fort', vgl.
 Λ 288 #οἴχετ' ἀνὴρ ὠριστος, auch Ο 223 f. οἴχεται εἰς ἄλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
 | ἡμέτερον (Zeus über Poseidon); ~ (u.a.) 444 #μῆνιν ἀλευάμενος; Θ 136 ὑπ' (!) ὄχεσφι,
 anders Μ 91 πὰρ δ' ἄρ' (!) ὄχεσφι#. – Wie 21; im Hexameter ohne Digammareflex.
 29 f. ~ Δ 541 f. ἄγοι δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη | χειρὸς ἐλοῦσ(α). 30 ~ 454, s.d.; ρ 263 αὐτὰρ ὁ
 χειρὸς ἐλὼν προσέειπε συβώτην#; λ 99, μ 36, σ 244, φ 192 ἐπέεσσι προσηύδα vor b D.

- „Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε τειχεσιπλήτα,
οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
μάρνασθ', ἴσσοτέροισι πατὴρ Ζεὺς | κῦδος ὀρέξῃ;
| νῶ/ δὲ χαζώ|μεσθα, Δι|φός δ' | _ ἀλει|φώμεθα μῆ|νιν.“
- 35 ὣς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα·
τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόνετι Σκαμάνδρῳ.
Τρῶας δὲ κλι|ναν Δαναοί|· _ ἔλε δ' | ἄνδρα φέ|κασ|τος
| ἡγεμόνων|. πρῶτος δὲ φάναξ ἀν|δρῶν Ἄγαμέμ|νων
ἀρχὸν Ἀλιζώνων Ὀδίων μέγαν ἔκβαλε δίφρου·
- 40 πρῶτῳ γὰρ στρεφ|θέντι μετα|φρένοι | ἐν δόρυ πῆ|ξε
ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.
{δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.}
- 45 Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήνοιο υἱὸν
Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.
τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῶ
νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε.
τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες·

34 vōi 42 nur in jüngeren Handschriften 43 v.l., Edd. außer West Μήνοιο

31 = 455 (Apollon); ~ (s.d.) 518 #Ἄρης τε βροτολοιγός, 846 βροτολοιγός Ἄρης, 909 βροτολοιγὸν Ἄρην (!); 844 Ἄρης ... μαιφόνος vor bD; τειχεσι(!)-πλήτης nur hier. 32 ~ 456; Γ 52 οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον Μενέλαον (s.d.; Hektor zu Paris), Ω 263 οὐκ ἂν δὴ μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσατε τάχιστα (Priamos); Ο 135 f. αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς | λείψει (sc. Zeus; Athene zu Ares). 33 ~ (s.d.) 225, 260. 34 ~ 249 #ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ(α), 444 #μῆνιν ἀλευάμενος. 35 ~ 30; Σ 388 ὡς ἄρα φωνήσασα πρόσω (!) ἄγε διὰ θεάων, sc. Charis die Thetis. 36 ~ Σ 389 τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν (!) ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου (!), sc. Hephaistos. 37 f. ~ (s.d.) Δ 428 f. κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος | ἡγεμόνων; Π 306 f. #ἐνθα δ' ἀνήρ ἔλεν (!) ἄνδρα ... | ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ (sc. Patroklos); Λ 91 f. ἐν δ' Ἀγαμέμνων | πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα. 39 ~ 585, Ν 399 ἔκπεσε δίφρου (!)#, Π 427 ἔκθορε δίφρου (!)#, bzw. Ο 468 βιὸν ἔκβαλε χειρός#; Β 856 #αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος, sc. ἦρχε. 40 ff. ~ 56 ff., Θ 258 ff., Λ 447 ff. 40 ~ Θ 258, Λ 447 #τῶ δὲ μεταστρεφθέντι etc.; Χ 283 οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρυ πήξεις, ähnl. Θ 95. 41 = {57}, Θ 259, Λ 448, χ 93. {42} = 540, Δ 504, Ν 187 u.ö.; ionischer Iterat. vers. 43 ~ 59, s.d.; Ν 210, 506 #Ἴδομενεὺς δ' ἄρα; Ξ 515 Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην, s.d. 44 ~ Υ 485 #Ρίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης (!) etc.; Ρ 350 (s.d.) #ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης etc. 45 f. ~ Ν 177 f. τὸν ῥ' υἱὸς Τελαμώνος ὑπ' οὔατος ἔγχεϊ μακρῶ | νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν (!) ἔγχος. 45 ~ 43, 48; Β 650 τῶν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρι_κλυτὸς ἡγεμόνευε; Ν 467 τὸν δὲ τοι Ἴδομενεὺς δουρι_κλυτὸς ἐξενάριξεν (Deiphobos). 46 = Π 343. 47 ~ 294 ..., ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ#; Π 344 ..., κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς#; Ν 671 f. (s.d.), Π 606 f. ὦκα δὲ θυμὸς | ὥχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός etc. 48 ~ 45. Die 2. Vershälfte ist ad hoc formuliert; anders Ο 427 f. μῆ μιν Ἀχαιοὶ | τεύχεα συλήσωσι u.ä., bzw. Ω 435 f. #τὸν μὲν ἐγὼ δεῖδοικα ... | συλεύειν 'zu bestehlen' (Hermes zu Priamos).

- 50 υῖόν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον αἴμονα θήρης
 Ἀτρείδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχει ὀξύοντι,
 ἔσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γάρ Ἄρτεμις αὐτῆ
 βάλλειν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει οὖρσιν ὕλη.
 ἀλλ' οὐ **|**Φοῖ τότε γει| χραῖσμ' Ἄρτεμις **|**Ἰφοχέαι|ρα,
 οὐδὲ <μὲν> **|**Φέικηβολία|ι, _ \ῆσι/ **|**πρίν γε κέκασ|το·
- 55 **|**ἀλλά μιν Ἀτ|ρεΐδης δουρικλυ|τὸς Μενέλα|φος
|πρόσθε **|**Φῆθεν| φεύγοντα με|τάφρενον \οὔ|τα/ δουρί
 {ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσαν},
 ἦριπε δὲ πρηνῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.
 Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, **|**Τέκτονος υἱ|ὸν
- 60 **|**Ἀρμονίδα', ὃς \χέρσ'/ ἐπίστατο **|**δαίδαλα πάν|τα
 τεύχειν, **|**ἔξοχα γάρ| μιν \φίλατο/ **|**Παλλὰς Ἀθή|νη·
|ὃς καὶ Ἀλεξάνδρω <μελαίνας> τεκ|τήνατο νῆ|φας [ἔϊσας]
|ἀρχεκάκου|ς, αἶ πᾶσι κακὸν Τρώ|εσσι γένον|το
 Φοῖ τ' αὐ|τῶ, ἐπεὶ οὐ| τι θεῶν ἐκ **|**θέσφατα +**|**Φεῖ|δει.
- 65 τὸν μὲν **|**Μηριόνης|, ὅτε _ δὴ \κάμ|μαρπτε*/ **|**διώ|κων,
 βεβλήκει γλου|τὸν κατὰ δεξιόν· **|**ἦ δὲ δια|πρὸ

54 ἦσιν τὸ 55 meist so überl.; Edd. δουρικλειτὸς 56 οὔτασε 57 oft fehlend 60 Ἀρ-
 μονίδεω – χερσίν 61 ἐφίλατο 64 meist ἦδη 65 κατέμαρπτε

49 ~ O 338 #υῖός δὲ Σφήλιοιο καλέσκετο, bzw. Z 402 #τόν ῥ' Ἐκτωρ καλέσκε Σκαμάν-
 δριον; K 360 δῶ _ κύνε εἰδότε θήρης#; αἴμων nur hier. 50 ~ (s. d.) Z 44, Γ 350, P 46, 60
 #Ἀτρείδης Μενέλαος; H 11 Ἐκτωρ δ' Ἴονῆα βάλ' _ ἔγχει (!) ὀξύοντι. 51 ~ Υ 396
 #ἔσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, M 170 #ἄνδρας θηρητῆρας; Λ 832 #ὄν Χείρων ἐδίδαξε; Θ 481
 οἶμας Μοῦσ' ἐδίδαξε, φίλησε δὲ (!) φύλον αἰοιδῶν; P 545 προῆκε γάρ (!) εὐρύοπα Ζεὺς#,
 Ψ 865 μέγηρε γάρ (!) οἶ, μ 167 ἔπειγε γάρ, ξ 334, τ 291 τύχησε γάρ. – Fünfzehnsilbig, aber
 ein originärer Hexameter; im 4. Biceps steht ausnahmsweise γάρ (wie δέ, s. zu 23) nach
 kurzer Silbe. 52 ~ 555 #ἔτραφέτην ... τάρφεισιν (!) ὕλης#, s. d.; dichtersprachl. οὖρ-
 σι(v) statt ὄρσει sonst vor bD, anders nur noch O 606 (Versanfang). 53 ~ 447; Z 16
 ἀλλά οἶ οὐ τις τῶν γε τότ' ἦρκεσε (!) λυγρὸν ὄλεθρον; A 28 #μή νύ τοι οὐ χραῖσμη, 566
 ... χραῖσμων. – Oder #ἀλλά \Φοῖ οὐ/ τότε [γε]. 54 ἐκηβολίη nur hier. – Im Hexa-
 meter mit silbenschiessendem νῦ ἐφελκυστικόν. 55 Vgl. 45 δουρικλυτός; s. auch zu
 578 #τὸν μὲν ἄρ' etc., K 230 #ἦθελε δ' etc., Ψ 355 #τῶ δ' ἄρ' ἐπ' etc. 56 ff. ~ 40 ff., s. d.
 56 = Υ 402, ~ E 80. {57} = 41 u. ö. 58 ~ 47, 75 u. ö. #ἦριπε δ(έ), χ 296 ... πρηνῆς, χθόνα
 δ' ἦλασε (!) παντὶ μετώπῳ#. 59 ~ 43. 60 ~ T 13 δαίδαλα πάντα# (sc. die Waffen);
 P 448 ἄρμασι δαιδαλέοισιν#. 61 ~ 117 φίλαι; K 245 φιλεῖ δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη#; Υ 304
 Δαρδάνου, ὄν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων. 62 ~ K 19 μῆτιν ... τεκτῆναιτο#,
 das Denominativ nur hier; A 306, B 671, Λ 8, 229 u. ö. νῆας ἔϊσας (!)#. 63 ἀρχεκάκος
 nur hier. 64 ~ K 307 ὃς τίς κε τλαίη, οἶ τ' αὐτῶ κῦδος ἄροιο. 65 Wie Π 598 στρεφ-
 θεῖς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων. 66 f. ~ N 651 f. καὶ ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κατὰ
 δεξιόν· αὐτὰρ ὀϊστός | ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' _ ὀστέον ἐξεπέρησεν (!); H 260 f. ἦ δὲ δια-
 πρὸ | ἦλυθεν ἐγχείη, ähnlich M 404 f. 66 ~ (s. d.) 73, 394, 661, Δ 492 u. ö. #βεβλήκει.

- ἀντικρὺ κατὰ κύσιν ὑπ' _ | ὀστέον \ἔλθ' / | ἀκωκή·
 γνύξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, λσκότος / δέ μιν | ἀμφικάλυψε.
 Πήδαιον δ' ἄρα πέφινε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
 70 ὃς [ρά] νόθος μὲν | ἦν /, πύκα δέ | _ τρέφε | δια Θεα | νῶ
 Φῖσά \περ / τέκεσσι, χαριζομένη πόσει | Φηῶ.
 τὸν μὲν | Φυλεφίδης | δουρι_ κλυτὸς | ἐγγύθεν ἐλιθῶν
 \οὔτα / κεφαλήης κατὰ Φινίον | ὀξέφι δουρί·
 ἀντικρὺ δ' ἄν' ὀδόν | τας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλικός·
 75 ἦριπε δ' ἐν κονίης, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.
 | Εὐρύπυλος | δ' Εὐαιμονίδης Ὑψηγόρα δῖον,
 υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὃς ῥα Σκαμάνδρου
 ἀρητῆρ ἔτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ,
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 80 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον
 φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.
 αἵματόεσσα δὲ χεῖρ πεδίῳ πέσε· | τὸν δὲ κατ' ὄσει

67 ἦλυθ' 68 θάνατος 70 ἦν 71 φίλοισι 73 βεβλήκει 75 schwächere v.l., Ed. Monro-Allen κονίη

67 ~ 74, s. d.; 16 f., Π 478 f. ἦλυθ' ἀκωκή | ἔγχεος; wie P 49, X 327 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' _
 ἀχένος ἦλυθ' ἀκωκή. 68 ~ 309 u. ö. #ἔστη (!) γνύξ ἐριπών; Y 417 f. γνύξ δ' ἔριπ' οἰμώ-
 ξας, νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε | κυανέη; vgl. N 575 u. ö. τὸν δὲ _ σκότος ὅσσε κάλυψε#
 (formelhaft). 69 ~ Z 12 Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης; B 822, M 99
 δῶ Ἀντήνορος υἱε#. 70 f. 'ganz wie ihre (eigenen) Kinder'; ~ N 176, O 551 ὃ δέ μιν _
 τίεν ἴσα τέκεσσι#. 71 ~ (s. d.) O 439 ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι; Λ 23
 χαριζόμενος βασιλῆϊ#. 72 f. ~ 45 f.; vgl. Ξ 446 f. #τὸν μὲν Ὀϊλιάδης ... | οὔτα. 73 ~ 66
 u. ö. #βεβλήκει; Ξ 495 #καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν (der Speer). 74 ~ 67; P 617 ff. ἐκ δ' ἄρ' ὀδόν-
 τας | ὡσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην· | ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων. 75 ~ N 508
 u. ö. ὃ δ' ἐν κονίησι πεσῶν _ ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ#; Λ 743, X 330 #ἦριπε δ' ἐν κονίησιν);
 Λ 114, 175, P 63 λαβῶν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν(v)#, s. d. (der Löwe). 76 ff., 79 ff. ~ 43 f.,
 45 f. Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο ... || τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς ... | νύξ(ε), ähnlich
 Π 593-596, 597 ff. - Szenenvariante, in der das erste Verbum fehlt. 76 ~ Λ 809 f. Εὐρύ-
 πυλος ... | διογενῆς Εὐαιμονίδης; Λ 59, N 490, Π 535 Ἀγήνορα δῖον#. 77-82 Hexameter-
 varianten tradierter Verse, darin ion. -ου vor Konsonant und am Versschluss (77), Aug-
 ment (78), /-s-/ statt /-ss-/ (80, 81) und kurz gemessenes -ω bei instrumentaler Funk-
 tion (81). 77 ~ (s. d.) Θ 120 υἱὸν ὑπερθύμου (!) Θηβαίου Ἠνιοπῆα; Λ 123 υἱέας (!) Ἀντι-
 μάχοιο δαΐφρονος, ὃς ῥα μάλιστα. 77 f. ~ Π 604 f. ὃς Διὸς ἱρεὺς | Ἰδαίου ἐτέτυκτο (!),
 etc., s. d. 79 ~ 76; B 736 #τῶν ἦρχ' etc.; s. auch zu H 167, Θ 265 #τοῖσι δ' ἐπ' etc. 80 ~
 56, Y 402 ... μετάφρενον οὔτασε (!) δουρί#; Γ 213 ἐπιτροχάδην ἀγόρευε#; N 576 #Δηῖπυ-
 ρον ... ἦλασε (!) κόρησιν#. 81 ~ (s. d.) K 456 ..., ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε#; A 219 χεῖρα
 βαρεῖαν#; ψ 196 ἀμφέξεσα, anders ε 245, ρ 341 #ξέσε(v). 82 f. ~ Π 333 f. (s. d.), Y 476 f.
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ζῖφος αἵματι τόν ... | etc. 82 ~ N 616 f. τῶ (!) δέ οἱ ὅσσε | πᾶρ πο-
 σὶν αἵματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν; B 473 u. ö. (#)ἐν πεδίῳ, bloßes πεδίῳ nur hier.

- ἴλαβε/ |πορφύρεος| θάνατος καὶ |μοῖρα κραταιή.
 ὡς \τοῖ/ |μὲν πονέον|το κα|τὰ κρατερὴν| ὑσμίνην·
 85 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετείη,
 ἦε μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλέοι ἦ μετ' Ἀχαιοῖς.
 θῦνε \δ'/ |ἄμ πεδίον| ποταμῶ πλήθοντι ΦεΦοικῶς
 \χειμαρρόφω*/, |ῥς τε [ῶκα] ῥέφων| _ \έσκε|δασσε*/ γεφύ|ρας·
 τὸν δ' οὐτ' |ἄρ' \στεφάναι*/| ΦεΦεργμέναι |ίσχανάου|σι,
 90 οὐτ' ἄρ' ἔρκε' / |ῖσχει ἄλω|φάων \εὐκτιμενά|ων*/
 ἔλθόντ' |έξαπίνης|, ὅτ' ἐπιβρί|ση Δι|φός ὄμ|βρος,
 |πολλά δ' \ῦπαι|θα/ Φέργα κατ_|ήριπε κάλ'| αἰζιῶν·
 ὡς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκιναί _ κλονέ|οντο φάλαγ|γες
 Τρώων, |οὐδ' ἄρα μιν| μίμνον _ πολέ|φες περ ἑόν|τες.
 95 τὸν δ' ὡς οὔν \νόησε/ Λυκά|φονος |ἀγλα|φός υἱ|ὸς
 θύνοντ' |ἄμ πεδίον|, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα
 καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὤμον

83 ἔλλαβε 84 οἱ 87 γάρ 88 χειμάρρω – ἐκέδασσε 89 τε γέφυραι – Aristarch, Ed. Ludwich ἔεργμένα 90 ἄρα ἔρκεα ἴσχει – ἐριθηλέων 92 ὑπ' αὐτοῦ 95 ἐνόησε

83 = Π 334, Υ 477. **84** = 627; ~ Η 442 ... κάρη κομόωντες Ἀχαιοί#; Α 318 #ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ _ στρατόν. **85** ~ Ξ 58 οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης ..., | ὀπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ... κλονέονται# (s.d.; Nestor). **86** ~ 834 #νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλεῖ (Athene über Ares); Ψ 649 τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς (!)#. **87** ~ 96 #θύνοντ' ἄμ πεδίον; Λ 342, Υ 412 #θῦνε διὰ προμάχων; Π 389 ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες#. **87 f.** ~ (s.d.) Λ 492 f. ὡς δ' ὀπότε πλήθων ποταμὸς _ πεδίονδε κάτεισι | χειμάρρους (!) κατ' ὄρεσφιν, Δ 452 ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι (!) ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες; anders N 138 (wie ein Stein,) ὄν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος (!) ὤση. **88** ~ Ρ 285 Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας#. **89 f.** ~ Ζ 352 #τούτω δ' οὐτ' ἄρ ... οὐτ' ἄρ(α). **89** 'geschlossene Einfassungen' (vgl. N 138, s. zu 87 f.); ~ Μ 38 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐελμένοι ἴσχανόωντο. Im Hexameter ohne Digamma-reflex. **90** ~ Ρ 53 ἔρνος ... ἐριθηλὲς ἐλαίης#, Κ 467 μυρικής τ' ἐριθηλέας ὄζους#; δ 695 (~ χ 319) οὐδέ τις ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων (!)#, κ 350 ἀπό τ' ἀλσέων (!)#, λ 554 εἵνεκα τευχέων (!)#. Vgl. Υ 496, Φ 77 εὐκτιμένη ἐν ἄλωῃ#. – Im Hexameter phonologisch gestreckt (doppelter Hiat) und mit ion. Synizesse. **91** ~ Ι 6, Ο 325 #ἐλθόντ' ἔξαπίνης, Ρ 57 #ἐλθὼν δ' ἔξαπίνης; Μ 286 #εἴλυται καθύπερθ', ὅτ' etc. **92** ~ Π 392 μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων#; Β 660 u.ö. αἰζιῶν#; vgl. Ο 520 ὃ δ' ὕπαιθα λιάσθη#. – Im Hexameter anaphorisches (!) αὐτοῦ (!) vor (F)ἔργα. **93** ~ 96 f.; Π 490 #ὡς ὑπὸ Πατρόκλῳ, Υ 498, Φ 15 #ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος; Λ 148, Ο 448 πλεῖσται _ κλονέοντο φάλαγγες#. **94** ~ Ι 551 f. οὐδὲ δύναντο | τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν _ etc. **95** ~ Λ 575 (Εὐαίμονος); Β 826 f. Τρώες, τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ... | Πάνδαρος; wie Λ 248 ... ἐνόησε (!) Κόων. **96** ~ 87 #θῦνε γὰρ ἄμ πεδίον; 56, 80 #πρόσθεν ἔθεν; 93 κλονέοντο φάλαγγες#. – πρὸ (F)ἔθεν nur hier. **97** ~ 93; Λ 370 Τυδεΐδῃ ἐπι τόξα τιταίνετο ποιμένι λαῶν (sc. Paris); Γ 17 u.ö. καμπύλα τόξα#. **98 ff.** ~ 188 f., s.d. **98** ~ 46, s.d.; Λ 507 #ἰὼ τριγλώχινι βαλῶν _ etc.; Π 623 εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχῶν _ μέσον (!) ὀξεί χαλκῶ (Meriones).

- 100 θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἴστος,
ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.
τῶ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
„ὄρνησθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, **ιοῦδέ** **Ἔ**φημι
δὴθ' ἀνσχίσεσθαι κρατερὸν | βέλος, **ι**εἰ **έ**τε**ῖ**όν με
105 ὦρσε [**ἄ**ναξ] Δι**ῖ**ος **ι**υῖός ἀπορ**ι**νύμεινον Λυκί**η**θεν.“
ὦς \φάτ' / **ι**εὐχόμενος| τὸν δ' οὐ _ βέλος **ι**ώκῦ δάμασ**ι**σε,
ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵππου καὶ ὄχεσφιν
ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανηῖον υἱόν·
„**ι**ὄρσο, **π**έπον| Καπανηϊάδη, καταβήσσο δίφρου,
110 **ι**ὄφρα μοι **έ**ξ| ὥμοιο Φερύσσης **ι**πικρὸν οἴσ**ι**τόν.“
ὦς \φά**ι**το/, **Σ**θένε**λ**ος| δὲ καθ' _ ἵππων **ι**ἄλτο χα**μ**ᾶ**ι**ζε,
πάρ δὲ στάς βέλος ὠκὺ διαμπερές ἐξέρυσ' ὦμου·
αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
δὴ τότε ἔπειτ' ἠρᾶτο βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·
115 „κ**λ**ῦθ**ι** **ι**μοι, \μ**ε**γά**λ**ο**ι**ο/ Δι**ῖ**ος τέκος, Ἀ**τ**ρυτῶ**ν**η·
ιεἴ πο**τ**έ μοι| καὶ πατρὶ \πάρ_στης* φι**ι**λὰ φρονέου**ι**σα/

106 ἔφατ' 111 ἄρ' ἔφη 115 αἰγιόχοιο 116 φίλα φρονέουσα παρέστης

99 ~ N 587 ... ἀπὸ δ' etc. (s.d.). – Strukturgleiche Versvariante. 100 ~ (s.d.) Λ 253 ... διέσχε φαεινοῦ (!) δουρὸς ἀκωκῆ#, ähnlich Υ 416; Λ 169, Υ 503 λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας (!) ἀάπτους#, Λ 534 f., Υ 499 f. αἵματι δ' ἄζων | ... πεπάλακτο. 101 = 283; ~ Θ 160 ... ἄυσε μέγας _ κορυθαῖολος Ἴεκτωρ. 102 ~ 27 #Τρῶες δὲ μεγάθυμοι; Δ 509 #ὄρνησθ', ἵππόδαμοι Τρῶες (s.d.; Apollon); Δ 391 Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων#. 103 f. ~ 284 f. οὐδέ σ' οἶω | δηρὸν ἔτ' ἀνσχίσεσθαι; Σ 132 f. οὐδέ ἔ φημι | δηρὸν ἐπαγλαῖεῖσθαι. 103 ~ Λ 660, Π 25 βέβληται μὲν ὁ (!) Τυδείδης _ κρατερὸς Διομήδης; Α 91, Β 82 ἄριστος Ἀχαιῶν vor bD; Ν 414 ἀλλά ἔ φημι#. 104 f. ~ Ν 153 f. εἰ ἐτεόν με | ὦρσε θεῶν ὠριστος (!), ἐρίγδουπος πόσις Ἴηρης (Hektor). 106 ~ 278, s.d.; wie Θ 198. 107 ~ 219, 794, Δ 297 u. ὀ. σὺν / παρ' ἵπποισιν (!) καὶ (!) ὄχεσφιν(v)#; Λ 440, Ν 457 #ἄψ (δ') ἀναχωρήσας, Υ 335 #ἀλλ' ἀναχωρήσαι. – Die Dualvariante nur hier, in der Funktion als Genetiv. 108 ~ (s.d.) 241 Καπανηῖος (!) ... υἱός#; Ρ 11 #ἔστη (!), καὶ προσέειπεν; Ν 67 Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον (!) υἱόν#, anders z.B. Ρ 474 τὸν δ' αὐτ' Αὐτομέδων προσέφη Διώρεος υἱός. 109 ~ 112 ὦμου (!)#; 221, Θ 105 #ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσσο, Θ 44 u. ὀ. εἰθ' (!) δ' ἐπεβήσσο δίφρου (!)#; Λ 511 u. ὀ. #ῶ Νέστορ Νηληϊάδη (!), s. zu Γ 250 #ὄρσο, Λαομεδοντιάδη (!). 111 ~ 607 u. ὀ. #ὦς ἄρ' ἔφη (!); Π 733 #Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' _ ἵππων etc., Λ 423 καθ' ἵππων ἀίξαντα# (u. ἄ.). 112 ~ 109 δίφρου (!)#; 106, 187, 278 βέλος ὠκὺ, 284, 658 διαμπερές; Π 505 ἐξέρυσ' (!) αἰχμῆν#. 113 ~ Λ 458 #αἷμα ... ἀνέσσυτο; Φ 31 ἐπὶ στρεπτοῖο χιτῶσι#; ἀνακοντίζω nur hier. – Fünfzehnsilbig, aber mit Augment. 114 ~ 855 #δεύτερος αὐθ' ὠρᾶτο etc. (s.d.), Κ 283 ... αὐτ' ἠρᾶτο etc.; #δὴ τότε ἔπειτ(α) sonst nur κ 531, λ 44, ρ 2. 115 f. Vgl. Α 37 ff. κ**λ**ῦθ**ι** μοι, ... || Σμινθεῦ· εἴ πο**τ**έ τοι χα**ρ**ίεντ' _ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα# (augmentlos). 115 = δ 762, ζ 324, ~ Κ 278, 284; wie Β 157 (s.d.), Ε 714, Φ 420 #ὦ πόποι, αἰγιόχοιο etc. 116 ~ Δ 219 τά οἵ πο**τ**ε πατρὶ φίλα _ φρονέων πόρε Χείρων#.

- |δηῖοι ἐν| πολέμοι, νῦν [αὐτ'] _ ἐμέ |φίλοι, Ἀθή|νη·
 δὸς δὲ |τοῦτον/ ἐλεῖν| καὶ \εἰς/ _ ὄρμην |ἔγχεος ἐλ|θειν,
 |ὄς μ' ἔβαλε| \φθὰς*| καὶ ἐπεύ|χεται, |οὐδέ μέ φη|σι
 120 |δῦ|φηρόν ἔτ' ὀ|ψεσθαι \φά|φος _ λαμπρόν/ |ἠ|φελίο|ιο.“
 ὣς \ἄρ' |εὐ|χετο· τοῖ|ο/ δὲ _ κλύε |Παλλὰς Ἀθή|νη,
 γυῖα δ' ἔ|θηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερ|θεν·
 \πάρ/ δ' ἴσταμέ|νη |φέ|πεια| _ πτερό|φεντα *ποταύ|δα/·
 „+θαρσέων νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 125 ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἦκα
 ἄτρομον, οἶον ἔχεσκε σακεσπάλος ἰππότα Τυδεύς.
 ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἦ πρὶν ἐπῆεν,
 ὄφρ' εὖ γινώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
 τῷ νῦν, αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
 130 μὴ [τι] σύ γ' |ἀθανάτοι|σι \θεοῖσι |ἄντα/ μάχεσ|θαι
 [τοῖς] ἄλλοις· ἀτὰρ |εἶ κε Δι|φός| _ θυγά|τηρ Ἀφροδί|τη

118 schwache v.l., Ed. West τόνδέ für δὸς δέ – τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν – ἐς 119 φθάμενος
 120 λαμπρόν φάος 121 ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ 123 ἀγχοῦ – προσηύδα 124 überl. θαρ-
 σῶν 126 v.l., Edd. außer West σακέσπαλος 128 so Edd.; meist γινώσκοις 130 θεοῖς
 ἀντικρὺ

117 f. ~ K 280 f. νῦν αὐτε μάλιστα με φίλοι, Ἀθήνη, | δὸς δὲ ... ἀφικέσθαι# (Odysseus).
 117 ~ (s.d.) Δ 281 #δηῖον ἐς πόλεμον; H 119, 174, P 189, T 73 #δηῖου ἐκ πολέμοιο. 118 f.
 ~ Γ 351 Ζεῦ ἄνα, δὸς +τείσασθαι ὅ (!) με πρότερος κάκ' (!) ἔοργε (s.d.; Menelaos). 118 ~
 Ω 309 #δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν (Priamos); Υ 363 ὅς τις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθη#
 (Achilleus). – Im Hexameter mit Hiatus. 119 Wie N 387 ὁ δὲ μιν φθάμενος βάλε δουρί#. 119 f.
 ~ 103 f., 284 f. 120 ~ 285 #δηρόν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι; Σ 61, 442 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ
 ὄρα _ φάος ἠελίοιο (Thetis); A 605 #αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδου λαμπρόν etc. 121 f. = Ψ 771 f.
 121 ~ K 295 #ὣς ἔφαν (!) εὐχόμενοι, τῶν etc.; wie A 43, Π 249. 122 = N 61, dort von
 zwei Kämpfern. 123 = Δ 92, Σ 169 u. ὁ. 124 ~ (s.d.) O 254 #θάρσει νῦν; Λ 442 #ῆτοι
 μὲν ῥ' ἔμ' ἔπαυσας ἐπὶ etc.; Υ 26 εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται. – Fünfzehn-
 silbig, aber mit ion. Synizese. 125 f. ~ 472 Ἐκτορ, πῆ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὁ πρὶν ἔχε-
 σκε; P 156 f. εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος _ πολυθαρσὲς ἐνεῖη | ἄτρομον, οἶόν τ' ἄνδρας
 ἐσ_έρχεται. 125 ~ 513. 126 ~ Ε 449 Πουλυδάμας ἐγχεσπάλος vor bD (u. ä.); B 628
 ἰππότα Φυλεύς#, Ξ 117 ... Οἰνεύς#, Π 33 ... Πηλεύς#; σακεσπάλος nur hier. 127 ~ 696,
 Π 344 κατὰ δ' ὀφθαλμῶν (!) κέχυτ' ἀχλὺς#; Υ 341 ἀπ' ὀφθαλμῶν (!) σκέδασ' (!) ἀχλὺν#. 128
 ~ X 356 #ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι (Hektor zu Achilleus); I 319 ἡμὲν _ κακὸς
 ἠδὲ καὶ ἐσθλός#. 129 ~ 410, P 154 u. ὁ. #τῷ νῦν; P 692 #εἰπέιν, αἶ κε; O 359 ὀππότη' ἀνὴρ
 σθένεος πειρώμενος (!) ἦσι# (den Speer), ähnlich Π 590, Ψ 432; N 449 ἐνθάδ' ἰκάνω#. –
 Auffallend junge Kontraktion. 130 ~ 380, 407; wie 819 θεοῖς ἀντικρὺ (ῥ!) μάχεσθαι#
 (Diomedes zu Athene); vgl. Π 89 μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν (Achilleus
 zu Patroklos), T 163 ἄντα μάχεσθαι#. – ἀντικρὺ sonst stets mit -ῶ. 131 f. = 820 f. – Vor-
 verweis auf 330–430. 131 Wie P 280 u. ὁ. #τῶν ἄλλων; ~ A 342, Σ 103 #τοῖς (!) ἄλλοις;
 Υ 181 ἀτὰρ εἶ κεν; s. auch zu Γ 374, E 312, Ξ 193 Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη#.

- ἔλθῃσ' |ἐς πόλεμον|, τήν γ' οὐτάμεν |ὀξέφι χαλ|κῶ.“
 #ἦ μὲν ἄρ' ὥς| Φειποῦσ' ἀπό_βη γλαυ|κῶπις Ἀθή|νη,
 |Τυδεΐδης| δ' ἐξαῦτις ἰ|ὼν προμάχοι|σι \μίχθη|/
 135 και πρίν περ θυμῶ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι·
 δὴ τότε μιν τρίς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λέοντα,
 ὄν ρά τε ποιμὴν ἀγρῶ ἐπ' εἰροπόκοις οἴεσσι
 χραύση μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσση·
 τοῦ μὲν τε σθένος ὤρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
 140 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται·
 αἶ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
 ὥς μεμαῶς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.
 ἔνθ' ἔλεν Ἀστύνοον καὶ Ὑπεύρονα ποιμένα λαῶν,
 145 |τὸν μὲν ὑπέρ| μαζοῖο βαλὼν χαλκ|ήρεϊ δου|ρί,
 τὸν δ' ἕτερον ξίφει μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὤμον
 πλῆξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὤμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου.

134 ἐμίχθη 141 schwächere v.l., Edd. außer West ἀγχιστῖναι

133 = α 319, ζ 41; ~ O 100 ... εἰποῦσα καθ_έζετο πότνια (!) Ἥρη#. 134 ~ N 642 #αὐτὸς δ' αὐτ' ἐξαῦτις etc. (s.d.); wie Θ 99 #Τυδεΐδης δ' αὐτός περ ἐών etc. 135 ~ 124, 143, 810; Δ 304 #οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω etc.; #καὶ πρίν περ nur hier. 136 ~ Ψ 722 #δὴ τότε μιν; A 213 καὶ ποτέ τοι τρίς τόσσα παρέσεται ἀγλαὰ δῶρα (Athene); Γ 23, M 299, O 630 (#)ὥς τε λέων, K 297 ὥς τε λέοντε δῶω (s.d.), χ 402 ὥς τε λέοντα#. – Silbenschließendes νῦ ἐφελκυστικόν. 137 ~ M 451 ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ρεία φέρει _ πόκον ἄρσενος οἴος; λ 188 #ἀγρῶ; ι 443 ὥς οἱ ὑπ' (!) εἰροπόκων οἴων στέρνοισι δέδεντο; Z 424 βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς οἴεσσι. 138 ~ 106 οὐ ... δάμασσε#; 139, 141 μὲν τ(ε); 142 ἐξ_άλλεται αὐλῆς#; 336, M 404 u.ö. -άλμενος vor bD; I 476 καὶ ὑπέρ_θορον ἐρκίον αὐλῆς# (Phoinix). – Ion. (?) χραύω nur hier. 139 ~ Φ 260, Ψ 519, τ 333 #τοῦ (!) μὲν τε; B 451 ἐν δὲ _ σθένος ὤρσεν ἐκάστω#; Λ 176, P 64 #πρῶτον, ἔπειτα δέ τ(ε); Π 509 *ὄ τ' οὐ δύνατο προσ(!)-αμῦναι#. – Hexameter mit Ionismen; im 4. Biceps eine kurze Endsilbe vor δ(έ). 140 ~ X 141 #ἦ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται (die Taube). 141 f. ~ Λ 481 θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει# (der Löwe). 141 ~ P 361, χ 118 τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον#; χ 389 (~ 386 f.) ὥς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο. 142 ~ 143 μεμαῶς; A 333 #αὐτὰρ ὁ ἔγνω; X 143 #ὥς ἄρ' ὁ γ' ἐμμεμαῶς ἰθὺς πέτετο (sc. Achilleus); O 606 βαθέης (!) ἐν τάρφεσιν (!) ὕλης, s.d., anders E 555 und ι 239, 338 βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς#. 143 ~ 251 u.ö. προσέφη κρατερὸς Διομήδης#. 144 ~ Φ 209 ἔνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστύπυλόν τε; N 411 Ὑψήνορα ποιμένα λαῶν# u.ä. 145 f. ~ X 149 ff. #ἦ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῶ ρέει, ... | ἦ (!) δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει εἰκυῖα χαλάζη (zwei Quellen), ähnlich M 88 gegenüber 93, 94, 98, ι 429 f., κ 352 ff., ν 67 f. – Ion. #τὸν δ' ἕτερον mit Artikel (!) als Nachfolgekonstruktion von anaphorischem #τὸν δέ. 145 ~ Λ 108 ... μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρί#, 742 #τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον etc. (Nestor). 146 f. ~ Θ 325 f. παρ' ὤμον, ὄθι κληῖς ἀποέργει | αὐχένα τε στήθος τε. 146 ~ Υ 459 #οὐτάζων ξίφει μεγάλῳ. 147 ~ 112 ὤμου (!)#; Λ 437 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροά ἐργαθεν (!), s.d.

- τούς μὲν ἕασ', ὃ δ' Ἄβαντα μετώχετο καὶ Πολύιδον,
 \υῖϜ' Εὐρυδά|μαντος ὄνει|ροπό|λοιο γέρον|τος·
 150 \τοῖιν |ούχ ὃ μὲν ἐρ|χομένοιιν* |κρίνατ'/ ὄνει|ρους,
 ἀλλά |σφε/ κρατερὸς| Διομήδης |έξενάριζε.
 |βῆ δὲ μετὰ| Ξάνθον [τε] ΘόϜωνά τε, |Φαίνοπος υῖ|Ϝε
 *ἡλυγέτω| πατήρ/ δὲ τείρετο |γήραϊ λυγ|ρῶ,
 υῖὸν δ' οὐ \τίκτ'/ |ἄλλον ἐπὶ| _ +κτηϜά|τεσσι λιπέσ|θαι.
 155 ἔνθ' ὃ \τώ γ'/ ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξ|αίνυτο θυ|μὸν
 \ἄμφω, |πατρὶ δὲ λει|πε/ γόϜον καὶ |κῆδεα λυγ|ρά,
 [λειπ',] ἐπεὶ οὐ ζώ|Ϝοντε μάχης| _ \έξαπονοσ|τήσαντε*/
 |δέξατο· χη|ρωσταὶ δὲ διὰ κτῆ|σιν δατέον|το.
 ἔνθ' υῖας Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο
 160 εἶν ἐνὶ δίϜρω ἑόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε.
 |ὥς δὲ λέϜων| ἐν βουσι θορῶν ἐξ |αύχένα Ϝά|ξη
 πόρτιος \βο|Ϝῶν/ ξύλοχον| κάτα |βοσκομενά|ων,
 ὦς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υῖὸς

149 υῖέας 150 τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρον ἐκρίνατ' 151 σφεας 153 ἄμφω τηλυγέτω
 ὃ 154 τέκετ' - κτεάτεσσι 155 γε τοὺς 156 ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ 157 ἐκνοστήσαντε
 162 ἠὲ βοδς

148 ~ Λ 426 ..., ὃ δ' ἄρ' Ἰππασίδην Χάροπ' οὔτασε (!) δουρί# (s. d.), ähnlich Λ 148 f.; N 666 Πολύιδος#; μετοίχομαι nur hier in dieser Verwendung. 149 Wie Λ 123 #υῖέας (!) Ἄντιμάχοιο. 150 ~ 198 #ἐρχομένω. - Im Hexameter ionisch verändert (kein Dual, Artikel). 151 ~ 143 u. ö. κρατερὸς Διομήδης#; B 704 #ἀλλά σφεας κόσμησε Ποδάρκης, s. d. 152 ~ Z 21 #βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον. 153 f. Wie (s. d.) I 482 μοῦνον τηλυγέτον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι (!), Γ 175 #παῖδά τε τηλυγέτην. 153 ~ 156 #ἀμφοτέρω; Σ 434 u. ö. γήραϊ λυγρῶ#, Δ 315 #ἀλλά σε γήρας τείρει ὁμοῖον (s. d.; Agamemnon). 154 ~ N 451 Μίνως δ' αὐτέκετ' υῖὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα (u. ä.). 155 f. Vgl. z. B. Z 17 ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα#. 156 f. ~ P 37, Ω 741 ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας. 156 ~ 261 #ἀμφοτέρω κτεῖναι; Ω 37 #καὶ πατέρι (!) Πριάμω, γ 39 καὶ πατέρι (!) ῶ#; Σ 430 κῆδεα λυγρά#. - Wie u. a. N 60 #ἀμφοτέρω κεκόπων. Im Hexameter flexivisch gestrecktes πατέρι (!) vor δέ. 157 f. ~ Ω 705 f. εἴ ποτε καὶ ζῶντι μάχης ἐκνοστήσαντι | χαίρετ(ε) (Kassandra); Σ 238 οὐδ' αὐτίς ἐδέξατο (!) νοστήσαντα# (sc. Achilles den Patroklos). 157 Vgl. Π 252 σόον ... μάχης ἐξαπονέεσθαι#, P 405 f. ζῶν ... | ἄψ ἀπονοστήσειν. 158 ~ Hes. Th. 606 f. διὰ ζῶν δατέονται | χηρωσταί. - χηρωστής nur hier. 159 f. ~ 608 f. - Szenenvariante im ion. Plural. 159 ~ Φ 34 ἔνθ' υῖι Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο, Δ 499 ἀλλ' υῖὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα. 160 ~ 609 ... ἑόντες; Λ 103, 127 ἑόντας (!), s. d.; E 677, Δ 295 Ἀλάστορά τε Χρομίον τε#. 161 ~ K 485, Λ 113 (s. d.) #ὥς δὲ λέων; Λ 175 #τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβῶν (der Löwe einer Kuh). 162 ~ O 691 ποταμὸν πάρα βοσκομενάων#, Υ 223 #τάων ... βοσκομενάων#; πόρτις nur hier. Vgl. P 4 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ βαῖν' ὥς τις _ περὶ πόρτακι μήτηρ. 163 f. ~ Π 810 καὶ γὰρ δὴ πότε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν (!) ἀφ' ἵππων. - ἀμφότερο- im ion. Plural, bezogen auf zwei Brüder; anders Υ 54 ὦς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες | σύμβαλον (sc. Troer und Achaeer).

- βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
 165 ἵππω/ δ' [οῖς] ἐτάροισι +δίδω| _ μετὰ |νηΨας ἐλάυ|νειν.
 τὸν δ' ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
 |βῆ δ' ἴμεν ἄμ| [τε] μάχην καὶ ἀ|νὰ κλόνον ἐγ|χειάων
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
 εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 170 στή δὲ πρόσθε |τοῖο/, Ψέπος| τέ μιν |ἀντίον αὖ|δα·
 „|Πάνδαρε, ποῦ| τοι |τόξα καί/ _ πτερό|Ψεντες οἶσ|τοῖ
 |καὶ κλέΨος, οἶ| \τοι οὐ τις ἐρίζετ'/ |ἐνθάδε γ' ἀ|νήρ,
 οὐδέ <τοί> τις |ἐν Λυκίη| _ \εὔχετ' |ἔμμεν/ ἀμεί|νων;
 ἀλλὰ [ἄγε] |τοῖδ' ἔφεσ ἀνδρὶ βέ|λος, ΔιΨὶ \χεῖρ'/| ἀνασχών,
 175 |ὄς τις ὄδει| \κρατεῖ*/ καὶ δὴ _ κακὰ |πολλὰ ΨέΨορ|γε
 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
 εἰ μὴ |τις θεός ἐσ|τι κοί|τεσσάμενος| Τρώεσσι,
 ἱρῶν μηνί|σας· χαλεπή| δὲ θε|οῖ' ἔπι μῆ|νις.“
 τὸν δ' \αὖ προτί|Ψειπε/ Λυκά|Ψονος |ἀγλαΨὸς υἱός·
 180 „Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
 Τυδείδη μιν ἔγωγε δαΐ|φροني πάντα εἶ|σκω,

165 ἵππους 170 αὐτοῖο 171 τόξον ἰδέ 172 οὐ τις τοι ἐρίζεται 173 σέο γ' εὔχεται εἶναι
 174 χεῖρας 175 κρατέει 178 meist ἐπὶ 179 αὐτε προσέειπε

164 ~ (s. d.) 139 ἔπειτα δέ (!); Z 28, O 524, X 368 ἀπ' ὧμων τεύχε' ἐσύλα#, P 60 ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα#. 165 ~ 25 f., s. d.; N 640 f. τὰ (!) μὲν ἔντε(α) ... | συλήσας ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων. – Im Hexameter zusätzliches (F)οῖς ohne Digammareflex. 166 ~ (s. d.) 565 #τὸν δ' ἴδεν (!) Ἀντίλοχος, B 82 #νῦν δ' ἴδεν (!); Λ 188, 203 ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν#, 503 νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας#. 167 ff. ~ Δ 86-89. 167 Wie Y 319 #βῆ ρ' ἴμεν ἄν τε μάχην etc.; vgl. N 239, Π 726, P 82 ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἔβη (!) _ θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν; E 87 u. ὁ. ἄμ πεδίον, K 298 #ἄμ φόνον, ἄν νέκυας, ε 456 #ἄν στόμα τε ρῖνάς τ(ε), ξ 474 #ἄν δόνακας καὶ ἔλος; N 339 (s. d.) ἔφριξεν (!) δὲ μάχη φθεισίμβροτος ἐγχείησι. 168 ~ Δ 88 (διζημένη, sc. Athene). 169 = Δ 89. 170 ~ 217 u. ὁ. ἀντίον ηῦδα#, 372 u. ὁ. ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε#, N 619, Ξ 500 u. ὁ. ἔπος ηῦδα#; Θ 100 #στή δὲ πρόσθ' ἵππων, I 193 #στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο (!); wie A 360, 500 #καὶ ῥα πάροισ' αὐτοῖο (!) καθέζετο. 171 f. Wie O 440 f. ποῦ νύ τοι ἰοὶ | ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὅ τοι _ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων; (Aias zu Teukros). 171 Vgl. 97, 209, 215 τόξα(#). 172 'um den'; ~ I 55 #οὐ τις τοι; vgl. O 450, P 292 τό οἱ οὐ τις, Z 16 #ἀλλὰ οἱ οὐ τις, P 100 #τῶ μ' οὐ τις. 173 ~ 105 Λυκίηθεν#, 246 εὔχεται εἶναι#; M 312 u. ὁ. (#)ἐν Λυκίη; B 82 ὅς μὲγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι, ähnlich A 91. 174 Wie u. a. A 210 #ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, bzw. wie Γ 275, Σ 75, Τ 254 (Διὶ) χεῖρας (!) ἀνασχών. 175 f. = Π 424 f., dort nach 323 ὄφρα δαείω#. 175 Vgl. Λ 219, Ξ 509 #ὄς τις δὴ πρῶτος. 177 ~ 183, 191; Π 386 Ζεὺς, ὅτε δὴ ἄνδρεςσι κοτεσσάμενος χαλεπήνη. 179 = 229, ~ 276; 95 u. ὁ. Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός#; wie u. a. Λ 837 τὸν δ' αὐτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός. 180 = P 485, ~ N 463, Υ 83; anders N 255 #Ἰδομενεῦ, Κρητῶν etc., s. d. 181 ~ 184 δαΐφρων Τυδέος υἱός#; Γ 197 #ἀρνειῶ μιν ἔγωγε εἶσκω (Priamos über Odysseus).

- |ἀσπίδι γινώσκων \καὶ ἀυλώπιδι/ τρυφαλείη,
 ἵππους τ' |εἰσοράων|· σάφα δ' _ οὐ Φοῖδ', |εἰ θεός ἐστι.
 |εἰ δ' ὁ γ' ἀνήρ| ὄν φημι, δαΐφρων |Τυδέφορ υἱός,
 185 οὐχ ὁ γ' \ἀθειεῖ/ τάδε μαίνεται, |ἀλλά τις ἄγχι
 ἔστηκ' |ἀθανάτων| νεφέλη Φειλυμένος ὦμους,
 ὅς \Φέθεν/ βέλος ὠκὺ κιχήμενον \ἔτραπ' / ἄλλη.
 ἤδη |γὰρ Φοῖ ἔφη|κα βέλος, καὶ |μιν βάλον ὦμον
 |δεξιὸν ἀντικρὺ διὰ _ θώρηκος γυάλοιο·
 190 καὶ (δὴ) μιν ἔγωγ' ἐφάμην| _ \Ἄφιδι/ |προΐαψεν,
 ἔμπης δ' οὐ \δάμασσα/· θεός| νύ τίς |ἐστι κοτή|φεις.
 \Ἴππω/ δ' |οὐ παρέα|σι καὶ _ ἄρμαθ', |ῶν/ κ' ἐπιβαί|ην·
 ἀλλά που ἐν μεγάροισι Λυκάονος |ἔνδεκα δίφροι
 \+πρωτοπαγέ|ες/ νεφοτευ|χέες, |ἀμφὶ δὲ πέπ|λοι
 195 πέπταν|ται· παρὰ δέ| σφιν Φεκάστοι |δίζυγες ἵπ|ποι
 ἐστᾶσι κρῖ |λευκὸν ἐρεπ|τόμενοι καὶ ὀλύ|ρας.
 ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
 ἐρχομένω ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
 ἵπποισίν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα

182 ἀυλώπιδί τε 185 ἀνευθε θεοῦ 187 τούτου – ἔτραπεν 190 Ἄιδωνῆϊ 191 ἐδά-
 μασσα 192 ἵπποι – τῶν 194 καλοὶ πρωτοπαγεῖς

182 ~ N 530, Π 795 #αυλώπις τρυφάλεια. **183** ~ 177. **184** ~ 181; Δ 370, Θ 152 #ῶ
 μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, s.d. **185, 187** Im Hexameter mit ion. -ου vor Konsonant.
185 ~ A 549, Θ 10, Ξ 189 ἀπάνευθε θεῶν; ο 531 Τηλέμαχ', οὐ τοι ἀνευ θεοῦ ἤλυθε δεξιὸς
 ὄρνις, ähnlich β 372; vgl. σ 353 οὐκ ἀθειεῖ ὄδ' ἀνήρ Ὀδυσσῆιον ἐς δόμον ἵκει. **185 f.** ~
 Π 852 f., Ω 131 f. ἀλλά τοι ἤδη | ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. **187** ~
 Λ 451 #φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον (Odysseus); Υ 438 f. Ἀθήνη | πνοιῆ Ἀχιλλῆος
 πάλιν ἔτραπε (!), sc. Hektors Speer. **188 f.** ~ 98 ff.; Δ 480 ff. μιν ... βάλε στήθος παρὰ
 μαζὸν | δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὦμου (!) χάλκεον ἔγχος | ἦλθεν. **188** ~ 206 #ἤδη γὰρ ...
 ἐφήκα#; Π 812 ὅς τοι πρῶτος ἐφήκε βέλος, Πατρόκλεες ἵπευ; anders Υ 345 f. οὐδέ τι
 φῶτα | λεύσσω, τῶ ἐφείκα (sc. ἔγχος; Achilleus). – Hintergrundinformation, im alten
 Vers ohne Augment. **189** ~ N 587 u.ö. (#)θώρηκος γυάλον. **190** Vgl. O 251 #καὶ δὴ
 ἔγωγ' ἐφάμην (s.d.); ~ Λ 55 Ἄϊδι προΐαψεν#, A 3 ... προΐαψεν#, Z 487 ... προΐαψει#;
 suffixal gestrecktes Ἄιδωνεύς nur hier und Υ 61. **191** ~ 177, 183; κοτήεις nur hier.
192 Wie Ξ 299 ... ἐπιβαίης# (Zeus zu Hera). **193** ~ N 225, O 43, β 164 u.ö. (#)ἀλλά που.
193 f. ~ Ω 266 f. ἄμαξαν ... | καλὴν πρωτοπαγέα (!); νεοτευχῆς nur hier. – Im Hexameter
 eine junge Kontraktion. **195** ~ K 473 #τριστοιχεῖ· παρὰ δέ σφιν etc. **195 f.** ~ Θ 564 f.
 #ἵπποι δὲ κρῖ ... | ἐσταότες παρ' (!) ὄχεσφιν, ähnlich B 775 ff. **197 f.** ~ Λ 785 σοὶ δ' αὖθ'
 ὦδ' ἐπέτελλε Μενότιος Ἄκτορος υἱός, 790 #ὡς ἐπέτελλ' ὁ (!) γέρων (Nestor zu Patro-
 klos). **197** ~ I 348 #ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ, ξ 281 #ἦ μὲν μοι μάλα πολλοί; H 125 u.ö.
 γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς#; Γ 179, P 588 αἰχμητῆς(#). – Fünftehsilbig, aber zum Folgen-
 den gehörig. **198** ~ 150 ἐρχομένοις (!); ν 306 δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν#. **199** ~ 202 f.
 (Pferde im Plural); Ψ 285 f. ὅς τις Ἀχαιῶν | ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.

- 200 ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην — ἦ τ' ἄν πολὺ κέρδιον ἦεν —
 ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς
 ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
 ἴως λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς — **Ἴλιον** εἰλήλουθα
- 205 τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν.
 ἤδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
Ἴτυδεῖ **Ἰδίη** [τε] καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἰάμφοτέροισιν
 ἰάτρεκές αἶμα' ἔσσευφα βαλῶν, ἦγειρα δὲ **μάλιλον**.
 τῷ ῥ' αἴση κακῆ/ ἀπὸ πασισάλοιο ἰάγκυλα τόξω
 210 ἦματι τοῖ | καθειλόμην*/ , — ὅτε **Ἴλιον** εἰῖσω/
 \Τρωσὶ ἰηγέομην|/, φέρων — χάριν Ἰέκτορι δίω.
 εἰ δέ κε νοσιτήσω καὶ εἰς ἰόψομαι ὀφθαλμοῖν/
 πατρίδ' ἠδ' ἄλοχον/ καὶ ὑπερειφές μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' [ἔπειτ'] ἀπ' ἐμείο κάρη | — τάμοι ἰάλλότριος | φώς,
 215 εἰ μὴ ἐγὼ | τάδε τόξα — \πυρὸς ἰέν φλογὶ/ θείην
 ἰχερσὶ διακλάσσας· \φετώσια/ | γὰρ μοι ὀπηδεῖ.“

203 so überl.; Aristarch, Edd. + ἄδδην 205 schwächere v.l., Edd. ἔμελλον 209 κακῆ αἴση
 210 ἐλόμην — εἰς ἐρατεινήν 211 ἰηγέομην Τρώεσσι — antike v.l. (χάριν) ἰπποδάμοισιν
 212 ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι 213 ἐμήν ἄλοχόν τε 215 φαεινῶ ἐν πυρὶ 216 ἀνεμῶλια

200 ~ 211 #ἰηγέομην Τρώεσσι, s.d.; B 345 #ἀρχεῦ' Ἀργείοισι etc. (s.d.; Nestor). 201 = X 103, ι 228; ~ Γ 41 καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν — πολὺ κέρδιον ἦεν, ähnlich H 28; M 69, Π 687 (s.d.) #ἦ τ' ἄν (!) gegenüber E 885, Γ 56 ἦ τέ κε(v). 202 ~ B 128 δευοίατο vor bD; Λ 562 ἐπεὶ τ' — ἐκορέεσατο φορβῆς# (der Esel). 203 ~ 231 εἰωθότι; Z 508, O 265 #εἰωθὼς λούεσθαι; Θ 214 f. ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων | εἰλομένων (s.d.). — ἄδδην vielleicht 'ganz lange, den ganzen Tag' (auf der Weide) als dichtersprachl. intensiviertes δ(φ)ήν; zur Frage der Segmentierung s. Schol. 204 f. ~ N 716 f. #ἀλλ' ἄρα τόξοισιν (!) ... | Ἴλιον εἰς αἶμα' ἔποντο πεποιθότες (s.d.; die Lokrer). 204 ~ Φ 81, 156 ὅτ' ἐς (!) — Ἴλιον εἰλήλουθα#, anders Λ 230 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν εἰς — Ἴλιον εἰληλούθει. — Im Hexameter ohne Digammareflex. 205 ~ 686 ἐπεὶ — οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε# u.ä.; Ω 295, 313 #τῷ πίσυνος, sc. οἰωνῶ. — Silbenschließendes und hiattilgendes νῦ ἐφελκυστικόν. 206 ~ 188 #ἠδὲ γὰρ οἱ ἐφῆκα βέλος, sc. Diomedes; Π 326 ὡς τῷ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε; A 227 u.ö. ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν#. 208 ~ Φ 167 σύτο δ' αἶμα; ἀτρεκές sonst nur π 245. 209 Wie A 418 τῷ σε κακῆ αἴση — τέκον ἐν μεγάροισι# (Thetis). 210 f. Vgl. A 71 καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἰῖσω (sc. Kalchas). 210 ~ Γ 239, 443 Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς#; Ἴλιον εἰς ἐρατεινήν# nur hier. 211 ~ 200, 874; I 613 #Ἀτρεΐδῃ ἠρωὶ φέρων χάριν (Achilleus). 212 ff. ~ B 258 f. #εἶ κ(ε) ..., | μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπεῖη (s.d.; Odysseus). 212 ~ Ω 206 εἰ γὰρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν. 213 ~ T 333 (s.d.), ε 225 u.ö. #κτῆσιν ἐμήν δμῶας τε καὶ etc.; vgl. O 663 παίδων ἠδ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἠδὲ τοκίων. 214 = π 102; ~ Υ 140 #αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι. 215 ~ π 103 #εἰ μὴ ἐγὼ ... γενοίμην#. 216 ~ Φ 474 νηπύτιε (!), τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμῶλιον αὐτως; vgl. P 633 ἡμῖν δ' αὐτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε, sc. βέλεα (Aias).

- τὸν δ' αὐτ' Αἰνεΐας Τρώων ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
 „μη⁺ δὴ οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῶδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 220 ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσσο, | ὄφρα Φίδη|αι,
 \οῖω Τρωὸς ἵππω, ἐπι|σταμέ|νω*/ πεδίοι|ο
 κραίπν' [μάλ'] ἔνθα καὶ | ἔνθα διω|κέμεν | ἠδὲ φέβει|θαι·
 τῷ \⁺νω καὶ/ πό|λινδε σαφῶ|σετον, | αἶ κέ περ/ αὐ|τε
 225 Ζεὺς [ἐπι] Τυδεΐ|δη Δι|φομή|δεῖ | κῦδος ὀρέ|ξη.
 ἀλλὰ [ἄγε] νῦν μάσ|τιγα καὶ ἠ|νία |σιγαλό|φεν|τα
 \δέξ'/, ἐγὼ δ' ἵπ|πων ἀποβή|σομαι, | ὄφρα μάχω|μαι·
 | ἦ|φ' ἐ σὺ \τὸν/ | δέδεξο, \μελήσει|τον*/ δ' ἐμοὶ \ἵπ|πω/.“
 τὸν δ' αὐτ' προτί|φειπε*/ Λυκά|φονος | ἀγλα|φὸς υἱ|ός·
 230 „Αἰνεΐα, σὺ \γ'/ | αὐτὸς ἔχ' ἠ|νία |καὶ τεφῶ ἵπ|πω·
 |⁺μάλλον ὑφ' ἠ|νιόχοι εἰ|φωθότι \?κα|λὸν/ ἄρμα
 | οἴσεται, | αἶ κέ περ/ φεβῶμεθα | Τυδέ|φος υἱ|όν.
 μὴ τῷ μὲν δφεί|σαντε ματή|σετον, | οὐδ' ἐθέλ|η|τον
 \ἐκφέ|ρειν*/ πολέμοι|ο, τεφῶν φθό|γγον ποθέον|τε,
 235 | νῶϊ δ' ἐπα|ίξας \ἀμύμονος/ | Τυδέ|φος υἱ|ός
 αὐτῷ τε κτεί|νη καὶ ἐλάσ|ση \ἐριαύ|χεν'* ἵππω/.
 ἀλλὰ σὺ γ' [αὐτὸς] ἔ|λαυνε τέφ' ἄρ|ματα |καὶ τεφῶ ἵπ|πω,
 \τὸν/ δ' ἐ|γῶν ἐπιόν|τα \δεδέξομ'/ | ὄξ|φι δου|ρί.“

222 οἶοι Τρώοιο ἵπποι, ἐπιστάμενοι 224 καὶ νῶϊ – εἶ περ ἄν 227 δέξαι 228 τόνδε –
 μελήσουσιν – ἵπποι 229 αὐτε προσέειπε 230 μὲν 231 καμπύλον 232 εἶ περ ἄν αὐτε
 234 ἐκφερέμεν 235 μεγαθύμου 236 μώνυχας ἵππους 238 τόνδε – δεδέξομαι

217 ~ Δ 265 τὸν δ' αὐτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν _ etc. 218 ~ 252 ἀγόρευ(ε); A 131, T 155 #μη⁺
 δὴ οὕτως, s. d. 218 ff. ~ Φ 224 ff. Τρώας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων, | πρὶν
 ἔλσαι κατὰ ἄστν καὶ _ Ἔκτορι πειρηθῆναι | ἀντιβίην (Achilleus). – ἀντιβίην nur hier
 und A 278, s. d. 218 f. ~ β 127 f., σ 288 f. πάρος γ(ε) ... | πρὶν γ(ε). 219 f. ~ P 504 πρὶν
 γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλιτρίχε βήμεναι ἵππω | νῶϊ κατακτείναντα. 219 ~ 107 πρόσθ' ἵπ-
 ποιῶν καὶ (!) ὄχεσφιν#, Δ 297 u. ö. σὺν ἵπποισιν (!) etc. – (F)όχος wie üblich ohne Digam-
 mawirkung. 220 ~ Λ 386 εἰ μὲν δὴ (!) ἀντίβιον σὺν τεύχεσι (!) πειρηθείης; anders T 384
 πειρήθη δ' (!) ἔο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι (!) δῖος Ἀχιλλεύς, s. d. 221 ff. = Θ 105 ff. (Diomedes zu
 Nestor), s. d. 222 'des Tros', vgl. 265-272. 224 ~ 232, s. d.; P 452 ὄφρα καὶ Αὐτο-
 μέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο (Zeus); wie Θ 377 νῶϊ. 225 Vgl. u. a. 33, 260; mit ἐπί
 nur hier. 226 ~ P 479 #ἀλλὰ σὺ μὲν etc. – Wie 174 u. ö. 227 = P 480. 228 ~ 238;
 K 481 (s. d.) ἠὲ σὺ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν (!) δ' ἐμοὶ ἵπποι. – Im Hexameter ionisch
 verändert. 229 = 179. 230 Vgl. 237; wie N 751 Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε
 πάντας ἀρίστους. 231 ~ 97 καμπύλα τόξα#, Z 39 ἀγκύλον ἄρμα#. 232 ~ 224 εἶ περ
 ἄν (!) αὐτε#. 235 f. ~ 25 f. 235 ~ 25 μεγαθύμου (!), s. d. 236 ~ P 496 αὐτῷ τε κτε-
 νέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας (!) ἵππους. 237 ~ 230. 238 ~ 228.

- 240 ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,
 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους.
 \τῶ/ Φί|δε Σθένε|λος|, \Καπανή|φος/ |ἀγλα|φὸς υἱός,
 αἴψα δὲ Τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „\διε |Τυδε|φίδη|/, ἐμῶ _ κεχα|ρισμένε θυ|μῶ,
 |ἄνδρ' ὀράω| κρατερῶ [ἐπὶ] σοὶ _ μεμα|φῶτε μάχεσθαι,
 245 |†Φῖν \?μεγάλην| ἔχονθ'· ὁ μὲν _ \τοξο|σύνης*|/ εὖ Φειδῶς,
 |Πάνδαρος, υἱὸς δ' \αὔ/ Λυκά|φονος |εὔχεται \ἔμ|μεν/
 Αἰνεί|ας δὲ \πά|φης/| μὲν ἀ|μύμονος Ἄγχι|σαιο
 \εὔχετ' |ἐκγε|γάμεν|, μήτηρ δὲ Φοί |ἄδῖ'/ Ἄφροδί|τη.
 |ἀλλ' ἄγε δὴ| χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, |μηδέ μοι οὐ|τω
 250 |θῦνε διὰ| προμάχων, μὴ [πως] _ φίλον |ἦτορ ὀλέσ|σης.“
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „μὴ τι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἴω·
 οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
 οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν.
 255 \ὀκνέω*/ δ' ἵππων ἐπι|βαι|νέμεν, |ἀλλὰ καὶ αὐ|τως

241 τοὺς δὲ – Καπανήϊος 243 Τυδείδῃ Διομήδης 245 ἀπέλεθρον ἔχοντας – τόξων
 246 αὐτε – εἶναι 247 υἱός 248 εὔχεται – ἔστ'; Edd. οἱ ἔστ' 252 v.l., Ed. Ludwich
 οὐδὲ σὲ 255 ὀκνεῖω

239 f. Ionisch (Plural neben Dual). 239 ~ N 537, Ξ 431 ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες# (s.d.); Z 232 ὡς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων αἴξαντε; φ 90 κλαίετον ἐξεληθόντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε. 240 ~ 244, 569 μεμαῶτε, 330 #ἐμμεμαῶς; Γ 263 τῶ δὲ διὰ Σκαιῶν (!) πεδίονδ' ἔχον (!) ὠκέας (!) ἵππους, ebenso Λ 127, anders Λ 759 f. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ | ... Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους# (Nestor). 241 ~ 108 f., vgl. 319, Β 564, Δ 403 Καπανήος; wie Δ 367 Καπανήϊος υἱός#, Σ 382 #τὴν δὲ ἴδε. 242 ~ 329, 713; Θ 351, Τ 341 #αἴψα δ' Ἀθηναίην etc., ähnlich Μ 365, Ξ 2, Τ 20. 243 = 826, Κ 234; vgl. Λ 608 #διε Μενoitιάδη, τῶ (!) ἐμῶ _ etc. 244 ~ 124 ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι# (s.d.), 569, Ζ 120 u.ö. μεμαῶτε μάχεσθαι#; Ω 355 #ἄνδρ(α) ὀρώω; Γ 429 #ἄνδρῖ δαμεις κρατερῶ (s.d.), ähnlich Ω 212. 245 ~ Η 269, ι 538 ἐπέρεισε δὲ (!) ἴν' ἀπέλεθρον#; s. zu Β 718, Δ 196 (u.ö.) τόξων εὖ εἰδῶς#. 246 ~ 247 f. 247 f. ~ Υ 208 f. αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχισαιο | εὔχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δὲ μοὶ ἔστ' Ἀφροδίτη. 247 ~ 468 #Αἰνείας, υἱός etc. 248 Wie Υ 209; ~ Υ 105 f. καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης | ἐκγεγάμεν (Apollon). 249 ~ Ω 356 #ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων. 250 ~ Λ 342, Υ 412 ... προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε (!) θυμόν#; Κ 348 ἔγχει ἐπαΐσσω, μὴ πως _ προτὶ ἄστὺ ἀλύξῃ; Φ 201, Ω 50 ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα#; Κ 452, Λ 433 ἀπὸ θυμόν ὀλέσσης#. 251 = Δ 411, Κ 446. 252 ~ 218 #μὴ *δὴ (!) οὕτως ἀγόρευε; Θ 139 φόβονδ' ἔχε μώνυχας (!) ἵππους#; Ι 315 οὐτ' ἔμεγ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω (!), anders Α 289, 296 οὐ (...) πείσεσθαι οἴω#, 427 καὶ μιν πείσεσθαι οἴω#. 253 ~ Ζ 443 αἶ κε κακὸς ὡς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο (Hektor); κ 73 #οὐ γάρ μοι θέμις ἐστί; γενναῖος nur hier. 254 ~ 476 #ἀλλὰ καταπτώσσοισι, Δ 224 #οὐδὲ καταπτώσσοντ(α); φ 426 ἔτι μοι etc., χ 226 #οὐκέτι σοί γ', Ὀδυσσεῦ, μένος ἔμπεδον. 255 ~ Ι 599 καὶ αὐτως#. – Im Hexameter mit metrischer Dehnung, anders Δ 359 νεικεῖω.

- ἀντίον εἶμι [αὐτῶν]· τρεῖν <δέ> μ' οὐκ _ ἐφᾶ | Παλλὰς Ἀθήνη.
 τούτω δ' | οὐ πάλιν αὖτις ἀπ_οίσειτον \ὠ|κέφ' ἵππω/
 ἄμφω \παρὰ | νῶϊν/, εἰ [γ'] οὖν | _ ἔτε|ρός γε φύγη|σι.
 ἄλλο δ' | αὖ/ | Φερέω|, σὺ δ' \έν/ _ φρεσὶ | βάλλεο σῆ|σι·
 260 αἶ κέν | μοι πολύβου|λος Ἀθήνη | κῦδος ὀρέξ|η
 ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
 αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἠνία τείνας,
 Αἰνείαο δ' ἐπαίξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 265 τῆς γάρ | τοι γενεῆς|, <ἀφ' > ἧς _ Τρωῖ \γ' | | εὐρύποα| Ζεὺς
 δῶχ' υἴφος ποι|νὴν Γανυμή|δεος· | ?καὶ δ' ὄχ' / ἄριστοι
 ἵππων, | ὄσσοι \ἔασ' / | ὑπ' ἠΨόα τ' | ἠΨελιόν| τε.
 τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
 + λάθρη | ΛαΦομέδον|τος ὑποσχῶν | θήλεΨας ἵππους.
 270 τῶν οἱ | ΨΞ \γένοντ' / ἐνὶ _ μεγά|ροισι γενέθ|λη·
 \τέσσαρας μὲν / | αὐτὸς ἔχων| _ ἀτί|ταλλ' ἐπὶ φάτ|νῃ,
 | τῷ δὲ δῦ' Αἰνεία| δῶκεν, μῆσ|τωρε φόβοι|ο·

257 ὠκέες ἵπποι 258 ἀφ' ἡμείων 259 τοι – ἐνὶ 265 περ 266 οὖνεκ' 267 ἔασι
 269 λάθρη 270 ἐγένοντο 271 τοὺς μὲν τέσσαρας

256 ~ P 69, Υ 175 #ἀντίον ἐλθέμεναι; Θ 414 οὐκ ἑάα Κρονίδης ἐπαμυνόμεν Ἀργείοισιν (s.d.). – Im Hexameter ion. verändert (anaphorisches αὐτῶν, metrisch erzwingene Synzese in ἐᾶ). 257 Wie Π 148, 833, Ρ 465. 258 ~ Α 60 εἶ κεν _ θάνατόν γε φύγοιμεν# (Achilleus); εἶ γ' οὖν nur hier. – Im Hexameter ion. modernisiert. 259 = Α 297, Δ 39 u.ö. 260 f. ~ Ρ 453 ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω | κτείνειν (Zeus). 260 ~ 33, 225 κῦδος ὀρέξῃ#; Θ 287 #αἶ κέν μοι; πολύβουλος (Ἀθήνη) nur hier und π 282. 261-264 ~ 321-324. – Wie die Parallelstelle erkennbar ionisch (Pferde im Plural, /-s-/ statt /-ss-/). 261 f. ~ 321 f. ἄλλ' ὄ γε τοὺς (!) μὲν εἰς ἠρύκακε (!) μώνυχας (!) ἵππους | νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ etc. 262 ~ Ν 751 Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους (s.d.; Hektor); γ 144 #λαὸν ἐρυκακέειν. 263 f. ~ 323 f. ... ἐπαίξας καλλίτριχας (!) ἵππους | ἐξέλασε (!) etc.; Ν 400 f. ἵππους δ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου (!) Νέστορος υἱὸς | ἐξέλασε (!) etc. 266 ~ Ζ 78 οὖνεκ' (!) ἄριστοι#, Β 580 #οὖνεκ' (!) ἄριστος ἔην; vgl. Α 69 u.ö. ὄχ' ἄριστος(#). 267 ~ Β 125, Π 98 ὄσσοι ἔασι(v)#; Μ 239 (s.d.), ι 26, ν 240 πρὸς (!) ἠῶ τ' ἠέλιόν τε#. 268 ~ 265; 390 ἐξέκλεψεν Ἄρηα#; ~ 311 ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας#, Λ 701 ... Αὐγείας#, Ο 532 ... Εὐφήτης#, Ψ 288 ... Εὐμηλος#. – Eine der Formelvarianten zu ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων#, die erst im Hexameter möglich sind und jeweils nur an einer Stelle vorliegen. 268 ~ Ω 272 #λάθρη Ἀχιλλῆος. 270 f. ~ κ 5 f. τοῦ (!) καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις (!) γεγάασιν, | ἐξ μὲν θυγατέρες, ἐξ δ' υἱέες ἠβῶντες; ähnlich ζ 62 f., auch Ω 496 f. 270 ~ 424 #τῶν (!) τινα, s.d.; anders Υ 221 ff. ἵπποι ... | θήλειαι ... | τᾶων καὶ Βορέης ἠράσσατο. – Ion. verändert und an den Hexameter angepasst: neuer Versanfang mit #τῶν (!), nicht #τᾶων, augmentiertes ἐγένοντο mit Hiat vor κ. τρ. τρ. 271 ~ Ω 279 f. #ἵππους ..., οὐς ... | αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐξέστη ἐπὶ φάτῃ. 272 ~ Ω 473 τῷ δὲ δῦ(ο), Τ 47 #τῷ δὲ δῦο; Θ 108 #οὐς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην etc., s.d. – Silbenschließendes νῦ ἐφελευστικόν.

- εἰ τούτω [κε] λάβουμεν, ἀροίμεθα | κε κλέφος ἐσθλόν.“
 ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 275 τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.
 τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 „καρτερόθυμε δαΐφρον ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ,
 ἦ μάλα σ' οὐ | δάμασσ' ἐμὸν _ βέλος/, | πικρὸς οἶστος·
 νῦν αὖτ' | ἔγχεϊ τῷ | δε πειρήσομ', | αἶ κε τύχωμι.“
 280 ἦ, \κκαὶ πεπαλῶν* / +προτῆ | _ δολιχόσκιον ἔγιχος
 καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
 αἰχμῆ χαλκείῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 „βέβληται κενεφῶ | να \διαπρό/, | οὐδέ σ' ὄφίω
 285 | δφηρὸν ἔτ' | ἀν | σχήσεσθ' / · ἐμοὶ δὲ μέγ' | εὖχος ἔδωκας.“
 τὸν δ' οὐ ταρβήσας \προτίφη* / | _ κρατεῖρος Διφομήιδης·
 „\?ἔσχετ', | οὐδ' ἔτυχες |· ἀτὰρ _ οὐ μὲν | σφῶϊ γ' ὄφίω
 | πρὶν γ' ἀποπαύσασθαι, πρὶν \+ῆ / _ ἔτερον γε πεσόντα
 \φόνοι / | ἄσαι Ἄρη | α, ταλαύρινον πολεμιστήν.“

278 βέλος ὡκὺ δαμάσατο 279 ἐγγείη πειρήσομαι – meist τύχοιμι 280 ῥα, καὶ ἀμπε-
 παλῶν 284 διαμπερές 285 ἀνσχήσεσθαι 286 προσέφη 287 ἤμβροτες 288 meist
 ἀποπαύσασθαι – meist πρὶν γ' ἦ; Ed. West mit Pap. πρὶν +ῆ' 289 αἶματος

273 ~ 3; Θ 196, s. d.; Σ 121 νῦν δὲ _ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην#. 274 = 431, N 81 u. ö.; Iterat-
 vers im ion. Plural. 275 ~ Υ 330 #τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε u. ä.; Ψ 536 ἐλαύνει μῶ-
 νυχας (!) ἵππους#, anders M 62 διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους# (Polydamas). –
 Pronomen und Partizip im Dual, sonst der ion. Plural. 276 ~ Λ 605 ... Μενoitίου
 ἄλκιμος υἱός#. 277 ~ 649 ἀγαυοῦ (!) Λαομέδοντος#; Z 145 #Τυδείδα μεγαθύμει (s. d.;
 Glaukos); K 509 νόστου (!) δὴ μνησαί, μεγαθύμου (!) Τυδέος υἱέ (Athene). 278 ~ 106
 τὸν δ' οὐ βέλος ὡκὺ δάμασεν#; 422, Z 255 u. ö. #ἦ μάλα δὴ; X 11 #ἦ νύ τοι οὐ τι μέλει
 Τρώων _ πόνος (Achilleus zu Apollon). 279 ~ H 243 αἶ κε τύχωμι#; vgl. T 70 f. ὄφρ'
 ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθῶν, | αἶ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν (Achilleus).
 280 = Γ 355 u. ö. 281 ~ Γ 356 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην (s. d.).
 281 f. ~ 66 f. ἦ δὲ διαπρὸ | ... ἦλυθ' ἀκωκή#, ähnlich H 260 f., Υ 276 f.; M 184 f. ἀλλὰ δια-
 πρὸ | αἰχμῆ χαλκείῃ ῥῆξ' ὀστέον. 283 = 101, ~ 347. 284 ~ 112, 658, H 171 u. ö. διαμ-
 περές vor bD; Λ 380 #βέβληται. – Vgl. 281 διαπρό; wie T 272. 284 f. ~ 103 f. οὐδέ ἔφημι |
 δὴθ' ἀνσχήσεσθαι, 120 f. οὐδέ μέ φησι | δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι. 285 ~ Λ 288 ἐμοὶ ... ἔδωκε#
 (s. d.; Hektor); E 654, Λ 445 #εὖχος ἐμοὶ δώσειν. 286 = Λ 384; ~ Υ 430 ... κορυθαίολος
 Ἐκτωρ#. 287 Vgl. H 248 σχέτο 'blieb stecken'; anders X 279 #ἤμβροτες 'hast vorbei
 geworfen'. – Im Hexameter /-s. / vor πενθ. 287 ff. ~ X 265 ff. ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ
 φιλήμεναι, οὐδέ τι νῶϊν | ὄρκια ἔσσονται, πρὶν γ' ἦ _ ἕτερον γε πεσόντα | αἶματος etc.
 (Achilleus). 288 'bevor doch wenigstens einer', vgl. ἐπεὶ ἦ. – πρὶν γ' ἦ nur hier, nicht
 gleichzusetzen mit ion. πρὶν ἦ bei Herodot (I 79,1 u. ö., ebenso häufig wie die reine Kon-
 junktion). 289 = Υ 78, X 267; vgl. K 298 ἄμ φόνον, ἄν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν
 αἶμα, T 214 φόνος τε καὶ αἶμα; ~ H 239 τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν# (Hektor).

- 290 ὡς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη
 ρίνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
 \τοῖο δ' ἀπό| γλῶσσαν \τάμε _ πρυμνήν/ |χαλκὸς ἀτει|ρήs,
 αἰχμὴ δ' ἐξελύθη παρὰ νείατον ἀνθρεῶνα·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
- 295 αἰόλα παμφανόωντα, παρέτρεσαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὐθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ
 δείσας μὴ πῶς οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
 |ἀμφὶ δὲ \τοῖ| γε/ βαῖνε λέφων ὡς |ἀλκί πεποι|θῶs,
 πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
 [τὸν] κτάμει|ναι μεμαφῶs| ὅς τις _ \τοῖό/ γ' |ἀντίος ἔλ|θοι,
 \σμερνδόν/ F1Fά|χων. ὃ δὲ χεριμάδιον λάβε χειρὶ
 Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
 οἴοι |νῦν βροτοί εἰs'|· ὃ δὲ _ \φρῆα/ |πάλλε καὶ οἴ|φος.
- 305 τῷ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς

292 τοῦ δ' ἀπό μὲν – πρυμνήν τάμε 293 schwächere v.l. (Zenodot) †έξεσύθη 299 ἄρ'
 αὐτῷ 300 meist πάντοσ' εἴσην 301 τοῦ 302 σμερδαλέα 304 μιν ρέα

290 ~ 835, X 247 u.ö. #ὡς φαμένη; Θ 297 ὀκτῶ δὴ προέηκα ταυυγλώχινας οἴστους (Teukros); Δ 132 f. αὐτὴ δ' αὐτ' ἴθυνεν (!) _ ὄθι ζωστήρος ὀχῆες | χρύσειοι σύνεχον (s.d.; Athene den Pfeil des Pandaros). – Augment, hiattilgendes νῦ ἐφελκυστικόν. 291 f. ~ 74 ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός. 292 ~ H 247, Ξ 25 χαλκὸς ἀτειρήs#. 293 ('kam frei' →) 'kam zur Ruhe', vgl. Schol. bT τῆς ὀρμῆς ἐπαύσατο; ~ 296 λύθη, s.d.; 857, Λ 381, Π 821 #νείατον ἐς κενεῶνα, N 388 #λαιμόν ὑπ' ἀνθρεῶνα; P 310 αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχε. – Wohl kein alter Vers mit ehemaligem ἐκλύθη*. Zum Inhalt vgl. Π 613 = P 529 ἀφίει _ μένος ὄβριμος Ἄρης# (als der Speer in der Erde stak); Υ 99 f. τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ' οὐδ' ἀπολήγει | πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθῆμεν (der Speer des Achilles). Anders Forssman 2015 (für ἐξήλυθε*?). 294 ff. ~ Θ 122 f., 314 f. ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι | ὠκύποδες· τοῦ (!) etc. 294 = Θ 260. 295 ~ 619 #ὀξέα παμφανόωντα (Speere), Σ 144 τεύχεα παμφανόωντα#. – δέ οἱ nach dem Verbalkompositum (nur hier), nicht gleich nach dem Präverb. 296 = Θ 123, 315, ~ P 298 τοῦ (!) δ' αὐθι λύθη μένος. 297 ~ 20 #Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε; 494 u.ö. σὺν τεύχεσιν vor bD; H 140, Σ 341 δουρί τε μακρῷ#. 298 ~ P 104 εἴ πως ἐρυσαιμέθα νεκρόν# (u.ä.). 299 f. ~ 314 f. 299 Wie P 4 ... βαῖν' ὡς τις _ περὶ πόρτακι μήτηρ#; ~ P 61 ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκί πεποιθῶs. 300 f. = P 7 f. 302 ff. ~ Υ 285 ff. 302 = Θ 321, Υ 285. 303 f. ~ M 447 ff. τὸν δ' οὐ κε δῦ' _ ἀνέρε δήμου ἀρίστῳ | ρηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν _ ἀπ' οὐδεος ὀχλίσειαν (!), | οἴοι etc. 303 ~ Υ 286 #Αἰνείας, etc.; Π 208 #φυλόπιδος μέγα ἔργον u.ä.; γ 275 ἐκτελέσας (!) μέγα ἔργον, ὃ οὐ ποτε ἔλπετο θυμῷ. 304 = M 449, Υ 287. 305 ~ Φ 406 #τῷ βάλε θυῶρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, bzw. Υ 274 #καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα; Π 308 (s.d.) αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηῖλῦκου (!) βάλε μηρόν; Λ 339 κατ' ἰσχίον vor bD; Δ 247 ἔνθα τε νῆες#, s.d. – Nach alter Norm steht der Gegner nur dann im (possessiven) Genetiv, wenn sein Schild getroffen wird.

- ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι·
 θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
 ὥσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
 \σῆ/ γνύξ ἐριπῶν καὶ ἐρείσατο |χειρὶ παχείῃ
 310 γαίης· ἀμφὶ δέ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε.
 καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
 εἰ μὴ [ἄρ'] |ὄξὺ νόη|σε \κούρη Διῖος/ Ἄφροδίτη,
 μήτηρ, |ἦ μιν ὑπ' Ἀγχιση _ τέκε |βουκολέοντι·
 |ἀμφὶ δ' ἔφον| φίλον \γόνον _ χεῦφε/ |πήχεφε λευ|κῶ,
 315 πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμα' ἐκάλυψε
 ἔρκος \ἔμμε|ναι/ βελέων|, _ <ἴνα> |μή τις \Ἀχαιῶν/
 χαλκὸν \έν/ στή|θεσσι βαλῶν| _ \ἀπὸ/ |θυμὸν ἔλοιτο.
 ἦ μὲν |ῤῥὸν/ φίλον υἷὸν \ύπ_έκφε|ρε*/ +πτολέμοιο·
 οὐδ' |υἷὸς Καπανῆ|ῤος \λήθητο/ |συνθεσ|ιάων
 320 τάων, |ἄς ἐπίτελ|λε \Τυδεΐ|δης/ Διῖομήδης,
 ἀλλ' ὃ γε τοὺς μὲν ἐοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους

309 ἔστη 312 Διὸς θυγάτηρ 314 so Edd., v.l. δὲ ὄν - υἷὸν ἐχεύατο 316 ἔμεν - Δαναῶν
 ταχυπῶλων 317 ἐνὶ - ἐκ 318 ἐόν - ὑπεξέφερον 319 ἐλήθητο 320 βοῆν ἀγαθὸς

306 ~ O 627 #ἰστίῳ ἐμβρέμεται (s.d.), Θ 84 #κρανίῳ ἐμπεφύασι (Haare); X 29 ὄν τε κύν' Ὀρίωνος (!) ἐπὶ κλησιν καλέουσι. - Das Verbalkompositum nur hier. **307** ~ M 384 #θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην; X 59 #πρὸς (!) δ' ἐμὲ τὸν (!) δύστηνον ... ἐλέησον# (Priamos), ε 255 #πρὸς (!) δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο u.ä.; Ξ 466 ἀπὸ δ' _ ἄμφω κέρσε τένοντε#, Π 587 ῥῆξεν (!) δ' ἀπὸ τοῦο τένοντας#. - Versvariante, in der ion. πρὸς δ(έ) als Konjunktion dient. **308** ~ 327 αὐτὰρ ὃ γ' (!) ἦρωσ#, s. auch zu Θ 268, Λ 483, Ν 164; ε 426 #ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινούσ δρύφθη; Η 264 f. (s.d.), Φ 403 f. λίθον ... | ... τρηχύν τε μέγαν τε#. **309** Vgl. Λ 355 #στῆ δὲ γνύξ etc. **310** = Λ 356, s.d. **311** ~ (s.d.) 388 ... ἀπόλοιτο (!) Ἄρης ἄτος πολέμοιο#, 268 ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχισησ#; Ξ 142 #ἀλλ' ὃ μὲν ὡς ἀπόλοιτο. **312** = Γ 374. **313** ~ Β 820 (s.d.) Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχιση _ τέκε δι' Ἀφροδίτη; Ξ 444 f. #Ἥνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε ... | Ἥνοπι βουκολέοντι. **314 f.** ~ 299 f. #ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ (!) βαῖνε ..., | πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα (s.d.). **314** ~ 318; ρ 38 #ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε, ψ 240 δειρῆς δ' οὐ πω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκῶ; anders Τ 284 #ἀμφ' αὐτῶ (!) χυμένη (Briseis). - Vgl. 635 Διὸς γόνον, Ω 59 θεᾶς γόνος. **315** ~ (s.d.) Θ 331, Ν 420 καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε#; Λ 253 φαεινοῦ (!) δουρὸς ἀκωκή#; Γ 381 ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ# (Aphrodite den Paris). - πτύγμα nur hier. **316** ~ 345 μή etc.; Δ 137 ἔρκος ἀκόντων#, 299 #ἔρκος ἔμεν (!) πολέμοιο; vgl. M 390 ἴνα μή τις Ἀχαιῶν#. - Im Hexameter dichtersprachl. verkürztes ἔμεν. **317** = 346; ~ Λ 381 νεῖατον ἐς κενεῶνα βαλῶν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι u.ä.; vgl. 673, 691 ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο#, 852 ... ἐλέσθαι#. **318** ~ 314; 377 οὐνεκ' (!) ἐγὼ φίλον υἷὸν ὑπέξ_έφερον πολέμοιο. **319 f.** ~ 818 μέμνημαι ἐφετμέων (!), ἄς ἐπέτειλας# (Diomedes). **319** ~ Α 495 Θέτις δ' οὐ λήθητ' ἐφετμέων (!)#; Δ 403 υἷὸς Καπανῆος vor κ.τρ.τρ. **320** ~ 114 u.ö., 198; 332 #τάων, αἶ, Β 841 #τῶν οἶ. **321-324** ~ 261-264, s.d. **321 f.** ~ 261 f. σὺ δὲ τοῦσδε μὲν ὠκέας (!) ἵππους | αὐτοῦ ἔρυκα- κέειν, ἐξ etc. **321** ~ I 654 #ἀμφὶ δέ τοι τῆ (!) μὴ κλισίη. - Versvariante mit Artikel.

- νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἠνία τείνας,
 Αἰνεῖαο δ' ἐπαΐζας καλλίτριχας ἵππους
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
- 325 δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ, ἐτάρῳ φίλῳ, ὃν περι πάσης
 τῆεν ὀμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
 Ἔων ἵππων ἐπιβάς| \λάβ'| ἠνία |σιγαλόφεν|τα,
 \καί ρα/ |Τυδεΐδην| μέθειπε \κρατερώ|νυχ* ἵππω/
 330 \μεμαΐώς/· ὃ δὲ Κύπριν ἐπ_οίχετ' \ὄξέφι/ χαλικῶ,
 γινώσκων ὃ τ' ἄναλκικς \ἦν/ _ θεός, |οὐδὲ θεά|ων
 τάων, αἴ τ' ἀνδρῶν πόλεμον| κάτα |κοιρανέου|σι,
 |οὔτ' ἄρ' \Ἀθή|νη/ οὔτ' <ἄρα> _ πτολί|πορθος Ἴενυ|ώ.
 |ἀλλ' ὅτε δή| ρά \μιν κίχη*/ _ καθ' ὄ|μιλον ὀπά|ζων,
 335 ἔνθ' \ὄρεξάμενος| δαΐφρονος/ |Τυδέφ|ος υἱὸς
 ἄκρην \οὔτα/ |χεῖρα μετάλ|μενος |ὄξέφι| δουρὶ
 ἀβληχρήν· εἶ|θαρ δὲ δόρυ| _ χροὸς |ἄντι|τόρη|σε
 ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,

328 ἔλαβ' 329 αἶψα δὲ – κρατερώνυχας ἵππους 330 ἐμμεμαώς – νηλεῖ 331 ἔην
 332 meist κατακοιρανέουσιν 333 Ἀθηναίη 334 ἐκίχανε πολὺν 335 ἐπορεξάμενος
 μεγαθύμου 336 οὔτασε 337 überl., Edd. ἀντετόρησεν

322 ~ 469, Υ 377 ἐκ φλοίσβοιο; Κ 416 #νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου (!). – Wohl nur aus Zufall fünfzehnsilbig. 323 f. ~ 263 f. ... ἐπαΐζει μεμνημένος ἵππων (!), | ἐκ δ' ἐλάσαι (!) etc. 323 ~ (u. a.) Λ 531, Ρ 624 ἵμασεν (!) καλλίτριχας ἵππους#. Anders Θ 503 f. ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους | λύσαθ' ὑπέξ ὀχέων. 324 = Ν 401. 325, 327 ~ Η 149 δῶκε δ' Ἐρευθαλίῳ νηῆς (Gefangene). 325 f. ~ τ 247 f. τίεν (!) δέ μιν ἔξοχον ἄλλων | ὦν ἐτάρων Ὀδυσσεύς, ὅτι (!) οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη; Ν 431 πᾶσαν γὰρ ὀμηλικίην ἐκέκαστο#; Σ 81 Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περι _ πάντων τῶν ἐταίρων. 327 ~ 308 αὐτὰρ ὃ γ' (!) ἦρωσ#, s. d.; Λ 274, 400, Ο 259 #νηυσὶν ... ἐλαυνέμεν. 328 Vgl. Θ 116 #Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' etc. 329 f. ~ 240, s. d. 329 ~ 242 #αἶψα δὲ Τυδεΐδην; wie Π 732 (~ 724) #αὐτὰρ ὃ Πατρόκλῳ ἔφεπε etc. – Im Hexameter kein Dual. 330 Wie 838, Υ 442, bzw. wie Γ 292. 331 f. ~ 824 γινώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα. 332 ~ Μ 318 Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν#, ähnlich α 247 u. ὄ. 333 ~ 592 Ἄρης καὶ πότνι' Ἴενυώ#, Υ 152 Ἄρηα πτολίπορθον#; Ἴενυώ nur hier. Vgl. Ε 89 f., Ζ 352, Υ 205 οὔτ' ἄρ – (#)οὔτ' ἄρ(α). 334 ~ 780, Δ 210 ... ῥ' ἴκανον; Ρ 462 #ῥεῖα δ' ἐπαΐζασκε πολὺν etc. (s. d.); s. zu Δ 385 κινήσατο. 335 Vgl. u. a. 813 #Τυδέος ... δαΐφρονος (s. d.); Π 314, 322 #ἔφθη (!) ὄρεξάμενος; ἐπ-ορέγω nur hier. 336-339 ~ 458, 883 οὔτασε (!) χεῖρ' ἐπὶ καρπῶ#. 336 f. Vgl. Υ 472 ff. ὃ δὲ Μούλιον οὔτα παραστάς | δουρὶ κατ' οὔς· εἶθαρ δὲ δι' οὔταος ἦλθ' ἑτέροιο | αἰχμὴ χαλκείη. 336 ~ (s. d.) Λ 421 οὔτασεν (!) ὦμον ὑπερθεν ἐπάλμενος ὄξεί δουρί; Ξ 443 Σάτνιον οὔτασε (!) δουρὶ μετάλμενος ὄξυόεντι. 337 ~ Κ 267 δόμον ἀντιτορήσας#. 338 ~ 315 πέπλοιο; Ξ 178 f. ἀμβρόσιον ἑάνον ..., ὃν οἱ Ἀθήνη | ἔξυσ' (!) ἀσκήσασα (sc. Hera); ο 105 πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμεν (!) αὐτή#. – Ion. -ου, einmal vor Konsonant; (F)οἱ ohne Digammareflex.

- 340 [πρυμνόν] ὑπὲρ θένα|ρος. **ρέφε δ' ἄμβροτον** |αῖμα θεοῖ|ο,
 ἰχώρ, οἷός |πέρ τε **ρέφει** | _ μακά|ρεσσι θεοῖ|σι·
 οὐ γὰρ |σίτον \ἔδου|σι/, οὐ _ πίνουσ' |αῖθ|οπα Φοῖ|νον,
 \τῶ ρ' / ἀν|αίμονές εἰ|σι καὶ _ \ἄμβρο|τοι/ καλέον|ται.
 ἦ δὲ μέγα **ιάχουσα** ἀπὸ **ἔο** κάββα|λεν υἰόν·
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Φοῖ|βος Ἀπόλλων
 345 κυανέη νεφέλη, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
 χαλκὸν \έν/ στή|θεσσι βαλῶν| _ \ἀπό/ |θυμὸν ἔλοι|το.
 τῆ δ' ἐπὶ μακρὸν **ἄυσε** βοήν ἀγαθός Διομήδης·
 „**Ἰφείκε, Διφός** | \κούρη, μάχης _ ἠδὲ/ |δηϊοτῆ|τος.
 ἦ οὐχ ἄλις, ὅττι γυναικας ἀνά|κιδας ἠπεροπεύεις;
 350 **εἰ δὲ σύ γ' ἔς** | πόλεμον πω|λήσεται, **ἦ** | [τέ] σ' ὄφίω
 ῥιγῆ|σειν πόλεμον| [γε], καὶ εἴ χ' _ ἐτέ|ρωθι πύθη|αι.“
 \ἦ ρ' /, ἦ δ' ἀλύ|ουσ' ἀποβή|σεται, **τείρετο δ' αἰνῶς**.
 τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδῆνεμος ἔξαγ' ὀμίλου
 ἀθρομένην ὀδύνησι, μελαίνετο δὲ χροά καλόν.
 355 **εὔρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερά** θοῦρον Ἄρηα

341 ἔδουσ' 342 τοῦνεκ' – ἀθάνατοι 346 ἐνι – ἐκ 348 θύγατερ, πολέμου καὶ 351 v.l.
 τε 352 ὡς ἔφαθ' – meist ἀπεβήσατο

339 ~ 870 ἄμβροτον αῖμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς#; θέναρ nur hier. – #πρυμνόν ist im Hexameter hinzugesetzt. 340 ~ 416 ἰχώ, s. d.; O 37 ὅς τε μέγιστος | ὄρκος ... πέλει _ μακάρεσσι θεοῖσι#. – ἰχώρ nur hier. 342 Vgl. N 669 u. ö. #τῶ ρ(α); im Hexameter ionisch verändert. 343 ~ 303 #σμερδαλέα ἰάχων, Ξ 421 οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέ_δραμον υἱεσ Ἀχαιῶν; N 163, Υ 261, ε 459 u. ö. ἀπὸ () ἔο; Θ 249 κάββαλε νεβρόν# (der Adler), M 205 f. ὃ δ' ἀπὸ _ ἔθεν ἦκε χαμᾶζε | ..., μέσω δ' ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλω# (der Adler die Schlange). – Ionische Hexametervariante mit Hiatt an κ.τρ.τρ. und hiattilgendem νῦ ἐφελκυστικόν. 344 ~ Λ 363 (s. d.), Υ 450 νῦν αὐτέ σ' (!) ἐρύσατο (!) etc. 344 f. ~ Ψ 188 τῶ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἦγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων. 345 ~ 316, s. d.; P 551 πορφυρέη νεφέλη vor ἐφθ. 346 = 317. 347 ~ 101, 283 #τῶ ... Λυκάονος ἀγλαὸς υἰός#. 348 Wie T 91 #πρέσβα Διὸς θυγάτηρ, s. d.; ~ M 181, 244, Υ 124 πόλεμον καὶ δηϊοτήτα#, s. zu H 290 νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης _ καὶ δηϊοτήτος (Hektor). – Im Hexameter ion. -ου vor Konsonant. 349 ~ Γ 399 δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίειαι ἠπεροπεύειν (Helena zu Aphrodite); P 450 (s. d.), Ψ 670, β 312 #ἦ οὐχ ἄλις, ὡς bzw. ὅττι; Λ 390 ἀνδρὸς ἀνάκιδος vor bD. 350 ~ 788 ἔς πόλεμον πωλέσκειτο; Λ 763 ἦ τέ μιν οἶω (!)#. 351 Anders X 487 ff. #ἦν (!) περ γὰρ πόλεμόν γε φύγη ..., | αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κῆδε' ὀπίσσω | ἔσسونτ(αι). 352 ~ A 428 ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσατο; wie Γ 84, H 200, M 413, O 565, Π 562 #ὡς ἔφαθ', οἱ δ(έ). 353 ~ 368 u. ö. ποδῆνεμος ὠκέα (!) Ἴρις#; Λ 487 f. #ἦτοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ' ὀμίλου (!) | χειρὸς ἔχων. – Originärer ion. Hexameter: Ἴρις ohne Digammareflex, -ου am Versschluss. 354 ~ M 206 #ἀλγήσας ὀδύνησι (der Adler); Σ 548 #ἦ δὲ μελαίνετ' ὀπισθεν (das geflügelte Feld). 355 f. ~ (u. a.) O 152 f. εὔρον (!) δ' εὐρύοπα Κρονίδην _ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρω | ἤμενον. 355 ~ N 765 τὸν δὲ τάχ' εὔρε μάχης ἐπ' ἀριστερά δακρυόεσης u. ä.; B 169 f. #εὔρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα ... | ἔσταότ(α).

- ἤμενον· ἥερί δ' ἔγχος ἐκέκλιτο |καὶ ταχέφ' ἵπιπω.
 ἦ δὲ |γνύξ ἐριποῦ|σα κασιγνή|τοιο φίλο|ο
 πολλα |λισσομένη| χρυσάμπυκας ἦτεεν ἵππους·
 360 „φίλε κασίγνητε, \κόμεισαί/ με, |δος δέ μοι ἵππους,
 ὄφρ' [ές] Ὀλυμπον ἴκω|μαι, \ἦ _ ἀμβρότων*/ ἔδος ἐστί.
 λίην \ἄχθομ' |ἔλκος, δ <δή| με βρο|τός \γ' ἔβαλ'/ ἀ|νήρ,
 |Τυδεΐδης|, ὅς \κ' αὔθι καί/ _ Διῖ |πατρὶ μάχοιτο.“
 ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.
 ἦ δ' ἐς δίφρον |βῆσεν'/ +ἀκη|χημέ|νη φίλον ἦ|τορ,
 365 πὰρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε καὶ ἠνία λάζετο χερσί,
 μᾶστιξεν δ' ἔλααν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον·
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
 λύσασ' |ἐκ Φοχέων|, παρὰ δ' _ |ἀμβρόσιον| \βάλ'/ εἶδαρ.
 370 ἦ δ' ἐν |γούνασι πί|πτε Διῖ ὄνης |δι' Ἀφροδί|τη,
 |μητρὸς ἐφῆ|ς· \ἀγκὰς δὲ λάζετο/ |θυγατέρα| Φήην,
 |χειρὶ τέ μιν| \κάρρεξε*/, Φέ|πος τε φάτ' ἔκ| τε \βάζε/·
 „|τίς νύ σε τοι|άδ' \+ἔφερξε,/ _ τέκος, |Οὐρανώ|νων

359 κόμισαί τέ – schwächere v.l., Ed. Ludwich δός τέ 360 ἴν' ἀθανάτων 361 ἄχθομαι – οὔτασεν 362 νῦν γε καὶ ἂν 363 unmetrische v.l. δ' Ἄρης 364 ἔβαινε ἀκηχημένη 369 βάλεν 371 ἦ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο 372 κατέρεξεν – ὀνόμαζε 373 ἔρεξε, φίλον

356 ~ K 471 f. ἔντεα δέ σφιν | καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο; Ψ 545 βλάβεν (!) ἄρματα καὶ ταχέ' ἵπιπω#. 357 ~ 309; Λ 355, Θ 329 #στῆ δὲ γνύξ ἐριπών. 358 ~ 363; 720, Θ 382 χρυσάμπυκας ... ἵππους# 'das goldgezümmte Gespann'; Φ 368 #πολλὰ λισσομένως, X 91 ... λισσομένω. – χρυσάμπυξ nur hier. 359 ~ Δ 155, Φ 308 #φίλε κασίγνητε. 360 ~ 367 ἴκοντο θεῶν ἔδος, 868 ἴκανε etc.; wie Θ 456 #ἄψ ἐς Ὀλυμπον ἴκεσθον, _ ἴν' etc. (Zeus). 361 ~ 458, 883 #Κύπριδα ... οὔτασε (!) χεῖρ(α), anders 376 #οὔτά με; vgl. Π 511 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπ_εσσόμενον βάλεν (!) ἰῶ. – Im Hexameter ionisch verändert. 362 'auf der Stelle'; ~ 457 #Τυδεΐδην etc. 363 ~ 358, s.d. 364 ~ 837 ... ἔβαινε; I 705 τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ#; wie Σ 29 #θυμὸν ἀκηχέμεναι (!), s. auch zu P 637 ἀκηχέδατ(αι). 365 ~ Γ 262, 312 πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βῆσεντο δίφρον; P 482, Ω 441 καρπαλίμως μᾶστιγα καὶ ἠνία λάζετο χερσίν. – (F)Ἴρις ohne Digammareflex. 366 = Θ 45 (s.d.), X 400, ο 192; ~ E 768, K 530 #μᾶστιξεν δ' ἵππους (!), τῷ etc.; beides als vv.ll. Λ 519. 367 ~ 868 #καρπαλίμως δ' ἴκανε etc.; Γ 145 αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν (u.ä.), ο 193 ... ἴκοντο Πύλου αἰπὺν πτολίεθρον#. 368 ~ 775 ... ἔστησε (!) θεὰ Λευκώλενος Ἥρη#, Θ 49 ... πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε#, N 34 ... Ποσειδάων ἐνοσίχθων#; s. zu O 168 ποδῆνεμος ὠκέα (!) Ἴρις#. 369 ~ 776; N 35 #λύσας etc. 370 Vgl. Φ 506 δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη (sc. Artemis); ~ 381 Διώνη, δῖα θεάων#; B 820, Γ 389, 413, υ 68 δι' Ἀφροδίτη#. 371 ~ 365 λάζετο; Z 192, Λ 226, N 376 θυγατέρα ἦν#; Ω 227 #ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν υἴόν (Priamos). 372 = A 361. 373 f. = Φ 509 f. (Zeus zu Artemis); ~ I 647 f. ὡς μ' ἀσύφηνον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν (!) | Ἀτρείδης, ὡς εἶ τιν' ἀτίμητον μετανάστην (Achilleus). – Im Hexameter ἔρεξε (!) ohne Digammareflex.

- 375 |μαψιδίως|, ὡς εἴ τι κακὸν φρέζουσαν ἐνω|πῆ;“
 τὴν δ' ἄμειβεν' ἔπειτα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη·
 „οὔτά με Τυδέος υἱὸν ὑπέξεφερον πολέμοιο,
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 |οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνῆ,
 380 |ἀλλ' ἦδη Δαναοὶ [γε] καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.“
 τὴν δ' ἄμειβεν' ἔπειτα Διφώνη |δίᾳ θεάων·
 „τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ.
 πολλοὶ γὰρ δὴ |τλήμεν Ὀλύμπια |δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' _ ἀλλήλοισι τιθέντες.
 385 τλή μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ἶωτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης,
 παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ·
 χαλκῆ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.
 καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητρυνή, περικαλλῆς Ἡερίβοια,
 390 Ἐρμέα ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλειπεν Ἄρηα
 ἦδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἐ δεσμὸς ἐδάμνα.

375 ἡμείβεν' 376 υἱός, ὑπέρθυμος 381 ἡμείβεν' 385 Ed. West mit Pap. Ἐπιάλτης

374 μαψιδίως nur hier und in der Odyssee. 375 ~ 381; diese Namensformel auch Γ 424, Δ 10, Ξ 211, Υ 40, Θ 362. 376 ~ 335 f. Τυδέος υἱός | ... οὔτασε (!), 361 f. οὔτασεν (!) ... | Τυδείδης; 881, Δ 365 Τυδέος υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα (!)#; Λ 491 #οὔτα δὲ Λύσανδρον u.ä. – Vgl. 286, 814, Λ 316 u.ö. _ κρατερός Διομήδης#; Β 609 τῶν ἦρχ' Ἀγκαῖοιο πάϊς _ κρείων Ἀγαπήνωρ. 377 ~ (s.d.) 318; Α 111, Ξ 192 #οὔνεκ' (!) ἐγώ. 378 ~ π 445 f. τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν | ἀνδρῶν; Ω 748 Ἔκτορ, ἐμῶ θυμῶ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων (Hekabe) neben 762 Ἔκτορ, ἐμῶ θυμῶ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων# (Helena). – Als ep. Fünfzehnsilbler lesbar, aber wohl nur zum Schein. 379 ~ Π 256 εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνῆν, Δ 65 #ἔλθειν ἐς etc. 380 ~ 130, 407; Υ 367 καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην# (Hektor). 381 ~ 375. 382 ~ Α 586 #τέτλαθι, μητρὸς ἐμῆ, etc. (Hephaistos). 383 f. ~ 873 f. 383 ~ Ο 115 #μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται, Ὀλύμπια etc. (Ares). 384 ~ λ 582 χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα#, χ 177 χαλέπ' ἄλγεα πάσχη#; Λ 413 μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες# (die Troer im Kampf). 385 f. ~ λ 307 f. #καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε ..., | Ἶτόν τ' ἀντίθεον τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην. 385 ~ 392 #τλή δ' Ἄρη, ὅτε μιν. 386 ~ λ 305 Ἀλωῆος παράκοιτιν#; χ 200 ταθεὶς ὀλοῶ ἐνὶ δεσμῶ#. – Erkennbar ionisch (kein Dual). 386 f. ~ ο 232 δεσμῶ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων. 387 Fünfzehnsilbig, aber mit ion. Synizese. 388 ~ 311 ... ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας#; 863, Ζ 203 Ἄρης ἄτος πολέμοιο#, Ν 746 ἀνήρ etc. – Namensvariante, in die der Hiatus an κ.τρ.τρ. übernommen ist. 389 ~ Ν 697, Ο 336 #γνωτὸν μητρυνῆς Ἐριώπιδος. 390 ~ Ν 541 #ἔνθ' Αἰνείας (!); anders ξ 435 Ἐρμῆ (!), Μαριάδος υἱῆ#. – Auffällige Synizese, danach zweimal hiattilgendes νῦ ἐφελκυστικόν. 391 ~ Β 663 #ἦδη γηράσκοντα; Θ 363 u.ö. #τειρόμενον; Θ 103 χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει# (Diomedes zu Nestor), Ξ 439 (s.d.) βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα (!)#. – Augment im narrativen Text.

- τλῆ δ' Ἦρη, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμφιτρώωνος
 δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν οἴστῳ τριγλώχινι
 βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
 395 τλῆ δ' Αἴδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν οἴστον,
 εὐτέ μιν ὠπτός ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 |ἐν Πύλοι ἐν| \ νέκυσσι/ βαλῶν ὀδύνησι \ δῶκε/.
 αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 κῆρ ἀχέων, ὀδύνησι πεπαρμένος· |αὐτὰρ οἴσι| τὸς
 400 ὤμοι |ἐν/ στιβαροῖ| \ ἐλήλατο/, |κῆδε δὲ θυ| μόν.
 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων
 ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητὸς γ' ἐτέτυκτο.
 σχέτλιος, ὄβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθεται αἴσυλα ῥέζων,
 ὃς τόξοισι |κῆδε/ θεοῦς| _ οἶ Ὀλυμπον ἔχουσι.
 405 σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνήκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 |νήπιος, οὐ| δὲ \ Φοῖδ' ἐνι _ φρεσὶ/ |Τυδέ| Φος υἱός,

392 Edd. außer Ludwich παῖς 394 καὶ μιν Edd., vv.ll. κέν μιν, καί περ 397 νεκύεσσι –
 ἔδωκεν 400 ἐνι – ἠλήλατο 403 Aristarch, Ed. West αἴσυλοεργός, ὃ τ' 404 ἔκηδε
 406 τὸ οἶδε κατὰ φρένα

392 ~ 385. 393 f. ~ K 373 #δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον; Λ 507 ἰῶ τριγλώχινι βαλῶν _ κατὰ
 δεξιὸν ὦμον. 394 ~ O 217 ἴστω τοῦθ' ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται (Poseidon);
 ξ 32 ἀεικέλιον πάθεν (!) ἄλγος#; τότε καὶ nur hier. – Fünfzehnsilbig, aber mit hiat-
 tilgendem νῦ ἐφελκυστικόν. 395 f. ~ 385, 392 #τλῆ δ'..., ὅτε μιν. 395 ~ 594, 842, 847,
 Γ 166 u.ö. πελώριον vor bD; N 156, T 6 ἐν τοῖσι vor κ.τρ.τρ. 396 f. ~ Θ 367 εὐτέ μιν
 εἰς Αἴδαο πυλάρταο προὔπεμψεν (Eurystheus den Herakles; Athene); ρ 566 f. ὅτε μ'
 οὔτος ἀνὴρ ... | οὐ τι κακὸν ῥέξαντα βαλῶν ὀδύνησιν ἔδωκεν# (Odysseus). 396 ~ Γ 426
 u.ö. κούρη Διὸς αἰγιόχοιο#. – Ion. ὠπτός 'derselbe' nur hier, anders M 225 αὐτὰ κέ-
 λευθα#, θ 107 αὐτὴν ὀδόν. 397 ~ 766 ὀδύνησι πελάζειν#; A 252 #ἐν Πύλῳ ἠγαθήη; wie
 O 118 #κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι (Ares). 398 ~ 907; Ξ 224 ἦ μὲν ἔβη πρὸς (!) δῶμα Διὸς
 θυγάτηρ Ἀφροδίτη, s.d.; O 193 καὶ μακρὸς Ὀλυμπος#. 399 ~ I 567 #πόλλ' ἀχέουσ'
 ἠρᾶτο, Λ 274 ἦχθετο γὰρ κῆρ#; A 246, Λ 633 #χρυσείοις ἦλοισι πεπαρμένον; N 651 αὐ-
 τὰρ οἴστός#. 399 f. ~ Δ 134 f. #ἐν δ' ἔπεσε ... πικρὸς οἴστός· | διὰ μὲν ἄρ ζωστῆρος ἐλή-
 λατο. – Im Hexameter hier eine singuläre Augmentform. 400 ~ Λ 458 κῆδε δὲ θυμόν#.
 401 ~ 900 ... πάσσων#, 899 Παιήον(α); δ 232 ἦ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης# (die Ärzte);
 Λ 515 ἰούσ τ' ἐκτάμνεν ἐπὶ τ' ἦπια φάρμακα πάσσωιν. 402 ~ 78, 446 ἐτέτυκτο(#); T 182
 u.ö. οὐ μὲν γάρ τι vor κ.τρ.τρ.; Z 123, γ 114 u.ö. καταθνητῶν ἀνθρώπων#. – Fünfzehn-
 silbiger Hexameter mit ion. #ἠκέσατ(ο), nicht altem ἀκέσσατ(ο)*. 403 ~ Θ 361 #σχέ-
 τλιος, αἰὲν ἀλιτρός; X 418 ἀτάσθαλον ὄβριμοεργόν#; O 166 τοῦ (!) δ' οὐκ _ ὄθεται φίλον
 ἦτορ | ἴσον ἐμοὶ φάσθαι (Zeus über Poseidon); Φ 214 αἴσυλα ῥέζεις#, β 232, ε 10 ... ῥέζοι#;
 s. auch zu Λ 502 μέρμερα ῥέζων#. 404 ~ 890, N 68, Ω 427 θεῶν _ οἶ etc. 405 ~ 761
 #ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, sc. Ares; Y 117 f. #Αἰνείας ὄδ' ἔβη ... | ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνήκε
 δὲ (!) Φοῖβος Ἀπόλλων# (beidemale Hera). 406 Wie B 38 (s.d.), Y 466 #νήπιος, οὐδὲ τὸ
 ἦδη; vgl. u.a. I 423 ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνι _ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω (Achilleus).

- |**ῶ**ττι **μάλ'** οὐ| δ⁹φ⁹η⁹ναι⁹φός, ὅς _ \ἀμβρό⁹τοι⁹σι*/ **μάχη**|ται,
 |**οὐδέ τί μιν**| παῖδες ποτὶ _ |**γούνασι** παπ|πάζουσι
 ἐλθόντ' |**ἐκ πολέμοιο** καὶ _ αἰνῆς |**δηϊοτῆ**|τος.
 410 τῶ νῦν |**Τυδεΐδης**ι, \καὶ εἰ/ _ **μάλα** |**καρτερός** ἐσ|τι,
 φραζέσθω, **μή τις** οἱ ἀμείνων σεῖο **μάχη**ται,
μὴ δὴν Αἰγιάλεια περίφρων Ἀδρηστίνη
 ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρη,
 415 **κουρίδιον** ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
 ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἵπποδάμοιο.“
 ἦ [ρά], καὶ \ἀμφοτέρησ' ἀπ' ἰχῶρα*/ |**χειρὸς** ὁμόριγνυ·
 |**ἄλθετο χεῖρι**, ὀδύναι δ' *ἠπιά|οντο/ **βαρεῖ**αι.
 αἰ δ' αὐτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 κερτομίους ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον·
 420 |**τοῖσι δὲ μύθων** ἄρχε θεὰ γλαυ|κῶπις Ἀθή|νη·
 „|**Ζεῦ πάτερ**, ἦ| **ρά** [τί] μοι \κεχολώσε', |**ῶ**ττι **κε** **φεί**πω;
 |**ἦ μάλα** **δή**| τινα Κύπρις _ \γυναι|κῶν/ **ἀνιεῖ**σα
 |**Τρωσὶ ἄμα** σπέσθαι \καὶ ῶ/ _ νῦν **ἐκ**|παγλ' **ἐφίλη**σε,
 \εὐπέπ|λων **τιν'** Ἀχαι|φίδων*/ _ **καρρέι**ζουσα \γυναι|κῶν/

407 ἀθανάτοισι 410 εἰ καὶ 416 ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ (vv.ll. ἰχῶρ, ἰχώρ) 417 κατ-
 ηπιόωντο 421 κεχολώσασαι 422 Ἀχαιϊάδων 423 τοὺς 424 τῶν τινα - Ἀχαιϊάδων
 εὐπέπλων, v.l. εὐπέπλων

407 ~ 130, 380; δηναϊός nur hier. **408** παππάζω, aber auch ποτὶ γούνασι nur hier.
409 ~ H 118 f., 173 f. αἰ κε φύγησι | δηϊού ἐκ πολέμοιο etc. (s.d.). **410** ~ 645 οὐδ' εἰ μάλα
 καρτερός ἐσσι#, N 316 εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐσθιν# (v.l. καὶ εἰ), θ 139 ... εἶη#; vgl. χ 13
 μούνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερός εἶη. **411** ~ 428 ff.; 440 #φράζω (Apollon),
 O 163 #φραζέσθω (Zeus); Λ 705 μή τις οἱ, σ 334 #μή τις τοι. - Vorverweis auf 433-453,
 454-459, 845-867. **412** ~ I 557 κούρη Μαρπήσεως καλλισφύρου Εὐηνίνης, s.d. - περι-
 φρων nur hier und in zwei Formeln der Odyssee. **413 f.** ~ τ 264 πόσιν γοόωσα vor
 κ.τρ.τρ., 265 f. ἄνδρ' ὀλέσασα | κουρίδιον. **413** ~ K 138 #ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε u.ä.; Z 366
 #οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην. - Ion. -ου vor Konsonant. **414** ~ P 80 Τρώων τὸν (!) ἄριστον
 ἔπεφνε# u.ä. - Apposition mit Artikel. **415** ~ 781, 849; T 116 ἰφθίμην ἄλοχον Σθε-
 νέλου (!) Περσηϊάδαο (!), s.d. **416** ~ 340 #ἰχώρ; 798, Σ 414 ἀπομόργνυ#; Λ 621 τοὶ δ'
 ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων# u.ä.; wie N 754, Ξ 346 u.ö. #ἦ **ρά**, καί. **417** ~ Θ 405, 419
 #ἔλκε' ἀπαλήθησεν; κατ-ηπιάω nur hier. **418 f.** ~ Θ 444 f. #αἰ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς
 Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη | ἦσθη; Δ 9 f. ἀλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι | τέρπε-
 σθον (Zeus). **419** ~ Δ 5 f. αὐτίκ' ἐπειράτω Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην | κερτομίους ἐπέ-
 εσσι. - Verb im ion. Plural, nicht im Dual. **420** = η 47; ~ (u.a.) H 445, Φ 287 ... ἦρχε
 Ποσειδάων ἐνοσίχθων#. **421** Wie 762; s. zu 757, H 446 #Ζεῦ πάτερ (Hera bzw. Posei-
 don); ~ Ξ 190 ἦ **ρά** νύ μοι τι πίθοιο, φίλον _ τέκος, ὅττι κεν εἶπω (Hera). **422** ~ 424 u.ö.
 Ἀχαιϊάδων (!); Λ 441, O 14, Φ 55 u.ö. (#)ἦ μάλα **δή**. **423** ~ Γ 415 τὼς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς
 νῦν _ ἐκπαγλ' ἐφίλησα (s.d.; Aphrodite). **424** ~ 422; 372 (u.ö.) κατέρεξεν, s.d.; φ 160
 Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων#. - Im Hexameter mit Hiatus an κ.τρ.τρ. und ion. #τῶν bzw. *τέων.

- 425 [πρός] χρυσέ|η περόνη| \ἀμύξατο*/ |χεῖρα Φάρα|ιήν.“
 |ὡς φάτ', \ἀτάρ| μείδησε/ πατήρ ἀν|δρῶν τε θεῶν| τε,
 καί ρα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῆν Ἀφροδίτην·
 „οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμῆϊα ἔργα·
 ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
 430 ταῦτα δ' Ἄρηι θεῶ καὶ Ἀθήνη πάντα μελήσει.“
 ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἰνεῖα δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 γινώσκων ὃ Φοῖ αὐτὸς ὑπέιρεχε \χεῖρ'/| Ἀπόλλων·
 ἀλλ' ὃ γ' \οὐ/ θε|ὸν μέγαν ἄιζετο, |Φῖετο δ' αἰ|Φεῖ
 435 Αἰνεῖαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ| _ κλυτὰ τεύχεα δῦ|σαι.
 |τρὶς μὲν ἔπειτ'| \ἔπορτο κακ_τάμειναι*/ μενεαίνων,
 τρὶς δέ |Φοῖ \στουφέλιξε/ φαΦεινήν |ἀσπίδ' Ἀπό|λλων.
 \ὅτε δ' αὖ/ τέ|ταρτον ἐπί|_σσυτο |δαίμονι Φῖ|σος,
 δΦεῖν' [δ'] ὁμοκλή|σας \προτίφη*/| _ Φέκά|Φεργος Ἀπό|λλων·
 440 „φράζεο, Τυδείδη, καὶ χάζεο, |μηδὲ θεοῖσι
 |Φῖσ' ἔθελε| \φρονεῖν*/, ἐπεὶ _ |οὐ ποτε \φῦλ'| ὁμοῖα/
 \ἀμβρό|των*/ τε θεῶν| χαμαὶ \τ' _ |ἐρχομένων| ἀνθρώπων.“

425 meist χρυσῆ – καταμύξατο (meist †κατε-) 426 μείδησεν δὲ 433 χεῖρας 434 ἄρ' οὐδὲ – meist ὁ γὰρ οὐδὲ 436 ἐπόρουσε κατακτάμεναι 437 ἐστουφέλιξε 438 ἀλλ' ὅτε δή τὸ 439 προσέφη 441 φρονεῖν – φῦλον ὁμοῖον 442 ἀθανάτων – ἐρχομένων τ'

425 ~ Σ 411, Υ 37 ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώντο ἀραιαί#. – Im Hexameter ist ion. #πρὸς hinzugesetzt. 426 = O 47. 427 ~ τ 15, φ 380 ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν; Ξ 188 f. καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην | ... πρὸς (!) μῦθον ἔειπε#, sc. Hera; s. zu Γ 64 _ χρυσῆς (!) Ἀφροδίτης#, Τ 282 _ χρυσῆ (!) Ἀφροδίτη#. 428 ~ Ν 730 ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς _ πολεμῆϊα ἔργα; Η 236 ἠὲ γυναικός, ἠὲ οὐκ οἶδεν (!) πολεμῆϊα ἔργα. 429 ~ Ζ 86 #Ἔκτορ, ἀτάρ σὺ πόλινδε μετέρχεο (s.d.). 430 ~ Ρ 515 τὰ δὲ κεν _ Διὶ πάντα μελήσει#. 431 = 274 u.ö. 432 ~ 347, 596 (s.d.); 793 Τυδείδη δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. 433 ~ 331 #γινώσκων ὃ τ' ἀναλκίς ἔην _ θεός; Β 426 #σπλάγχνα ... ὑπέιρεχον Ἡφαίστοιο#; vgl. Δ 249 ὄφρα ἴδῃτ' αἶ κ' ὕμιν ὑπέροχη χεῖρα Κρονίων, Ι 419 f., 686 f. Ζεὺς | χεῖρα (!) ἔην ὑπέροχε. – Im Hexameter der ion. Plural χεῖρας statt des Singulars. 434 f. ~ Ν 182 Τευκρὸς δ' ὀρμήθη μεμαῶς _ ἀπὸ τεύχεα δῦσαι. 434 ~ 830 μηδ' ἄζεο θεῶν Ἄρηα#; Ν 424 ἴετο δ' αἰεῖ#. 436 Wie Π 784, Υ 445 #τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, Γ 379 αὐτὰρ ὃ ἄψ ἐπόρουσε κατα_κτάμεναι μενεαίνων (Menelaos gegen Paris). 437 ~ Π 703 f. τρὶς δ' αὐτὸν (!) ἀπεστουφέλιξεν (!) Ἀπόλλων | χεῖρεσσ' ἀθανάτησι φαεινήν ἀσπίδα νύσσων (s.d.; den Patroklos). 438 = Π 705, 786, Υ 447; wie Θ 23 #ἀλλ' ὅτε δή. 439 Wie Π 706, Υ 448 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα _ πτερόεντα προσηύδα, bzw. Ο 243, Φ 478 προσέφη etc. 440 ~ 411 φραζέσθω, 443 ἀνεχάζετο; Ξ 470 #φράζεο, Πουλυδάμα, Ω 354 #φράζεο, Δαρδανίδα u.ä.; Π 707 #χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεες (s.d.; Apollon). 440 f. ~ Ο 50 #ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα (Zeus zu Hera). 441 f. ~ Ι 305 f. ἐπεὶ _ οὐτινὰ φησιν ὁμοῖον | οἱ ἔμειναι (!) Δαναῶν (sc. Hektor). Vgl. Ξ 361 ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων#, Ο 54 u.ö. μετὰ φῦλα θεῶν; der Singular φῦλον sonst nur θ 481, ξ 68, 181.

- ὡς φάτο, Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
 μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
 445 Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὀμίλου θῆκεν Ἀπόλλων
 Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο.
 ἦτοι τὸν Ληϊτῷ τε καὶ Ἄρτεμις ἰφοχέαιρα
 ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινό τε.
 450 αὐτὰρ ὁ εἶδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 αὐτῷ τ' Αἰνεΐα ἴκελον καὶ τεύχεσι τοῖον,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
 δῆρουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας,
 ἀσπίδας εὐκύκλους λαισηΐά τε πτερόεντα.
 δῆ τότε θοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 455 „Ἄρες Ἄρες βροτολογίε, μαιφόνε τειχεσιπλήτα,
 οὐ \κ/ε/ δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης| _ \ἐρύ|ξιας* ἐπελ|θῶν/,
 |Τυδεΐδην|, ὅς \κ' αὐθι καί/ _ Δι|φῖ |πατρὶ μάχοι|το;
 |Κύπριδα μὲν| πρῶτα σχεδόν _ \οὔ|τα/ |χεῖρ' ἐπὶ καρ|ποῖ,
 |αὐτὰρ ἔπειτ'| \ἔμοιγ'/ ἐπί_σσυτο |δαίμονι Φῖ|σος.“
 460 ὡς Φειπῶν ἀυ|τὸς μὲν ἐφέ|ιζετο |Περγάμοι ἄκ|ρη,

456 ἄν – ἐρύσαιο μετελθῶν 457 νῦν γε καὶ ἄν 458 v.l. πρῶτον – οὔτασε 459 αὐτῷ μοι

443 ~ (s. d.) 600; Π 710 ὡς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω; Ο 728 #ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν. 444 = Π 711; ~ (s. d.) E 28 #τὸν μὲν ἀλευάμενον, A 370 ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος#. 445 f. ~ Γ 382 #κάδ δ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ (Aphrodite den Paris); B 549 κάδ δ' ἐν Ἀθήνης εἶσαν ἐῶ _ ἐν πίονι νηῶ (den Erechtheus). 445 ~ Γ 340, Ψ 813 οἱ δ' ἐπεὶ οὔν ἐκάτερθεν ὀμίλου (!) θωρήχθησαν. 446 ~ Η 382, I 13, Π 387 u. ὅ. εἰν ἀγορῇ νορ πενθ., ebenso β 256 u. ὅ. εἰν Ἰθάκῃ; Λ 76 f. ἦχι ἐκάστω | δώματα καλὰ τέτυκτο. 447 ~ 53, s. d. 448 ~ 512 ἐξ ἀδύτοιο#; ἄδυτον nur hier. – Ion. Plural statt Dual. 449 f. ~ δ 796 f. #εἶδωλον ποίησε, δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί, | Ἰφθίμη. 449 ~ 451 #ἀμφὶ δ' ἄρ' (!) εἰδῶλῳ; B 402 αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων u. ä.; B 766 τὰς ἐν Πηρεΐῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων (die Pferde des Eumelos). 450 Ion. /-s-/ statt /-ss-/. 451 ~ 449; 738 #ἀμφὶ δ' ἄρ' ὡμοισιν (!), s. d.; Λ 455 u. ὅ. δῖοι Ἀχαιοί#. 452 f. = M 425 f., s. d. 454 ~ 30 προσηύδα θοῦρον Ἄρηα#; M 60, P 410 u. ὅ. #δὴ τότε; X 7 αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων. 455 = 31 (Athene). 456 ~ 32 #οὐκ ἄν δὴ (s. d.), 461 Ἄρης ὄτρυνε μετελθῶν#; N 127 οὔτ' ἄν (!) κεν Ἄρης _ ὀνόσαιτο (!) μετελθῶν#; P 161 καὶ μιν ἐρυσάιμεθα (!) χάρμησ# (den toten Patroklos). Vgl. Σ 126 #μηδέ μ' ἔρυκε μάχης (s. d.; Achilles zu Thetis); Δ 334, Ο 630 u. ὅ. ἐπελθῶν#. – Im Hexameter ersetzt dichtersprachl. ion. ἐρύσαιο (ὑ) 'ziehen, (Gefallene) zu sich herüberziehen' metrisch nicht mehr passendes ἐρύξαι 'zurückhalten, von etw. abhalten'. Vgl. auch Ω 584 μὴ ὁ μὲν ἀχνημένη κραδίη χόλον οὐκ ἐρύσαιτο (!), dort 'bewahrt' (antike v.l. κότον οὐ κατερύκοι#). 456 f. ~ 361 f. (Aphrodite zu Ares) βροτὸς ... ἀνήρ, | Τυδείδης etc. 458 f. = 883 f. (Ares). 458 ~ P 601 #Λήϊτον αὐθ' Ἐκτωρ σχεδόν etc. 459 ~ 438 (u. ὅ.) #ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο etc., Φ 227 #ὡς εἰπῶν Τρῶεσσιν ἐπέσσυτο etc. 460 ~ 446 #Περγάμῳ εἰν (!) ἱερῇ, Δ 508, Η 21 ... ἐκκατιδῶν; Z 512 κατὰ Περγάμου ἄκρης#. – Vielleicht nur scheinbar alt.

- Τρωάς δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὤτρυνε μετελθών,
 εἰδόμενος Ἀκάμαντι θεῶ ἡγήτορι Θρηγκῶν·
 υἷασι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευσεν·
 „ὦ υἱεῖς Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,
 465 ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
 ἦ εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλης εὐποιήτησι μάχωνται;
 κεῖται ἀνὴρ, ὃν τ' ἴσον ἐτίομεν Ἐκτορι δίῳ,
 Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαιο.
 ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἐταῖρον.“
 470 ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἔνθ' αὖ Σαρπηδῶν μάλα νείκεσεν Ἐκτορα δῖον·
 „Ἐκτορ, πῆ δὴ |τοι μένος οἴχεται, |ὃ πρὶν ἔχεσ|κες;
 |φῆς που ἄτερ| λαφῶν πόλιν _ \ξξειν/ |ἦδ' ἐπικού|ρων
 οἴφος σὺν γαμβροῖσιν \τε σοῖς| _ |ἦδὲ κασιγνήτοισι|/
 475 τῶν νῦν |οὗ τιν' ἐγὼ| \Φιδεῖν/ _ δύναμ' |οὐδὲ νοῆ|σαι,
 |ἀλλὰ κατα|πτώσσοσι \ὡς _ κύνες/ |ἀμφὶ λέ|φον|τα·
 \ἄμμες |αὖ/ |μαχόμεσθ'|, οἳ πέρ τ' _ ἐπί|κουροι ἔνει|μεν.
 καὶ γὰρ \ἐπί|κουρος ἐγὼ|/ _ μάλα |τηλόθεν ἦ|κω·

461 schwächere v.l. Τρώων 463 v.l., Edd. κέλευεν 473 ἐξέμεν 474 κασιγνήτοισί τε σοῖσι 475 ιδέειν 476 κύνες ὡς 477 ἡμεῖς δὲ (v.l. δ' αὖ) 478 ἐγὼν ἐπίκουρος ἐών

461 f. ~ 604. **461** ~ 456 μετελθών, 470 ὤτρυνε, 717 οὖλος Ἄρηα#; Δ 254, Ν 90 (s.d.) ὤτρυνε φάλαγγας#; Φ 536 οὖλος ἀνὴρ vor ἐφθ.; Π 393 ἵπποι Τρωαί, Ρ 255, Σ 179 Τρωῆσι κυσίν, anders Δ 221, Λ 412, Ρ 107 #τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες () ἤλυθον. **462** ~ (s.d.) Β 280, Γ 122 #εἰδομένη; Ρ 73 ἀνέρι εἰσάμενος, Κικόνων ἡγήτορι Μέντη; Β 844 #αὐτὰρ Θρηγίκας ἦγ' (!) Ἀκάμας. – Junge Kontraktion im 6. Longum. **463** ~ 464, s.d.; Υ 81 #υἱεῖ δὲ Πριάμοιο. **464** ~ 463; Δ 338 #ὦ υἱεῖ (!) Πετεῶο etc.; Λ 200, Ο 244 #Ἐκτορ, υἱεῖ (!) Πριάμοιο (s.d.); ο 248 τοῦ υἱεῖς (!) ἐγένοντ' (!) Ἀλκμάων Ἀμφίλοχός τε. – Junge Kontraktion im 2. Longum. **465** ~ 466 εἰς ὃ, 717 μαίνεσθαι ἐάσομεν, 758, Α 454 u.ö. λαὸν Ἀχαιῶν#. – ἐς τί nur hier. **466** ~ 349, Ρ 450, Ψ 670 #ἦ οὐχ ἄλις; Γ 409 u.ö. #εἰς ὃ κε; Ι 573 ἀμφὶ πύλας vor πενθ.; Θ 475 ἤματι τῷ, ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται (Zeus). – #ἦ εἰς mit Synizese. **467** ~ 211 Ἐκτορι δίῳ#, 471, 601 Ἐκτορα δῖον#; Π 558 #κεῖται ἀνὴρ, ὅς; Ι 603 ἴσον γὰρ σε θεῶ τίσοισιν Ἀχαιοῖσιν (Phoinix). **468** ~ 247 #Αἰνείας δ' υἱός etc. **469** ~ Β 72 u.ö. #ἀλλ' ἄγετ(ε); Χ 174 f. #ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε ..., | ἦέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν (Zeus); Δ 491 Ὀδυσσεός (!) ἐσθλὸν ἐταῖρον#, Ρ 345 Λυκομήδεος etc. **470** = Ν 155 u.ö. **471** ~ 467, s.d.; 1, 541 #ἐνθ' αὖ/ αὖτ(ε); Π 477 #ἐνθ' αὖ Σαρπηδῶν μὲν ἀπήμβροτε (s.d.); Φ 470 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε (!) πότνια θηρῶν. **472** ~ Ν 257 τό νυ γὰρ κατέαξαμεν (!), ὃ πρὶν ἔχεσκον# (sc. ἔγχος; Meriones). **472 ff.** ~ Ρ 142-145 #Ἐκτορ, ... || φράζο νῦν ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστρῳ σαώσεις | οἴος σὺν λαοῖσι τοῖ (!) Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν (s.d.; Glaukos). **474** ~ Ο 545 Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσε#; σ 140 πατρί τ' ἐμῷ πίσυνοσ καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι. **475** ~ Κ 550 ἀλλ' οὗ πω τοίους ἵππους ἴδον οὐδ' ἐνόησα. **476** Wie Λ 237 μόλιβος ὡς, Ο 196 κακὸν ὡς. **478 f.** ~ Β 877 τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος. **478** Wie Γ 188 ... μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην# (Priamos).

- 480 τηλοῦ γὰρ Λυκίη, Ξάνθῳ ἐπὶ δινήεντι,
 ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἰόν,
 κὰδ δὲ κτήματα πολλά, τὰ τ' ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδευής.
 |ἀλλὰ καὶ ὦς| Λυκίους ὀτρύνω |καὶ μέμον' αὐ|τὸς
 ἀνδρὶ \μάρνασθαι/· ἀτὰρ οὐ| τί μοι |ἐνθάδε τοῖ|ον,
 οἶόν κ' |ἦ|Φὲ φέροι|εν Ἀχαιοὶ |ἦ|Φὲ κ'/ ἄγοι|εν.
 485 τύνη δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
 λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεσσι.
 μή πως, ὡς \λί|νοιο πανάγ|ροι' ἀ|ψῖσι Φά|λόν|τες/,
 |ἀνδράσι \δυ|σμενέσσι*/ ἔλωρ καὶ |κύρμα γένη|σθε·
 \τοῖ/ δὲ τάχ' \ἐκ|πέρσουσι εὐ_κτιμέ|νην*/ πόλιν ὑ|μῆν.
 490 σοὶ δὲ |χρή τάδε πάν|τα μέλιν νύκ|τας τε καὶ ἦ|μαρ,
 ἀρχοὺς |λι|σσομένῳ| τηλε_κλε|φε|τῶν ἐπικού|ρων
 νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν.“
 ὡς φάτο Σαρπηδῶν, δάκε δὲ φρένας Ἴκτορι μῦθος.
 \αἰψα/ δ' |ἐκ Φο|χέων| σὺν \έντεσσι*/ |ἄλτο χαμᾶ|ζε,
 495 πάλλων δ' |ὄξ|εφα δοῦρ'| \ἀνά/ _ στρατὸν |οἶ|χετο πάν|την,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·

483 μαχέσασθαι 484 ἦ κεν 487 ἀψῖσι λίνου ἀλόντε πανάγρου; schwächere v.l., Ed. West ἀψῖσι 488 δυσμενέεσσι 489 οἶ – ἐκπέρσουσ' εὐ ναιομένην 494 αὐτίκα – τεύχεσιν 495 κατὰ

479 ~ Θ 490 ποταμῶ ἐπὶ δινήεντι#. 480 ~ 688 εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἰόν, Z 366 #οἰκῆας ἄλοχόν τε etc.; Z 394 #ἔνθ' ἄλοχος. 481 f. ~ Ω 580 #κὰδ δ' ἔλιπον, 725 f. κὰδ δὲ με χήρην | λείπεις (Andromache); ψ 5 f. ὄφρα ἴδηαι | ..., τὰ τ' ἔλδεται (!), anders N 638 ἐ(Φ)ἔλδεται; M 299 f. λέων ..., ὅς τ' ἐπιδευής | δηρὸν ἔη κρειῶν. 482 f. ~ 496 #ὀτρύνων μαχέσασθαι (!); M 367 ἐσταότες (!) Δαναοὺς ὀτρύνετον (!) ἴφι μάχεσθαι (s.d.; Aias). 482 ~ A 116 u.ö. #ἀλλὰ καὶ ὦς. 483 ~ N 118 #ἀνδρὶ μαχεσσαίμην u.ä.; A 153 δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἰτιοί εἰσιν, ähnlich θ 311; I 321 #οὐδέ τί μοι περὶκεται (s.d.; Achilleus). Vgl. ι 50 #ἀνδράσι μάρνασθαι. 485 ~ 483; M 237, Π 64, Τ 10 #τύνη δ(έ). 486 ~ Π 265 πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἴσι τέκεσσι (Wespen-gleichnis); I 327 ὄρων. – Silbenschließendes νῦ ἐφελκυστικόν; ὄαρ-/ὄωρ- nur hier. 487 ἀψίς, auch πάνταγρος nur hier. – Im Hexameter ion. λίνου ... -ου# und die irreguläre Dual(!)-form ἀλόντε (ᾱ!); †λίνοιο (F)άλόντ- (ᾱ) ließ die Hermannsche Brücke nicht zu. 488 ~ P 150 f. ἐπεὶ Σαρπηδόν(α) ... | κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι (Glaukos zu Hektor). 489 ~ N 815 f. ἦ κε πολὺ φθαίη εὐ ναιομένη πόλις ὑμῆ | ... περθομένη (s.d.; Aias zu Hektor). 490 ~ Z 441 #ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύνα (Hektor), ähnlich ρ 601. 491 ~ Z 111, I 233 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλε_κλειτοί τ' ἐπίκουροι. 492 ~ N 2 f. (s.d.) πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζὺν | νωλεμέως. 493 ~ M 80, N 748 ὡς φάτο Πουλυδάμας, _ ἄδε δ' Ἴκτορι μῦθος ἀπήμων. 494-498 ~ Z 103-107, Λ 211-215. 494 = Z 103 u.ö.; ~ Λ 211 #Ἴκτωρ δ' etc. 495 ff. = Z 104 ff., Λ 212 ff. (s.d.). 497 = P 343.

- Ἄργεῖοι δὲ | μείναν/ ἄφο|λλέες, | οὐδὲ φόβη|θεν.
 | ὡς δ' ἄνεμοι| ἄχνας \φορεῖ*/ _ | εἰ|ράς κατ' ἄλω|φὰς
 500 ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
 κρίνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας,
 αἰ' δ' \ὑπολευ|καίνοντ'/ + ἄχυρ|μιαῖ, | ὡς τότε' Ἀχαι|φοῖ
 \λευκαίνοντ'*/ ὑ|περθε/ κονι|σάλοι, | ὄν ρά δι' αὐ|τῶν
 οὐρανὸν \ποτὶ χάλ|κεον _ πέπλη|γον/ πόδες ἵπ|πων,
 505 ἄψ \μισγομέ|νων/· ὑπὸ δὲ| _ στρέφον |ήνιοχῆ|φες.
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχη Τρώεσσιν ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποικόμενος· τοῦ δ' ἐκράαιεν ἐφετμάς
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
 510 Τρωσὶ θυμὸν ἐγειραῖ, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ' Ἀθήνην
 οἰχομένην· ἧ γάρ ρα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίνος ἐξ ἀδύτοιο

498 ὑπέμειναν 499 φορέει 502 meist αἰ – ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί 503 λευκοὶ
 ὑπερθε γέγοντο 504 ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον 505 ἐπιμισγομένων 508 cf. Ed. West;
 meist ἐκράαιεν

498 ~ 527; Z 107, Λ 215 Ἄργεῖοι δ(έ); wie O 312 ... ἀολλέες, ὦρτο δ' αὐτή#. **499 ff.** ~ N 588 ff. (s. d.) ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἄλωην | θρώσκωσιν κύαμοι ... ἢ ἐρέβινθοι | πνοιῆ ὑπο λιγυρῆ καὶ λικμητῆρος ἐρωῆ. **500 f.** ~ Ξ 522 ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρση. – Variante mit junger Kontraktion. Zuvor ging es wohl um Ochsen, die dreschen und 'davon weiß werden' (502), vgl. Υ 495 ff. **501** ~ 499 ἄχνας; 902 ὀπὸς ... ἐπειγόμενος (s. d.), anders ψ 234 f. νῆ(α) ... | ... ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῶ#. **502** 'in der Wolke von Spreu', ~ 503 'in der Staubwolke'; Lokativ zum Kollektiv auf -ιά-, vgl. Dürbeck 1978. – S. zu 500 f. **503 f.** ~ Λ 525 ἐπιμιξῖ ἵπποι τε καὶ αὐτοί#. **503** Vgl. 502. **504** ~ γ 1 f. #Ἥλιος δ' ἀνόρουσε ... | οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον; vgl. Θ 74 πρὸς (!) οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν# (Lose beim Wägen), bzw. Ρ 425 #χάλκεον οὐρανὸν ἴκε (Lärm). **505** ~ 581 ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας (!) ἵππους#; K 548 #αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσομαι (Nestor); vgl. Δ 456 ὡς τῶν μιμομένων γένητο ἰαχὴ τε φόβος τε. **506 f.** Leicht restituierbar, aber wohl nicht alt. **506** ~ Π 602 μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν (!)#, Z 502, N 105 μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν#; Υ 108 #ἄλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα. – μένος χειρῶν nur hier. **507** ~ Ω 498 θοῦρος Ἄρης vor ἐφθ., sonst nur θοῦρον Ἄρηα(#); Α 521 καὶ τέ μέ φησι μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν# (Zeus). – S. zu Ξ 224, wo sich die Vershälften in Διὸς überschneiden. **508 ff.** ~ O 593 f. Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς | ὄσφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα (sc. die Troer). **508** ~ Π 496, 533 #πάντη ἐποικόμενος. – Ion. -ου vor Konsonant, hiattilgendes νῦ ἐφέλκυστικόν. **509** ~ O 256 #Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσαόρον, ὅς σε πάρος περ | ῥύομ(αι), s. d.; anders h. Αρ. 123 χρυσαόρα. **510 f.** ~ 27 f. ἐπεὶ _ ἴδον ... | τὸν μὲν ἀλευάμενον, s. d. **511** ~ Δ 7 δοῖα μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες (!) εἰσὶ (!) θεάων, s. d. – ἀρηγῶν nur hier; anders 507 Τρώεσσιν ἀρήγων# u. ä., bzw. Θ 205 Δαναοῖσιν ἀρωγοί#, Φ 371, 428 Τρώεσσιν ἀρωγοί#. **512** ~ 448, s. d.; 710 μάλα πίνονα δῆμον ἔχοντες#, Β 549 ἐῶ _ ἐν πίνονι νηῶ#. – Fünftehsilbig, aber wohl nicht alt.

- ἤκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνεΐας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δὲ χάρησαν,
 515 ὡς \Φίδον/ ζω\Φόν τε καὶ ἀρ\τεμέ' \αὔτις ἰόν\τα/
 [καὶ] μένος |ἐσθλὸν ἔχον\τα· μετ_ἀλλη\σάν γε μὲν οὐ\ τι·
 οὐ γὰρ ἕα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
 Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἴρις τ' _ ἄμο\τον μεμαυ\ῖα.
 τοὺς δ' Αἴ\αντε δύω\ |Ἄδυσσεύς τε/ |καὶ Δι\φομή\δης
 520 ὄτρυ\νον Δαναοῦς\ |πολεμίζειν· |τοι\ δὲ καὶ αὐ\τοι
 οὔτε \+Φῖν/ Τρώ\ων ὑποδεί\δισαν |οὔτε Φι\ω\κὰς,
 |ἀλλὰ μένον\ νεφέλῃσι _ \Φῖσοι/, |ἄς τε Κρο\νίων
 |νηνεμῖς\ |ἔστησ' / ἐπ' ἀκροπό\λοισι ὄρεσι
 |ἀτρέμας, ὄφρ'\ |εὐῖδη/ μένος _ Βορέ\αο καὶ ἄλ\λων
 525 |+\ζαχρα\φέων\ ἀνέμων, οἳ [τε] _ νέφει\α σκιο\φεν\τα
 πνοιῆ\σι λιγυρῆ\σι +διασκιδ\νασι ἀ\φέν\τες·
 ὡς Δαναοὶ Τρώας μένον ἔμπεδον οὐδ' ἐφέβοντο.
 |Ἀτρε\φίδης\ δ' ἀν' ὄμιλον _ \φοῖτα/ |πολλὰ κελεύ\ων·
 „ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 530 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 |αἰδομένων\ δ' ἀνδρῶν \σά\φοι _ *πλειῖς/ |ἦ\φὲ πέφαν\ται·
 φευγόντων δ' οὔτ' |ἄρ κλέ\φος ὄρ\νυται |οὔτε τις ἀλ\κική.“
 ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,

515 εἶδον – προσιόντα 519 καὶ Ὀδυσσεὺς 520 πολεμιζόμεν· οἱ 521 βίας 522 εἰ-
 κότες 523 ἔστησεν 524 εὐῖδησι 525 ζαχρειῶν 526 διασκιδνᾶσι 528 ἐφοῖτα
 531 πλέονες σοοί.

513 ~ 125, s. d. (Athene); Ξ 151 f. ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβάλ' (!) ἐκάστω |
 καρδίῃ. 514 ff. ~ Π 268 #Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο. 514 ff. Vgl. H 307 ff. τοὶ
 δὲ χάρησαν, | ὡς ... προσιόντα, | Αἴαντος προφυγόντα μένος. 515 = H 308. 517 ~
 665 ff.; λ 54 ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε#; sonst immer ἀργυρότοξος Ἀπόλλων#, auBer im
 Vokativ. 518 ~ Δ 440 Δεῖμός τ' ἠδὲ φόβος καὶ Ἴρις _ ἄμοτον μεμαυῖα (s. d.). – Zuvor
 wohl *βροτολοιγὸς Ἄρης| Ἴρις τ' _ ἄμοτον μεμαυῖα. 519 f. ~ 711 f., H 17 f. #τοὺς δ' ...
 | Ἀργείους ὀλέκοντας. 520 ff. ~ O 565, Π 562 ὡς ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι με-
 νέαινον. 521 Vgl. 245 #ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντας; ~ 740 Ἴωκή#; 790, H 151 ἐδείδισαν vor
 bD; Π 213, Ψ 713 βίας ἀνέμων ἀλεείνων#. 522 f. ~ Λ 27 f. Ἴρισιν εἰοικότες, ἄς τε Κρο-
 νίων | ἐν νέφει στήριξε, s. d. 522 ~ 527. 523 ~ τ 205 #ὡς δὲ χιῶν κατατήκετ' ἐν etc.;
 ἀκρόπολος nur hier. – Im Hexameter mit hiattilgendem νῦ ἐφελκυστικόν. 524 ~ γ 359
 ὄφρα κεν εὐῖδη#. 525 f. ~ M 157 ἄνεμος ζαῆς νέφεα σκιδόντα δονήσας#. 525 Wie
 N 684 #ζαχρηεῖς. 526 ~ N 590 #πνοιῆ ὑπο λιγυρῆ. 527 = O 622. 528 ~ Γ 449 ... ἀν'
 ὄμιλον _ ἐφοῖτα (!); vgl. I 9 f. #Ἀτρεΐδης δ(ἐ) ... | φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κε-
 λεύων. 529 ~ O 561, 661 ... καὶ _ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῶ#; Π 264 ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες#,
 282 φιλότῃτα δ' ἐλέσθαι#. 530 ff. = O 562 ff. 533 ~ 611 f. (u. ö.) καὶ ἀκόντισε (!) δουρὶ
 φαεινῶ | καὶ βάλεν; 722 Ἦβη δ' ἀμφ' ὀχέεσφι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα, s. d.

- Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
 535 Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι
 τῖον, ἐπεὶ θεὸς ἔσκε μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι.
 τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 ἢ δ' οὐκ ἔγχος |**Φρῦτο**/, **δια**|_πρὸ δὲ |**Φείσατο χαλ**|κός,
 νειαίρη δ' ἐν |**γαστρὶ** διὰ ζωστήρος ἔλασσε.
 540 δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 ἔνθ' αὐτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 |**υῖφε** +**Διφο**|κλέφεος, Κρήθωνά \τ'/ |**Ὀρσίλοχόν** τε·
 \τοῖν μὲν ῥα |**ναῖε πατήρ**| _ εὐκτί|τοι*/ ἐνὶ Φη|ρηῖ
 ἀφνειὸς βιότιο, γένος δ' ἦν |**ἐκ ποταμοῖο**
 545 Ἀλφειοῖ', ὅς τ' |**εὐρὺ ῥέφει**| _ Πυλίων διὰ γαίης·
 ὅς <ῥα> τέκετ' |**Ὀρτίλοχον**| _ \πολέ|φεσσι/ **Ἰάνακ**ιτα,
 |**Ὀρτίλοχος**| δὲ [**ἄρ'**] τίκτε +**Διφο**|κλέφεα| *πρόθυμον/,
 |**ἐκ δὲ** +**Διφο**|κλέφεος \διδύμω*/ |**παῖδε γενέσι**θην,
 Κρήθων |**Ὀρσίλοχός**| τε, μάχης εὖ |**φειδότε** πά|σης.
 550 |**τῷ μὲν ἄρ'** ἠ|βήσαντε μελαινά|ων ἐπὶ νη|φῶν
 |**Ἰλίον εἰς**| εὐπωλον ἄμ' _ Ἀργεῖ|οισι ἐπέσι|θην,
 τιμῆν Ἀτρείδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάω,

534 meist Αἰνείεω 538 ἔρυτο - v.l., Ed. Ludwich εἶσατο καὶ τῆς 542 Διοκλῆος - τε
 543 τῶν ῥα πατήρ μὲν ἔναιεν εὐκτιμένη 546 πολέεσσ' ἄνδρεσσιν 547 Διοκλῆα μεγά-
 θυμον 548 Διοκλῆος διδυμάονε

534 ~ O 519 Φυλείδεω ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν. **535 f.** ~ N 176, O 551 ναῖε δὲ
 παρ Πριάμω· ὃ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι. **535** ~ Ξ 444 #Ἡνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε;
 X 453 ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσι#. **536** ~ Υ 338 θαρσῆσας δὴ ἔπειτα μετὰ
 πρῶτοισι μάχεσθαι (Poseidon zu Aineias); Ω 258 #Ἐκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν
 (Priamos); ρ 308 #ἦ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν. **537-540** ~ 615 ff., s.d. **538 ff.** ~ Π 821 f.,
 P 579 f. διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε· | δούπησεν (!) δὲ πεσῶν. **538 f.** = P 518 f. **540** =
 {42}, Δ 504 u.ö. **541** ~ Π 603 ἔνθ' αὐτ' Μηριόνης Τρώων ἔλεν (!) ἄνδρα κορυστήν; Π 351
 οὔτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος u.ä. - Plural, kein Dual. **542-549** ~
 γ 488 f., ο 186 f. ἐς Φηρὰς δ' ἴκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα, | υἱέος Ὀρτιλόχοιο, τὸν _ Ἀλ-
 φειδὸς τέκε παῖδα. Zu den Dialektvarianten s. Schol. T zu E 542: ὁ πρόγονος διὰ τοῦ τ,
 ὁ παῖς διὰ τοῦ σ. **542** ~ 549; P 216 Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε#, Φ 209 Μύδωνά τε
 Ἀστύπυλόν τε#. Im Hexameter mit Hiät. **543 f.** ~ Z 13 f. ὃς ἔναιεν εὐκτιμένη ἐν Ἀρί-
 σβῃ | ἀφνειὸς βιότιο. **543** ~ δ 342, ρ 133 εὐκτιμένη ἐνὶ Λέσβω#; wie B 501 εὐκτίμενον
 πτολίεθρον#. **546** Wie N 452 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε _ πολέεσσ' (!) ἄνδρεσσιν ἄνακτα.
547 ~ M 379 Ἐπικλῆα μεγάθυμον#, ähnlich Π 594, 818, ο 243; vgl. B 588 ἦσι προθυμίησι
 πεπορθῶς# (sc. Menelaos). **548 f.** ~ 10 f., s.d. **548** ~ Z 26 ἢ δ' ὑποκουσαμένη διδυμά-
 ονε γείνατο παῖδε; wie Π 672, 682 #Ἦπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάοισιν (!), s.d. **550** ~ 556.
551 ~ Π 575 f. οἱ δ' ἄμ' Ἀχιλλῆϊ ῥήξηνορι πέμπον ἔπεσθαι | Ἴλιον εἰς εὐπωλον. **552 f.** ~
 H 373, 470, P 249 Ἀτρείδης etc.; A 159 #τιμῆν ἀρνύμενοι Μενελάω σοί τε (Achilleus).

- ἀρνυμένω· τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
 οἴω \τε/ λέ|Φοντε δύω| _ ὄρειος κορυφῆ|σι
 555 |έτραφέτην| \πάρ/ μητρὶ \ύλης τάρφεσσι* βαθείης/
 |τὼ μὲν ἄρ' ἄρ|πάζοντε *βῶς _ ἠδὲ/ Φίφια μῆλα
 σταθμοὺς ἀνθρώ|πων κεραΐ|ζετον, |ῶφρα καὶ αὐ|τῶ
 ἀνδρῶν |έν παλάμη|σι \έκτάσθην*/ |ῶξέ|φι χαλ|κῶ·
 τοίω τὼ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνεῖαιο δαμέντε
 560 καππεσέτην, ἑλάτησιν ἑοικότες ὑψηλῆσι.
 τὼ δὲ πεσόντ' ἑλέησεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῶ,
 σείων ἐγχέην· τοῦ δ' ὠτρυνεν μένος Ἴαρης,
 τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνεῖαιο δαμείη.
 565 τὸν δ' ἴδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν,
 μή τι πάθη, μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.
 τὼ μὲν |δῆ \παλάμας*/| τε καὶ _ \έγχε'/ |ῶξυ|όφεν|τα
 \άντ' ἀλλήλο|ιιν/ ἑχέτην| _ μεμα|Φῶτε μάχεσ|θαι,

554 τὼ γε 555 ὑπὸ – βαθείης τάρφεσιν ὑλης 556 βόας καὶ 558 κατέκταθεν 561 v.l. ἑλέησε βοὴν ἀγαθός 567 schwache v.l., Edd. πάθοι 568 χεῖρας – ἔγχεα ὀξυόεντα 569 ἀντίον ἀλλήλων

553 ~ 296 (u.ö.) τοῦ (!) δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε#; Π 502 u.ö. τέλος _ θανάτοιο κάλυψε#. 554 ~ 559 #τοίω τῶ; Π 756 ff. λέονθ' ὡς ..., | ὦ τ' ὄρεος κορυφῆσι ... | ... μέγα φρονέοντε μάχεσθον# (s.d.), ähnlich 824. 555 'bei'; ~ 560 #καππεσέτην; s. zu O 606 βαθείης (!) ἐν τάρφεσιν (!) ὑλης#. 556 ~ 550; wie Θ 505 (~ 545) βόας _ καὶ etc., bzw. auch I 406 λῆϊστοὶ μὲν γὰρ τε βόες _ καὶ ἴφια μῆλα. 557 f. ~ Π 752 f. λέοντος ..., ὅς τε σταθμοὺς κεραΐζων | ἔβλητο πρὸς στήθος. 558 ~ H 104 f. φάνη βιότοιο τελευτῆ | Ἴεκτορος ἐν παλάμησιν, ähnlich Ω 738; N 780 κατέκταθεν vor bD, s.d. – Im Hexameter die 3. Plural (!) θη-Aorist. 559 ~ 564; χεῖρεσσιν ὑπ(ό) nur hier. 560 ~ 555 #έτραφέτην; 522 νεφέλησιν ἑοικότες; N 549, Π 290, 311 u.ö. #κάππεσ(εν). 561 ~ 610; P 346 τὸν δὲ πεσόντ' ἑλέησεν (!) ἀρηΐφιλος Λυκομήδης. 562 = 681, P 3 u.ö. 563 ~ 470 u.ö. ὠτρυνε μένος ... ἑκάστου (!)#, P 456 ἐνέπνευσεν (!) μένος ἠύ#; Γ 345 #σειόντ' ἐγχείας, X 133 #σειῶν Πηλιάδα μελίην. 564 ~ 559; Π 420 (s.d.) χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλιοιο Μενoitιάδαο δαμέντας, 452 ... δαμῆναι#; I 493 #τὰ φρονέων, ὄ (Phoinix), Ψ 545 ..., ὅτι (!), K 491 ... κατὰ θυμόν, ὅπως (!). 565 ~ 166 #τὸν δ' ἴδεν Αἰνεῖας; N 400 #ἵππους δ' Ἀντίλοχος etc., Ψ 541 #εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος etc. 566 ~ 562, 570; I 433, Λ 557 περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν#. 566 f. ~ Λ 470 #δεῖδω, μή τι πάθησιν, P 242 περιδείδια, μή τι πάθησι#, K 26 μή τι πάθοιεν | Ἀργεῖοι. 567 ~ γ 320 f. ἀποσφήλωσιν ἄελλαι | ἐς πέλαγος μέγα τοῖον; T 227 (s.d.) ἀναπνεύσειε πόνοιο#; σφᾶς nur hier, ἡμᾶς nur π 372, kein *ῥμᾶς. 568 ~ 50; N 584 f. τὼ δ' ἄρ' ὀμαρτήδην ὃ μὲν _ ἔγχεϊ (!) ὀξυόεντι | ἴετ' ἀκοντίσσαι, ὃ δ' ἀπὸ νευρήφιν οἴστῶ; Δ 533, I 86 δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες#. – Vgl. 558 ἐν παλάμησι. Im Hexameter das Normalwort χεῖρ, andererseits Hiatus an bD. 569 ~ 244; Z 120, Y 159, Ψ 814 #ἐς μέσον (!) ἀμφοτέρω(ν) συνίτην etc. – Metrisch wie 622, N 511 #ὤμοιιν ἀφελέσθαι.

- 570 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν
 Αἰνείας δ' οὐ μείνε, θοός περ ἔων πολεμιστής,
 ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκρούς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 | τὼ μὲν ἄρα| δφειλῶ βαλέτην ἐν |χερσὶ ἑταίρων,
 575 αὐτῶ δὲ στρεφθέντε \πάλιν| _ ἐν/ πρώτοισι μαχέσθησαν.
 ἔνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην *ἀτάλαντ' /| Ἄρηϊ,
 ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων·
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
 ἔσταότ' ἔγχεϊ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας·
 580 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἠνίοχον θεράποντα,
 ἔσθλὸν Ἀτυμνιάδην — ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους —
 χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἠνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαίξας ξίφει ἦλασε κόρσην·

575 μετὰ 576 ἀτάλαντον 578 meist δουρικλυτὸς

570 ~ 566; Π 2 Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο ποιμένι λαῶν (s. d.), ähnlich T 251; Ω 126 #ἢ δὲ μάλ' ἄγχι αὐτοῖο καθέζετο, ζ 56 #ἢ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα. 571 ~ O 585 #Ἀντίλοχος δ' etc. 572 ~ 608 δύο φῶτε vor κ. τρ. τρ.; Δ 149 ὡς εἶδεν (!) μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς; P 721 μίμνομεν ὄξυν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι (!) μένοντες (!), sc. 'wir Aianten'. 573 ~ (s. d.) Δ 506, P 317 ἐρύσαντο (!) δὲ νεκρούς#; N 195 f. #Ἀμφίμαχον μὲν ... | ... κόμισαν (!) μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν#. – Kein Dual. 574 ~ N 653 f. φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων | θυμὸν ἀποπνεῖων. 575 ~ 40 στρεφθέντι; 536 μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι#, M 321 ... μάχονται#; vgl. u. a. M 324 ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην#, Λ 61 u. ὄ. ἐν πρώτοισι vor κ. τρ. τρ. 576 f. ~ O 515 f. #ἔνθ' Ἐκτωρ μὲν ἔλε σχεδίον ... | ἀρχὸν Φωκίων. 576 ~ (s. d.) H 8 f. #ἔνθ' ἐλέτην ὃ μὲν ... | ... Μενέσθιον; B 851 Παφλαγόνων δ' ἠγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ, N 643 υἱὸς ... Πυλαιμένεος βασιλῆος#; wie O 302, P 72 ἀτάλαντον Ἄρηϊ# (dort von Meges bzw. Hektor). – Kurzvokal und Hiatus vor πενθ., ebenso Θ 556 #φαίνεται ἀριπρεπέᾳ (!), ὅτε (s. d.). – Wohl ein alter Vers, in dem ein Name choriambischer Struktur, wie z. B. 534 Δηϊκόωντ-, Λ 257 Ἰφιδάμαντ- oder O 516 Λαοδάμαντ-, gegen einen iam-bisch anlautenden ausgetauscht ist (anders Visser 1987, 249-260). Pylaimenes tritt später nochmals auf, s. zu N 643. 577 ~ 39 #ἀρχὸν Ἀλιζώνων; Θ 155 Τρώων ... μεγαθύμων etc.; s. auch zu N 656 Παφλαγόνες μεγαλήτορες. 578 f. ~ 45 f. τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῶ | νύξ(ε); O 433 f. #τόν ῥ' ἔβαλεν ... | ἔσταότ' ἄγχι Αἴαντος. 578 ~ 55 #ἀλλά μιν etc., s. d. 579 ~ Π 404 ἔγχεϊ νύξε; Φ 117 #τύψε κατὰ κληῖδα; M 189 βάλε δουρὶ κατὰ ζωστήρα τυχήσας#. 580 ~ Θ 119 ff. ὃ δ' ἠνίοχον θεράποντα | | ... βάλε στήθος παρὰ μαζόν#. 581 ~ Λ 673 #ἔσθλὸν Ὑπειροχίδην, Υ 383 #ἔσθλὸν Ὀτρυντείδην; P 699 Λαοδόκω, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους. 582 ~ 98; Π 623 εἰ καὶ ἐγώ σε (!) βάλοιμι τυχῶν _ μέσον (!) ὀξεί χαλκῶ. 582 f. ~ Π 403 f. ἐκ δ' ἄρα χειρῶν | ἠνία (!) ἠίχθησαν (!). 583 ~ 588, s. d.; N 616 f. τὼ (!) δέ οἱ (!) ὄσσε | παρ ποσὶν (!) αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν, ähnlich Π 741 f.; anders O 538 #κάππεσεν (!) ἐν κονίησι (der Helmbusch). 584 ~ N 576 Δηῖπυρον δ' Ἐλενος ξίφει σχεδὸν ἦλασε (!) κόρσην.

- 585 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου
 κύμβαχος ἐν κονίησιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
 |**Δ**φηθὰ μάλ' ἐίστηκει, τύχε \δ' / _ ἀμάθοιο βαθείης,
 ὄφρ' ἵππῳ πλή|ξαντε χαμαὶ| _ \βαλέτην μετὰ ποσί|/
 τοὺς ἵμασ' Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἦλασ' Ἀχαιῶν.
 590 τοὺς δ' Ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 κεκληγγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο **φ**άλαγγες
 |**κ**αρτεραί· ἄριχε δὲ [**ἄ**ρα] σφιν Ἔρης καὶ |πότνι' Ἐνυ|ώ,
 |ἦ μὲν ἔχου|σα κυδοιμὸν _ \κακὸν/ |δηϊοτῆ|τος,
 Ἔρης δ' |ἐν παλάμη|σι \νώμα πειλώριον ἔγ|χος/,
 595 φοίτα δ' |ἄλλοτε μὲν| πρόσθ' Ἔκτορος, |ἄλλοτ' ὄπισθε.
 |τὸν δὲ **Φ**ιδῶν| ρίγησε \ΤυδεΨίδης/ **Δ**ιομήδης.
 ὡς δ' \+ἀπάλα|μός τις/, ἰὼν| _ πολέ|φος πεδίο|ιο,
 στήη \ἐπελιθῶν/ ποταμοῖ| _ ἄλα|δε προρέ|φοντι,
 ἀφρῶ μορμύ|ροντα **Φ**ιδῶν|, _ ἀνά τ' |ἔδραμ' ὀπί|σω,
 600 ὡς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῶ·
 „ὦ φίλοι, οἶον δὴ θαυμάζομεν Ἔκτορα δῖον
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·

587 γάρ ῥ' 588 βάλον ἐν κονίησι 593 ἀναιδέα 594 πελώριον ἔγχος ἐνώμα 596 βοήν
 ἀγαθός 597 ὄτ' ἀνήρ ἀπάλαμος 598 ἐπ' ὠκυρόω

585 = N 399. **586** ~ O 535 f. κόρυθος ... | κύμβαχον ἀκρότατον; B 418, Δ 544 #πρηνέες ἐν κονίησιν, Ψ 716 ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους#. – κύμβαχος nur hier in dieser Verwendung, βρεχμός nur hier. **587** δηθὰ μάλ(α) nur hier. **588** 'zwischen die Füße'; ~ 583, 586 ἐν κονίησιν(#); vgl. N 579 #μαρναμένων μετὰ ποσὶ κυλινδομένην (den Helm). – Im Hexameter ion. verändert (Verb im Plural). **589** ~ 565; Λ 280, 531, P 624 ἵμασεν (!) καλλίτριχας ἵππους#; N 400 f. #ἵππους δ' Ἀντίλοχος ... | ἐξέλασε (!) Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς; A 478 μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν#. – Zweimal ion. /-s-/ für /-ss-/. **590 f.**, **596** ~ Λ 343 ff. **590** ~ Λ 343 #Ἔκτωρ δ' ὄξυ νόησε etc. **591** = Λ 344. **591 f.** ~ N 126 f. ἴσταντο φάλαγγες | καρτεραί, ἄς οὐτ' ἄν (!) κεν Ἔρης _ ὀνόσαιτο (!) μετελθών, s.d. **592** ~ 333 πτολίπορθος Ἐνυῶ#; wie Σ 516 οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἔρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. **593** Vgl. Λ 52 f. (~ 538 f.) ἐν δὲ κυδοιμὸν | ὦρσε κακὸν Κρονίδης. **594** ~ Θ 424 τολμήσεις Διὸς ἅντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι. **595** Oder, metrisch besser, \πρὸ/ Ἔκτορος; vgl. Δ 156 πρὸ Ἀχαιῶν. **596** = Λ 345. – Vgl. 1, 225 Τυδείδη Διομήδεϊ, 243, 826 #Τυδείδη Διομήδης u. ä.; wie 320, 855, B 563 u. ö. **597** ~ Δ 244 αἶ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος _ πεδίοιο θέουσαι, | ἐστᾶσ(ι), sc. Hirschkälber. Vgl. Hes. Op. 20 ἦ τε καὶ +ἀπάλαμόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργα ἐγείρει. – S. zu #ωνύμ(ν)ους N 227; ἀπάλαμος nur hier. **598** ~ H 133 ἡβῶμ' (!) ὡς ὄτ' ἐπ' ὠκυρόω _ Κελάδοντι μάχοντο (Nestor); M 18 f. ποταμῶν μένος ... | ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων _ ἄλαδε προρέουσι. **598 f.** ~ Σ 402 f. περὶ δὲ ῥόος Ὀκεανοῖο | ἀφρῶ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος, Φ 325 #μορμύρων ἀφρῶ (der Simoeis); Λ 354, Π 813 ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ#. **600** ~ 443; H 277 u. ö. εἶπέ τε μῦθον#. **601** ~ 471 u. ö. Ἔκτορα δῖον#; B 320 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη (Odysseus), ähnlich Ω 394; N 633, P 587 u. ö. #οἶον δὴ, α 32 #ὦ πόποι, οἶον δὴ νυ. **602** = Π 493 (s.d.), X 269.

- τῶ δ' αἰφεί \πάρα/ |εἷς γε θεῶν|, _ ὅς <Φοί> |λοιγὸν ἀμύ|νει·
καὶ νῦν [οἰ] πάρα |κεῖνος Ἄρης|, _ βροτῶ |ἀνδρὶ Φεφοί|κώς.
605 ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἴφι μάχεσθαι.“
ὦς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἦλυθον αὐτῶν.
ἔνθ' Ἔκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης,
εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.
610 τῶ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
στῆ δ' [μάλ'] ἐγγὺς ἰῶν, καὶ \ἀκόν|τισσε*/ |δουρὶ φαφει|νῶ,
καὶ \βάλ'/ Ἄμφι|ον, Σελάγοι' |_ υἰόν, |ὄς ῥ' ἐνὶ Παι|σοῖ
|ναῖε πολυ|κτῆμων *πολύλη|φίς· |τὸν δ' ἄγε/ μοῖ|ρα
[ἦγ'] ἐπικουρή|σοντα μετὰ| _ Πρία|μόν τε καὶ υἱ|φας.
615 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
νειαίρη δ' ἐν |γαστρὶ πάγῃ| _ δολιχόσκιον ἔγ|χος,
δούπησεν δὲ πεσών. ὃ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
ὀξέφα \φα|φεινά/, σάκος δ' |_ ἀνα|δέξατο πολ|λά.

603 πάρα 611 ἀκόντισε 612 βάλεν 613 πολυλήφιος· ἀλλά ἐ 619 παμφανώνοντα

603 f. Vgl. Δ 10 ff. τῶ δ' αὔτε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη | αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ (!) κῆρας ἀμύνει· | καὶ νῦν ἐξεσάωσεν (Zeus über Paris). **603** ~ Υ 98 #αἰεὶ γὰρ πάρα (!) εἷς etc. (Aineias über Achilleus). – Im Hexameter mit Hiat. **604** ~ 461 f.; N 357 ἀνδρὶ ἑοικώς# (sc. Poseidon); κ 43 #καὶ νῦν οἰ, ο 542 #καὶ νῦν μοι. **605** ~ P 227 ἰθὺς τετραμμένος vor bD. **605 f.** ~ 599 f.; 701 f. αἰὲν ὀπίσσω | χάζοντ(ο). **606** ~ 440 f. χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν | ἴσ' ἔθελε φρονέειν (Apollon); Σ 13 f. ἦ τ' ἐκέλευον ... | νῆας ἔπ' ἄψ ἰέναι, μηδ' Ἔκτορι ἴφι μάχεσθαι (Achilleus, der Patroklos gewarnt hat). – ἴφι hier ohne Digamma-wirkung. **607** ~ N 402 Δηΐφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἦλυθεν Ἴδομενῆος; δ 439 ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθομεν αὐτῆς (!)#. – Anaphorisches αὐτός. **608 f.** ~ 159 f. **608** ~ 572 δύο φῶτε vor κ.τρ.τρ.; 11, 549 u.ö. μάχης εὔ εἰδότε πάσης#, K 360 δύο κύνε εἰδότε θήρης#; H 90 ὄν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἔκτωρ. **609** ~ 160, Λ 103, 127 #εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας (!). **610** ~ 561, s.d. **611** = Δ 496, P 347. **612 f.** ~ 708 ὄς ῥ' ἐν ὕλη νάεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς. **612** ~ B 830 Ἄμφιος (!) λινοθώρηξ#, Sohn des Merops; B 828 Ἀπαιοῖο τε δῆμον#. – Im 4. Biceps des Hexameters metrisch gekürztes υἰόν, s. auch zu P 575, 590; Ἄμφιος im alten Vers noch ohne metrische Dehnung. **613** Wie I 125 f. οὐ κεν ἀλήϊος εἶη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο | οὐδέ κεν ἀκτῆμων, s.d. (Agamemnon). **614** ~ τ 394 Παρνησόνδ' ἐλθόντα μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ υἱας. **613 f.** ~ Σ 119 #ἀλλά ἐ μοῖρα δάμασσε; vgl. N 602 τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε#. Das Denominativ ἐπικουρέω nur hier. **615** ~ 537, 610; P 578 ... βάλε ξανθὸς Μενέλαος#. – Versvariante mit silbenschließendem νῦ ἐφελευστικόν. **616** ~ 539; Π 801 πᾶν δέ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ _ δολιχόσκιον ἔγχος, s.d. **617** ~ {42}, 540 #δούπησεν (!) δὲ πεσών; Δ 424 θυμὸν ἀποπνεύων· ὃ δ' ἐπέδραμεν (!), ὄς ῥ' ἔβαλέν (!) περ. **618** ~ O 583 #τεύχεα συλήσων u.ä.; Θ 158 f. (s.d.), O 589 f. ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἔκτωρ | ... βέλεα στονόεντα χέοντο#. – Versvariante mit ion. δούρατ(α). **619** ~ 295 #αἰόλα παμφανώνοντα; vgl. 611 φαεινῶ#.

- 620 \δ δ' ἄρ |**λάξ προτιβάς***| ἐκ νεκροῖο/ |**χάλκεον ἔγχιος**
 \σπάσσαι', οὐδ' [ἄρ'] ἔτ' |**ἄλλα δυνή**|σατο |**τεύχεα κα**|λά
 ὤμοιιν |**ἀφελέσ**|θαι· ἐ|**πείγ**ετο γάρ| \βέλεσσι/.
 δφεῖσε δ' [ὄ γ'] |**ἀμφίβασιν**| κρατερὴν Τρώων |**ἀγερώ**|χων,
 οἱ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
 625 |**οἷ** **Ἰέ μέγαν**| \τ' / ἐόντα καὶ _ ἴφθι|**μον καὶ ἀγαυ**|ὸν
 |**Ἰώσαν ἀπό**| \σφέων/· ὃ δ' \ἐξ_οπίσι|**σω*** / **πελεμίχ**|θη.
 ὡς \τοί/ |**μὲν πονέον**|το κα|**τὰ κρατερὴν**| ὑσμίνην.
 |**Τληπόλεμον**| δ' Ἡρακλε|**φίδην ἠ**|**ῦν τε μέγαν**| τε
 ὤρσεν ἐπ' ἀντιθέω |**Σαρπηδό**νι μοῖρα κραταιή.
 630 \τὼ δ' ἐ|**πεί** / **σχεδὸν** \ἦσ|την ἐπ' _ ἀλλή|**λοιιν ἰόν**|τε/,
 υἱός θ' υἱώ|**νός τε Δι**|**φός**| _ νεφει|**ληγερέτα**|ο,
 τὸν καὶ **Τληπόλεμος** πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 „**Σαρπηδόν**, **Λυκίων** βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτώσσειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
 635 ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
 εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
 οἱ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
 ἀλλ' οἷόν τινά φασι βίην Ἡρακλε|**φείην**
 εἶναι, ἐμὸν πατέ|**ρα θρασυμέμ**|νονα |**θυμολέ**|**φον**|τα,

620 αὐτὰρ ὃ λάξ προσβάς ἐκ νεκροῦ 621 ἐσπάσαι' 622 βελέεσσι 625 περ 626 σφείων - χασσάμενος 627 οἱ 630 οἱ δ' ὅτε δή - ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες 638 so überl. (exklamatives οἶος); antike Konjektur, Edd. Ludwig, West *ἄλλοῖον

620 f. ~ Z 65 λάξ ἐν στήθεσι (!) βὰς ἐξέσπασε (!) μείλινον ἔγχος; N 509 Ἴδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος _ δολιχόσκιον ἔγχος. - Wie 806 #αὐτὰρ ὃ, bzw. Π 863 #εἴρυσε (!) λάξ προσβάς (!). **621-624** ~ Δ 532 f. τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσσε· περίσθησαν γὰρ ἑταῖροι | Θρήϊκες ἀκρόκομοι δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες; ἀμφίβασις nur hier. **621 f.** = N 510 f. **625 f.** = Δ 534 f., s. d. **627** = 84. **628** ~ B 653 Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἠῦς τε μέγας τε. **629** ~ 663, 692 ἀντίθεον Σαρπηδόνα vor bD, 83 μοῖρα κραταιή#; Π 649 #αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέω Σαρπηδόνη; M 292 f. εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἐὸν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς | ὤρσεν ἐπ' Ἀργείοισι. **630** = 14 (s. d.), 850. **631** ~ B 666 υἱέες υἱωνοί τε βίης Ἡρακλεφείης; ω 515 #υἱός θ' υἱωνός τ(ε). **632** ~ N 306 #τὸν καὶ Μηριόνης etc. - Namensvariante, hier nicht am Satzanfang. **633-636** Restituierbar, aber wohl nicht alt. **633** ~ N 219 Ἴδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ | οἷχονται. **634** ~ 652 ἐνθάδε; N 779 ἐνθάδ' ἐόντες vor κ. τρ.; N 811 οὔ τοί τι μάχης ἀδαήμονές εἰμεν# (Aias), bzw. θ 159 f. οὐ γὰρ σ' οὐδέ, ξεῖνε, δαήμονι φωτί ἔϊσκω | ἄθλων. **635 f.** ~ Z 99 f. Ἀχιλῆα ... | ὄν πέρ φασι θεᾶς ἐξέμμεναι. **636** ~ P 142 μάχης ἄρα πολλὸν ἐδέυεο (!)#, s. d. **637** ~ Ψ 232 #ἦ (!) τό γε νύσσα τέτυκτο (!) ἐπί etc.; Y 305 οἱ ἔθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητῶν; Γ 199 u. ὄ. Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα#. - Originärer Hexameter mit Hiatus an κ. τρ. τρ. **638 f.** ~ λ 267 f. ἦ ῥ' Ἡρακλεφεία θρασυμέμνονα θυμολέοντα | γείνατ(ο). - Zwei Varianten des Formelverses *Ἡρακλεφεία θρασυμέμνονα | θυμολέφοντα. **638** ~ T 98 βίην Ἡρακλεφείην#, s. d.

- 640 | ὄς ποτε δεῦρ' ἐλθῶν ἔνεχ' _ ἵππων | Λαφομέδον|τος
 ΦΞ' \οἴφῃσι/ | νηυσὶ καὶ ἀνδράσι | παυροτέροισι
 Φιλίοι' \άλάπαξε/ πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
 οὐδέ τί σε Τρώεσσιν οἶομαι ἄλκαρ ἔσσεσθαι
- 645 ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,
 ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δηθὲντα πύλας Ἀΐδαο περήσειν.“
 τὸν δ' αὖ Σαρπηδῶν Λυκίων | ἀγὸς | ἀντίον αὖΐδα·
 „|Τληπόλεμ', ἦ|τοι κεῖνος \ώλεσσε/ | Φίλιον ἱρήν
 \ἀνδρὸς | ἀφραδίη|, ἀγαυοῖο*/ | Λαφομέδον|τος,
 650 | ὄς ῥά μιν εὖ | φέρξαντα κα|κῶ \περ *ἔνιπε/ μύθῳ,
 | οὐδ' ἀπόδωχ' | ἵππους, ὧν εἵνεκα | τηλόθεν ἔλιθε.
 σοὶ δ' \ἄρ' / | ἐνθάδε φη|μί φόνον καὶ | κῆρα μέλαι|να
 | ἐξ ἐμέθεν | τεύξεσθ' /, ἐμοῖ δ' _ ὑπὸ | δουρὶ δαμέν|τα
 | εὖχος ἐμοὶ | δώσειν, ψυχὴν δ' _ Ἄφι|δι κλυτοπῶ|λω.“
- 655 ὧς φάτο Σαρπηδῶν, ὃ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
 Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῆ δούρατα μακρὰ
 ἐκ χειρῶν ἦϊξαν. ὃ μὲν βάλεν ἀνχένα μέσσον

641 οἴης σὺν 642 ἐξαλάπαξε 648 ἀπώλεσεν 649 ἀνέρος ἀφραδίησιν ἀγαυοῦ
 650 ἠνίπαπε 652 ἐγὼ 653 τεύξεσθαι 656 Aristarch, Ed. West; meist ἀμαρτῆ

641 f. ~ I 328 δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων (Achilleus). **641** ~ B 122 #ἀνδράσι παυροτέροισι. **642** ~ θ 495 ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἱ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν (sc. das hölzerne Pferd); P 36 #χήρωσας δὲ γυναῖκα, s. d. **643** ~ I 636 f. σοὶ δ' _ ἀλληκτόν τε κακόν τε | θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ _ θέσαν (Aias); Z 327 #λαοὶ μὲν φθινύθουσι (Hektor). **644** ~ Ξ 56, 68 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσσεσθαι (!); anders Λ 823 f. οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Ἀχαιῶν | ἔσσεται (Eurypylos), O 292 #ὧς καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἶομαι. **645** ~ 91 u. ö. #ἐλθόντ' ἐξαπίνης; s. zu 410 τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ _ μάλα καρτερός ἐσσι. – Fünffzehnsilbig, aber wohl nicht älter als der Kontext. **646** ~ 653 f.; Δ 99 #σῶ βέλει δηθὲντα; Ψ 71 θάπτε με, ὅττι τάχιστα πύλας Ἀΐδαο περήσω (Patroklos' ψυχῆ). **647** ~ N 221 u. ö. #τὸν δ' αὐτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν _ ἀγὸς etc.; Π 541 κεῖται Σαρπηδῶν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων. **648** ~ 758 ἀπώλεσε (!) λαὸν Ἀχαιῶν#, s. d. **649** Wie Π 354 #ποιμένος ἀφραδίησι, bzw. Ξ 501 ἀγαυοῦ (!) Ἴλιονῆος#. **650 f.** ~ A 94 f. ὄν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων | οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα. **650** ~ B 245, P 141 χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ#; ähnlich wie Γ 427 πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ#. **651** ~ 640. **652 ff.** ~ Λ 443 ff. (Odysseus). **652** = Λ 443. **653** Wie Λ 444 #ἦματι τῶδ' ἔσσεσθαι, ἐμῶ etc. **654** = Λ 445, ~ Π 625 #εὖχος ἐμοὶ δοίης etc. **655 ff.** ~ Φ 161 ff. ὧς φάτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς | Πηλιάδα μελίην· ὃ δ' ἀμαρτῆ δούρασιν ἀμφὶς | ἦρωσ Ἀστεροπαῖος. **655** ~ 493; N 597 τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος#. **656-659** Fünffzehnsilbige ionische Hexameter. **656** ~ χ 251 τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἐφίετε δούρατα (!) μακρὰ; καὶ τῶν μὲν nur hier. **657** ~ N 506 βάλε γαστέρα μέσσην#; K 455, Ξ 497 (#)ἀνχένα μέσσον ἔλασσε(ν), Υ 455 ὧς εἰπὼν Δρύοπ' οὔτα κατ' ἀνχένα μέσσον ἄκοντι. – ἦϊξαν im ion. Plural, hiattilgendes νῦ ἐφελευστικόν.

- Σαρπηδών, αἰχμή δὲ διαμπερές ἦλθ' ἀλεγεινή,
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε·
 660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῶ
 βεβλήκειν, αἰχμή δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
 ὅστ' ἔγωγε ἐγχιμφθεῖσα· πατήρ δ' ἔτι λαιγὸν ἄμυνεν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διῶϊ ἐταῖροι
 ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δὲ μιν δόρυ μακρὸν
 665 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὐ τις ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησε
 μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ' ἐπιβαίη,
 σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
 Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐξέφερον πολέμοιο. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 670 τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ·
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
 ἢ ὅ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
 675 ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξεί χαλκῶ·

661 so Aristarch, Edd.; meist βεβλήκει

658 ~ 661; 284 βέβληται κενεῶνα διαμπερές, s.d.; Λ 398 (s.d.) ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή#. 659 = N 580; ~ X 466 (#τήν). 660 f. ~ 16 Τυδεΐδew (!) δ' ὑπὲρ ὤμον ἀριστερὸν ἦλθ' ἀκωκῆ | ἔγχεος; Λ 583 f. καὶ μιν βάλε μηρὸν οἰστώ | δεξιόν. 661 ~ 66, 73, 394 #βεβλήκει, 658 αἰχμή δέ; χ 258, 275 #βεβλήκει(v), ἄλλος δέ; O 542 αἰχμή δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα. 662 ~ 603 ὃς λαιγὸν ἀμύνει#; H 272 #ἀσπίδι ἐγχιμφθεῖς. 663 = 692; Z 199, M 307 ἀντίθεον Σαρπηδόνα vor bD. 664 ~ 669; 377 ὑπεξέφερον πολέμοιο# (Aphrodite); Λ 584 ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν#; Π 611 u.ö. δόρυ μακρόν#. 664 f. ~ N 597 τὸ δ' ἐφ_έλκετο μείλινον ἔγχοσ#. 665 f. ~ 694 f.; Π 813 f. ὃ μὲν αὐτίς ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλω, | ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον. 665 ~ θ 94, 533 Ἀλκίνοος δὲ μιν οἶος ἐπεφράσατ' (!) ἢ δ' ἐνόησεν. 666 ~ 192 τῶν κ' ἐπιβαίην#; Υ 322 f. μελίην ... | ἀσπίδος ἐξέρυσεν (!), anders E 110 ἐξ ... ἐρύσσης. 667 ~ (s.d.) 517; O 416 τὴν δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον; Π 22 τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν (!) Ἀχαιοῦσ#; B 525, T 392 ἀμφιέποντες#. – Wohl nur aus Zufall fünfzehnsilbig. 668 ~ H 311 #Αἴαντ' αὐθ' ἐτέρωθεν etc. 669 ~ 664; I 223 #νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι νόησε δέ (!) etc. 670 ~ 806; T 229 #νηλέα (!) θυμὸν ἔχοντας; Φ 389 ἐγέλασσε δὲ οἱ φίλον ἦτορ#. – μαιμάω sonst nur im Präsens. 671 = δ 117, ω 235; ~ (s.d.) Θ 169 #τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ etc., bzw. Ξ 159 ... ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη#. 672 f. ~ ω 475 f. #ἦ (!) προτέρω — ἦ (!). 672 ~ 675 Διὸς υἱόν, 683 Διὸς υἱός; M 235 Ζηνός (!) μὲν ἐριγδούποιο. 673 ~ 679, s.d.; 691, Π 655 πολέων δ' _ ἀπό etc., K 506 #ἦ ἔτι τῶν (!) πλεόνων Θρηκῶν (!) ἀπό etc.; A 190, K 504, Φ 113, β 327 u.ö. #ἢ ὅ γε. – Versvariante mit Artikel. 674 ~ N 712 #οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδη (!) μεγαλήτορι, O 674 #οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι (s.d.); ε 233 u.ö. Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι vor bD; T 416 f. ἀλλὰ σοὶ αὐτῶ | μόρσιμόν ἐστι θεῶ τε καὶ _ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι (das Pferd zu Achilleus). 675 ~ 695 #ἴφθιμος; 132, 821 τὴν γ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῶ#, 558 κατέκταθεν etc.

- τῶ ῥα κατὰ πληθύν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 ἔνθ' ὃ γε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 Ἄλκανδρόν θ' Ἄλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε·
 καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 680 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε μέγας κορυθαιόλος Ἔκτωρ.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῶ,
 δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηδῶν Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυνδὸν ἔειπε·
 „|Πριαμίδη|, μὴ δὴ \μ'/ ἔλωρ _ Δαναοῖσι| ἔ|φά|σης
 685 κεῖσθαι, ἀλλ' \ἀ|μυνον/. ἔπειτά με |καὶ λίποι αἰ|φῶν
 |ἐν πόλει \ύ|μέων/, ἐπεὶ _ οὐ \ῥ'/ ἔ|μελλον ἔγω|γε
 νοστήσας Φοῖ|κόνδε φίλην| _ <ἄψ> ἐς |πατρίδα γαῖ|αν
 \εὐφρα|νεῖν*/ ἄ|λοχόν| τε φίλην καὶ |νήπιον υἱόν.“
 ὦς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαιόλος Ἔκτωρ,
 690 ἀλλὰ παρήϊξεν λελημένος, ὄφρα τάχιστα
 φώσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' | _ ἀπὸ |θυμὸν ἔ|λοι|το.
 οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διὸι ἑταῖροι
 εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·
 ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὥσε θύραζε

684 με ἔλωρ 685 ἐπάμυνον 686 ὑμετέρη – ἄρ' 688 εὐφρανεῖν

676 ~ Υ 376 f. Ἔκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε, | ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο (Apollon). 677 ~ 155 #ἐνθ' ὃ γε τοὺς (!) ἐνάριζε, s.d.; Δ 295 #ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε etc. 679 f. ~ 311 f., Γ 373 f. u.ö. #καὶ νύ κ(εν) — #εἰ μὴ. 679 ~ 673; Φ 211 ... πλέονας κτάνε Παίονας ὠκύς Ἀχιλλεύς#. 680 ~ 312 ... Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη# (s.d.), Θ 91 ... βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης#; Η 233 #τὸν δ' αὐτε προσέειπε μέγας _ etc. 681 = 562 u.ö. 682 δεῖμα nur hier. 682 f. ~ Π 521 f. ἀνὴρ δ' ὄριστος ὄλωλε | Σαρπηδῶν Διὸς υἱός· ὃ δ' οὐ οὐ (!) παιδὸς ἀμύνει. 683 ~ Ψ 102 #χερσί τε συμπλατάγησεν, ἔπος etc., sc. Achilles; τ 362 #δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμά, ἔπος etc.; Ε 632 πρὸς (!) μῦθον ἔειπε (!)#. – Ion. Augment; (F)ἔπος hier ohne Digammawirkung. 684 ~ Υ 200, 431 #Πηλείδη, μὴ δὴ μ(ε), δ 594 #Ἀτρείδη, μὴ δὴ με. – Im Hexameter mit Hiat; ebenso Ρ 667 πρὸ φόβοιο (!) ἔλωρ _ δηῖοισι λίποιεν#. 684 f. ~ 847 f. ἔασε | κεῖσθαι, Θ 125 f. εἶασε (!) ... | κεῖσθαι, Γ 8 f. ἐάσομεν ... | κεῖσθαι. 685 ~ Π 453 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τὸν γε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰὼν (sc. Sarpedon; Hera zu Zeus). 686 ~ Σ 98 f. αὐτίκα τεθναίνην, ἐπεὶ _ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρω | κτεινομένω ἐπαμῦναι (Achilleus). 687 Wie Β 158, 174 #οὔτω δὴ οἴκόνδε etc. 688 ~ 480; Ζ 366 #οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην etc.; Ρ 28 εὐφρηναὶ ἄλοχόν τε φίλην κεδνοῦς τε τοκῆας, bzw. Η 297 Τρῶας ἐϋ(!)-φρανέω καὶ Τρωάδας ἔλκεσιπέπλους (Hektor). 689 = Ζ 342; ~ Δ 401 ... κρατερὸς Διομήδης# u.ä. 690 ~ Θ 98 ἀλλὰ παρήϊξεν (!) κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 690 f. ~ Δ 465 #ἔλκε δ' ὑπέκ βελέων λελημένος, ὄφρα τάχιστα | τεύχεα συλήσειε. 691 ~ 673 ἦ ὃ γε τῶν (!) πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο; Π 655 #ᾤσαιτο προτὶ ἄστν, πολέων δ' etc. 692 = 663. 693 ~ Η 60 φηγῶ ἐφ' ὑψηλῆ πατρὸς _ Διὸς αἰγιόχοιο. 694 ~ 835 u.ö. ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε#.

- 695 ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος.
τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·
αὐτίς δ' ἀμπνύνη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέαο
ζώγρει ἐπιπνέουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.
Ἄργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηι καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
- 700 οὔτε ποτε προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν
οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχη, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.
ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριζαν
Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἄρης;
- 705 ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην
Τρηχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε
Οἰνοπίδην θ' Ἐλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,
|ὄς ῥ' ἐν Ὑλῃ| ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμνη |κεκλιμένος| Κηφισίδι· |πὰρ δέ Φοῖ ἄλλοι|
- 710 ναῖον Βοιωτοί, μάλα πίϜονα |δημον ἔχον|τες.
τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη

697 v.l., Ed. West ἀμπνύνη 703 Aristarch, Edd.; v.l. ἐξενάριζεν

695 ~ Ψ 511 #ἴφθιμος Σθενελοσ; 556 χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος. 696 ~ Π 344 (s.d.) #ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ etc.; ξ 426 #τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ. 697 ~ Ξ 436 ὃ δ' ἀμπνύνη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν#, s.d. (sc. Hektor); κ 507 τὴν δὲ κέ τοι πνοιῇ Βορέαο φέρησιν#, sc. das Schiff. 698 ~ Z 46, Λ 131 #ζώγρει (zum semantischen Verhältnis vgl. Forssman 1987, 72-75); ε 467 f. #μή μ(ε) ... | ... δαμάση (!) κεκαφηότα θυμόν#. – κεκαφηώς nur hier. 699 f. ~ P 758 f. ὡς ἄρ' ὑπ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἑκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν | οὐλον κεκλήγοντες ἴσαν; N 720 μάρναντο Τρωσίν (!) τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ (u.ä.); Π 303 f. οὐ γάρ πῶ τι Τρῶες ἀρηΐφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν | προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν. 700 f. ~ A 490 f. #οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν | οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον (sc. Achilles). 700 ~ 550, Θ 528 μελαινάων ἐπὶ νηῶν#. 701 f. ~ 605 f. αἰὲν ὀπίσσω | εἴκετε (Diomedes). 702 ~ O 379 Τρῶες δ', ὡς ἐπύθοντο (!) Διὸς _ κτύπον αἰγιόχοιο. 703 ~ (s.d.) Λ 299 ... ἐξενάριζεν#, Π 692 ... ἐξενάριξας#. – Versvariante im ion. Plural. 704 ~ 859 u.ö. χάλκεος Ἄρης#; Σ 154 ... πάϊς, φλογὶ εἴκελος ἀλκὴν#, Γ 314 Ἑκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεύς. – Strukturgleiche Versvariante, wohl nicht älter als der Kontext. 705 ~ M 139, 193 καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην#. 706 ~ Λ 738 #Μούλιον αἰχμητὴν, N 171 #Ἴμβριον etc.; Δ 399 #τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος; M 140 Θῳνά τε Οἰνόμαόν τε#. 707 ~ Z 76 #Πριαμίδης Ἐλενος, Π 173 Μενέσθιος αἰολοθῳρηξ#. 708 ff. ~ O 739 f. ἐν ... Τρώων πεδίῳ ... | πόντῳ κεκλιμένοι ἐκάς ἡμεθα πατρίδος αἴης (Aias); Υ 385 Τμῳλῳ ὑπὸ νιφόεντι, Ὑδης ἐν πίονι δήμῳ. 708 ~ 612 f. ὄς ῥ' ἐνὶ Παισῳ | ναῖε πολυκτῆμων πολυλήϊος; Π 719 #ὄς Φρυγίη ναίεσκε; H 221 Ὑλῃ (ὑ) ἐνὶ οἰκία ναίων#, s. auch zu B 500 Ὑλῃν (ὑ!); N 297, 469 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα _ πτολέμοιο μεμηλώς (s.d.). 710 ~ 512 μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο#; Π 437 u.ö. Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ#. 711 ~ Φ 418 #τὴν δ' etc., bzw. H 17 ... θεὰ γλαυκῳπις Ἀθήνη#.

- Ἀργείους ὀλέκον|τας ἐνὶ κρατερῇ| ὑσμίνῃ,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ πόποι, \μεγάλοιο/ Δι|φὸς τέκος, Ἄτ|ρυτώνη,
 715 |ἦ ῥ' ἄλιον| τὸν μῦθον ὑπ_έστη|μεν Μενελά|φω,
 |Ἰλίον \ἐκ|πέρσαντι* εὐτείχε'/ |ἀπονέεσ|θαι,
 εἰ οὔτω μαί|νεσθαι ἐ|φά|σομεν |οὔλον Ἄρ|ηα.
 |ἀλλ' ἄγε δὴ| καὶ νῶϊ μεδώμε|θα \πτολέμοιο/.“
 ὡς \φάτ'/, |οὔδ' ἀπίθη|σε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθή|νην.
 720 |ἦ μὲν ἐποι|χομένη χρυσα|μπυκας \ἔν|τυ'/ ἵππους
 Ἕρῃ, |πρέσβα θεά|, \τέκος/ _ μεγά|λοιο Κρόνοι|ο·
 Ἕρῃ δ' |ἀμφὶ \φόχεσ|φι ἔμβαλε/ |καμπύλα κύκ|λα,
 \χάλκε'/ ὀκτά|κνημα, σιδη|ρέοι |ἄξονι ἀμ|φίς.
 τῶν \μὲν/ χρυσεῖη |φίτυς ἄ|φθιτος, |αὐτὰρ ὑπερ|θε
 725 |χάλκε' ἐπίσ|ωτρ' \εὔ ἄρηρότα/, |θαῦμα φιδέσ|θαι,
 πλῆμναι δ' \ἀργύροιο*/ περι|δρομοὶ |ἀμφοτέρω|θε.
 δίφρος δ' \ἀργυρέοι|σι καὶ _ χρυσείοι|σι/ ἱμά|σι
 |ἐντέταται|, δφοῖαὶ δὲ \τὸν _ πέρι/ |ἄντυγές εἰ|σι.
 τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρω

714 αἰγιόχοιο 716 ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον 718 θούριδος ἀλκῆς 719 ἔφατ' 720 ἔντυεν
 721 θυγάτηρ 722 ὀχέεσφι θοῶς βάλε; Edd. ὀχέεσσι 723 χάλκεα ὀκτάκνημα 724 ἦτοι
 725 προσαρηρότα 726 ἀργύρου εἰσὶ 727 χρυσείοισι καὶ ἀργυρέοισιν 728 περιδρομοὶ

712 = H 18. 713 = Δ 69, Φ 419. 714 f. ~ Σ 324 ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἦματι κείνῳ (Achilleus). 714 = B 157, Φ 420. 715 f. ~ B 112 f., I 19 f. σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν | Ἴλιον etc. (Agamemnon über Zeus). 715 ~ A 552, Δ 25 αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ξειπες (Hera), I 309 χρῆ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπληγέως ἀποειπεῖν u. ä. 716 = B 113, I 20 (s. d.), im Hexameter auch = B 288 mit ἐκπέρσαντ' ← \ἐκπέρσαντες/. 717 ~ 465 κτείνεσθαι ἐάσετε (s. d.); 831 μαινόμενον. 718 = Δ 418 (s. d.; Diomedes). 719 ff. ~ Θ 381 ff. 719 = B 166, H 43, ~ E 767, Θ 381 u. ö. ... θεὰ λευκώλενος Ἕρῃ#. 720 f. = Θ 382 f. (s. d.). 720 ~ 358, 363. 721 ~ Ξ 194, 243 #Ἕρῃ, πρέσβα θεά, θυγάτηρ etc. – Nominativ-Variante des Anredeverses, vgl. auch 714 Διὸς τέκος. 723 ~ 725; N 30 χάλκεος ἄξων#. – Im Hexameter mit Hiät. 724 ~ Δ 486 ὄφρα ἵτυν κάμψῃ _ περικαλλεῖ δίφρων#. – Im Hexameter χρυσεῖη mit ion. Synizese, so auch 727 χρυσείοισι. 725 ~ Σ 83, 377 u. ö. θαῦμα ιδέσθαι#; η 44 f. τείχεα μακρά, | ὑψηλά, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ιδέσθαι; vgl. Ω 269 εὔ οἰήκεσσιν ἀρηρός# (das Joch). 726 ~ 728 περιδρομοὶ; Ψ 339 πλήμνη ... | κύκλου (!) ποιητοῖο. 727 f. ~ K 262 f. πολέσιν (!) δ' ἔντοσθεν ἱμάσιν | ἐντέτατο στερεῶς (der Eberzahnhelm). 727 ~ 724 χρυσεῖη (!), s. d.; α 136 f. u. ö. προχόω ... | καλῆ χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος; Θ 436 αὐταὶ δὲ χρυσείοισιν (!) ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον (!), sc. Athene und Hera. 728 ~ 726 περιδρομοὶ; Φ 38 τάμνε νέους ὄρηκας, ἴν' ἄρματος ἄντυγες εἶεν; vgl. Λ 535, Υ 500 καὶ ἄντυγες αἶ περι δίφρων#, bzw. Λ 32 f. ἀσπίδα ... | καλήν, ἦν πέρι μὲν κύκλοι _ δέκα χάλκεοι ἦσαν. 729 Ion. -ου vor Konsonant; hiattilgendes νῦ ἐφελευστικόν im hier wieder einsetzenden Erzählpräteritum. In dieser Form nicht älter als die drei folgenden Verse.

- 730 δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα
 κάλ' ἔβαλε χρύσει' ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
 ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ ἔριδος καὶ αὐτῆς.
 |αὐτὰρ Ἀθη|ναίη, \Δι|φὸς _ κούρη/ |αἰγ|ιόχοιο,
 πέπλον |μὲν \καταχεύ|φαθ'*/ ἔανὸν |πατ|ρὸς ἐπ' *οὔ|δι/
 735 |ποι|κίλον, ὄν| ρ' αὐτῆ \πονή|σατο/ |καὶ κά|με χερ|σί,
 \χιτῶ|να δ' / ἐν|δῦσα Δι|φὸς| _ νεφει|ληγε|ρέτα|ο
 \τεύχε|σσο' / |ἐς πό|λεμον| θωρή|σσετο |δακρ|ού|φεν|τα.
 ἀμφί δ' \ὠμοι|ιν/ |βάλ|ετ' αἰ|γίδα |θυσα|νό|φει|σαν
 δφει|νήν, |ἦν πέ|ρι μὲν| πάντ|η _ Φό|βος |ἐστε|φάνω|ται,
 740 |ἐν δ' Ἔ|ρις, ἐν| δ' Ἀλ|κὴ \τε καὶ/ _ κρυό|φει|σσα |φω|κῆ,
 |ἐν δέ| τε Γορ|γεῖη κεφα|λή δφει|νοῖο *πέ|λω|ρος/,
 δφει|νή τε σμερ|ιδνῆ| τε, Δι|φὸς| _ τέρας |αἰγ|ιόχοιο.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφί|φαλον κυνέ|ην θέτο τετρα|φά|ληρον
 χρυσεῖ|ην, ἐκατὸν πολί|ων πρυ|λέεσσο' ἀραρυῖ|αν·
 745 ἐς δ' ὄ|χεα φλό|γεα ποσὶ βή|σετο, |λά|ζετο δ' ἔγ|χος
 |βρι|θὺ μέγα| στιβαρόν, τῶ _ δάμνη|σι στι|χας ἀν|δρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέ|σσεται ὄβρι|μοπά|τρη.
 Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαί|ετ' ἄρ' ἵπ|πους·
 \αὐτὰ|ι/ δὲ πύ|λαι μύ|κον οὐ|ρανοῖ', |ἅς ἔ|χον Ὠ|ραι,
 750 |τῆ|σο' ἐπι|τέ|τραπται μέγας _ |οὐ|ρανό|ς Οὐ|λυμ|πός τε,
 ἡμὲν ἀνακλῖ|ναι πυκινὸν νέ|φος ἠδ' ἐπι|θεῖ|ναι.
 τῆ ρὰ δι' αὐτάων κεντρη|νεκέας ἔ|χον ἵπ|πους·

733 κούρη Διὸς 734 κατέχευεν – οὔδει 735 ποιήσατο 736 ἠ δὲ χιτῶν' 737 τεύχεσιν
 738 ἄρ' ὠμοισιν 740 ἐν δὲ 741 πελώρου 747 Aristarch, v.l. οἴσιν τε 749 αὐτόματα

730 f. ~ T 392 ff. #ἵππους ... | ζεύγνουον (!)· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν (!), ἐν δὲ χαλινοὺς |
 γαμφηλῆς ἔβαλον (!), s.d. **731** ~ Ψ 294 ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν (!) ὠκέας (!) ἵππους#. **732** ~ 295 f. u.ö. ἵπποι | ὠκύποδες (!), s.d.; K 535 ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ _ κτύπος
 οὔατα βάλλει (Nestor), Ψ 504 #ἵπποις ὠκυπόδεσσι; N 197 μεμαῶτε (!) θούριδος ἀλκῆς#,
 P 181 ἀλκῆς μάλα περ μεμαῶτα#; E 96 πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς#. – Dichter-
 sprachlich, ohne genaue Parallelen; kein alter Vers mit ehemaligem ἵππω ὠκύποδ(ε)*
 oder ὠκέφ(ε)*. **733-737** = Θ 384-388, s.d. **738** ~ Σ 203 f. ἀμφὶ δ' Ἀθήνη | ὠμοῖς ἰφθί-
 μοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν (s.d.; sc. dem Achilleus). **739-741** ~ Λ 36 f. τῆ δ' ἐπὶ
 μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο | δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμος τε Φόβος τε
 (der Schild des Agamemnon). **740** ~ Σ 535 ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμός _ ὁμίλειον, ἐν δ'
 ὄλοη Κῆρ (auf dem Schild des Achilleus); I 2 φύζα, φόβου (!) κρυόντος ἑταίρη#; Λ 601
 (s.d.) εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰῶκά τε δακρούεσσαν. **741** ~ λ 634 μή μοι Γοργεῖην
 κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου (!)#, κ 168 συνέδησα πόδας etc.; vgl. Σ 410 ἀπ' ἀκμοθέτοιο
 πέλωρ αἴητον ἀνέστη | χωλεύων, sc. Hephaistos. **742** ~ M 208 f. αἰόλον ὄφιν | ..., Διὸς
 _ τέρας αἰγιοχοιο#. **743** = Λ 41. **744** ~ E 181 ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν _ θῦσάνοις (!)
 ἀραρυῖαν, sc. Hera. **745-752** = Θ 389-396, s.d.

- εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
 755 ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπε·
 „Ζεῦ, \ουὐ τὰδ' Ἄρηϊ νεμεσισάεις*/ |καρτερὰ Φέρ|γα,
 \όσσον/ τε καὶ |οἶον \ἀπώ|λεσσε/ |λαΦὸν Ἄχαι|Φῶν
 μάψ, [ἀτὰρ] οὐ κατὰ |κόσμον, ἐμοὶ δ'| _ ἄχος; \τὼ δὲ Φέκῃ|λω/
 760 \τέρπεσθον/ Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 \τοῦτον |ἄφρον' ἀνένθ'*/|, ὃς οὐ _ τινα |Φοῖδε θέμιστα.
 |Ζεῦ πάτερ, ἦ| ρά [τί] μοι \κεχολώσε', |αἶ κεν Ἄρη|α
 λυγρῶς πεπλη|γυῖα \κυδοι|μοῖ' / ἐξ|αποδίω|μαι;“
 τὴν δ' \ἀμειβόμενος| φάτο/ _ νεφε|ληγερέτα| Ζεὺς·
 765 „ἄγρει |μάν Φοῖ| ἔπορ|σον Ἀθηναίην ἀγελείην,
 ἦ \μιν μάλ' / εἴ|Φωθε κακῆσ' | _ ὀδύνησι πελά|ζειν.“
 ὡς \φάτ', |οὐδ' ἀπίθη|σε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 μᾶστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ _ ἀφέ|κοντε πετέσ|θην
 μεσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῖ' |ἀστερό|Φεν|τος.
 770 ὄσσον δ' |ἦΦερο|Φειδὲς ἀ|νήρ \ἔΦιδ' ὀφθαλμοῖν/

757 πάτερ, οὐ νεμεσίζη Ἄρη τάδε 758 ὄσσάτιον – ἀπώλεσε 759 οἱ δὲ ἔκηλοι 760 τέρ-
 πονται 761 ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες 762 κεχολώσσαι 763 μάχης 764 ἀπαμειβό-
 μενος προσέφη 766 ἐ μάλιστ' 767 ἔφατ' 770 ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν

753 f. ~ A 498 f. 753 ~ A 498 #εὔρεν (!) δ' εὐρύοπα Κρονίδην etc. 754 = A 499, Θ 3.
 755 ~ 368, 775, Θ 49, N 34 #ἔνθ' ἵππους ἔστησε (!), die partizipiale Variante nur hier.
 756 ~ Θ 22, P 339 #Ζῆν' ὑπατον μήστωρ(α); Θ 31, α 45 u.ö. ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη,
 ὑπατε κρειόντων; Ω 361 #χεῖρα γέροντος ἔλων ἐξείρετο etc., anders A 553 καὶ λίην σε
 πάρος γ' οὐτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ (!) (Hera zu Zeus). 757-768 ~ 872-880 (Ares über
 Athene). 757 ~ 762 #Ζεῦ πάτερ; 872 ..., οὐ νεμεσίζη ὄρων (!) τάδε etc.; Φ 112 Ἄρη (!),
 s. d. 758 Vgl. Ω 630 #ὄσσος ἔην (!) οἷός τε. – Im Hexameter eine zweifach gestreckte
 ad-hoc-Bildung, die über *ὄσσατος (wie Θ 223 = Λ 6 μέσσατος für μέσσοσ, s. d.) noch
 hinausgeht, vgl. ὑστάτιος für ὑστατος (Θ 353, O 634, s. d.). An hom. #ὄσάτιον schließen
 sich nachklass. ep. τοσσάτιος, μεσσάτιος an. 759 Wie B 214 ... κόσμον, ἐριζέμεναι
 βασιλεῦσιν#. 759 f. Vgl. Δ 9 f. ἀλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι | τέρπεσθον
 (sc. Hera und Athene; Zeus); H 58 f. καὶ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων |
 ἐξέσθην. 761 ~ 405 #σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνήκε (s. d.); Y 4 #Ζεὺς δὲ θέμιστα κέλευσε; ι 215
 ἄγριον, οὔτε δίκας εὔ εἰδότα οὔτε θέμιστας. 762 ~ 757 #Ζεῦ πάτερ; wie 421 ... κεχολώ-
 σσαι, ὅττι κεν εἶπω# (Athene). 763 'aus dem Schlachtgetümmel'; ~ 157 μάχης _ ἐκνο-
 στήσαντε# (s. d.), Π 252, Y 212 ... ἐξαπονέεσθαι#. 764 = A 560, Θ 469, Ξ 312 u.ö. 765 ~
 895 #ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρόν; anders H 459 #ἄγρει μάν, ὅτ' ἂν αὔτε, φ 176 #ἄγρει δὴ,
 πῦρ κῆον, bzw. Ξ 271 #ἄγρει, νῦν μοι ὄμοσσον. 766 ~ ο 356 f. ἦ ἐ μάλιστα | ἦκαχ' ἀπο-
 φθιμένη. 767 = Θ 381 u.ö. 768 f. ~ Θ 45 f. 768 = K 530; ~ E 366, Θ 45 (s. d.), Λ 519
 #μᾶστιξεν (!) δ' ἐλάαν. 769 = Θ 46. 770 ~ P 466 #ὄψὲ δὲ δὴ μιν ἐταῖρος ἀνήρ ἶδεν (!)
 etc. – Im Hexameter gegen die Regel augmentlos, weil an die Parallelstelle angeglichen.

- ἡμῖνος [έν] σκοπιῆ|, λεύσσων _ ἐπὶ |Φοίνοπα πόν|τον,
 τόσσον \πηδά|ουσι*/ θεῶν| _ \+ύψι|Φηχέες/ ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἴξον _ ποταμῶ τε ῥέφον|τε,
 \ῆ/ ροι|Φὰς Σιμό|Φεις| συμβάλλετον |ῆδὲ Σκάμαν|δρος,
 775 ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 λύσασ' |ἐκ Φοχέων|, περι δ' _ |ῆ|Φέρα \χεῦ|Φε πολλήν/
 \τοῖν/ δ' |ἀμ|βροσίην| Σιμό|Φεις \ἀν|τειλε*/ νέμει|θαι.
 αἶ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαῦϊαι.
 780 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὄθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 ἔστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσιν εἰκότες ὠμοφάγοισιν
 ἦ συσὶ κάπροις, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 ἔνθα σταῖσ' ἦῦσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 785 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνω,
 ὃς τόσσον ἀυδήσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·

772 ἐπιθρώσκουσι – ὑψηχέες 774 ἦχι 776 πουλὺν ἔχευε 777 τοῖσιν – ἀνέτειλε

771 f. ~ Γ 12 τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν. 771 ~ Ψ 143 ἰδὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον#; vgl. Φ 389 #ἡμενος Οὐλύμπω. 772 'so weit springen die ... Pferde der Götter' (Plural im Drei-Numerus System, generelle Aussage wie 724-728, 739-742, 746 f., 750 f.); anders Ψ 27 λύον δ' ὑψ(!)-ηχέας ἵππους# 'die (Myrmidonen) spannten ihre ... Pferde aus'; ~ Π 380 ἀντικρὺ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθρον ὠκέες ἵπποι, s.d.; ἐπιθρώσκω sonst 'darauf (herum)springen'. – Im Hexameter ohne Digammareflex. 773, 775 #ἀλλ' ὅτε δὴ – #ἐνθ(α) ~ 780, 784 #ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ(α) – #ἐνθα. 773 ~ Ζ 172 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε Ξάνθον τε ῥέοντα (sc. Bellerophon). – ἴξον im ion. Plural. 773 f. ~ Δ 452 f. #ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι (!) ποταμοὶ ... | ... συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ#, s.d. 775 ~ 755, s.d.; 368 ... ἔστησε (!) ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις#, Θ 49 ... πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε#. 776 Wie Θ 50 λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν (!) ἔχευεν (!). 777 ἀνατέλλω nur hier; zur Apokope vgl. Pindar Isth. VII 5 ἀντειλας Διόνυσον. 778 ~ Ι 182 (s.d.), 192, Κ 469 #τῶ δὲ βάτην (!); Χ 140, Ψ 853 u.ö. τρήρωνα πέλειαν#; s. auch zu Ν 71 #ἵχνια. 779 ~ Γ 6 #ἀνδράσι Πυγμαίοισι, Ν 346 #ἀνδράσιν ἠρώεσσιν; Α 590 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα (s.d.; Hephaistos). – Restituierbar, aber wohl nicht alt. 780, 784 ~ 773, 775, s.d. 780 f. ~ Δ 210 f. ... ὄθι ξανθὸς Μενέλαος | βλήμενος ἦν; Β 577 f. (~ 817 f.) ἄμα τῶ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι | λαοὶ ἔποντ(ο), s.d. 781 ~ 415, 849 Διομήδεος ἵπποδάμοιο#; Ρ 267, 369 #ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ; Ρ 24 (s.d.) οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἵπποδάμοιο. 782 ~ (s.d.) 203 #ἀνδρῶν εἰλομένων; Η 256 #σύν ῥ' ἔπεσον (!) λείουσιν (!) etc., anders Ο 592 #Τρῶες δὲ λείουσιν (!) etc. 783 = Η 257. 784 ff. ~ 859-863 (der verwundete Ares). 784 ~ 711, 755, 767, 775 (u.ö.) θεὰ λευκώλενος Ἥρη#; Λ 10 ... θεὰ μέγα τε δεινόν τε#, sc. Eris; Σ 217 f. ἔνθα σταῖσ' ἦῦσ', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη | φθέγγατ(ο). 785 ~ β 268 u.ö. #Μέντορι εἰδομένη, Ρ 555 #εἰσαμένη Φοίνικι (Athene), Ν 45 #εἰσαμένος Κάλχαντι (Poseidon); Hes. Th. 311 Κέρβερον ὠμηστήν, Ἄϊδεω κύνα χαλκεόφωνον. 786 ~ Π 722 ὅσον (!) – τόσον (!); Ρ 420 ὡς δὲ τις αὐ Τρώων μεγαθύμων ἀυδήσασκεν.

- „αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἔλέγχεα, | Φεῖδος ἀγῆτοί·
 ὄφρ' ἔτ' / | ἐς πόλεμον | πωλέσκετο | ἴδιος Ἀχιλλεύς,
 | οὐδέ ποτε | Τρῶες πρὸ πυλάων | Δαρδανιάων
 790 οἴχνεσκον· κείνοιό* | γε δειδίσαν / | ὄβριμον ἔγχιος·
 νῦν δὲ | Φῆκαθεν / πόλιος | _ | κάπ πεδίον / | μάχονται.“
 ὡς εἰποῦσ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Τυδείδη δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εὔρε δὲ [τόν γε] Φάνακτα παρ' ἵπποισιν | ἠδὲ Φόχεσσι* /
 795 | ἔλκος ἀναψύχονθ', ὄ / μιν _ βάλε Πάνδαρος | Φῶ·
 Φίδρῶς | γὰρ ἄχροα τεῖρ' / | ὑπὸ _ πλατέ| Φος τελαμῶνος
 ἀσπίδος | ?μεγάλης / | τῶ τείρετο, | κάμνε δὲ χεῖρα,
 ἄν δ' ἴσχωι τελαμῶνα | κελαινόν / | αἶμ' ἀπομόργνυ.
 ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἤψατο φώνησέν τε·
 800 „ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα εὐκότα γείνατο Τυδεύς.
 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής·

788 μὲν 790 κείνου γὰρ ἐδειδίσαν 791 δὲ ἐκάς – κοίλης ἐπὶ νηυσὶ 794 ἵπποισιν καὶ
 ὄχεσφιν 795 τό 796 μιν ἔτειρεν 797 εὐκύκλου – v.l. τρίβετο 798 κελαινεφές
 799 v.l. ζυγοῦ θεὰ 800 v.l. οἱ 801 Ed. West mit Pap. μικρὸς

787 = Θ 228. **788** ~ A 490 f. οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν | οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον (sc. Achilleus). **789** ~ O 408 f. οὐδέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο (!) φάλαγγας | ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἠδὲ νέεσσιν (!); X 194, 413 πυλάων Δαρδανιάων#. **790** ~ O 640 #ἀγγελίης οἴχνεσκε. – In der 1. Vershälfte ion. -ου. **791** = N 107, s. d.; vgl. z. B. Λ 167 μέσσον κάπ πεδίον παρ' ἐρίνεον ἐσσεύοντο (!) | ἰέμενοι πόλιος. – Die 2. Hälfte des Hexameters stimmt hier nicht zur Kampfsituation, s. 700. **792 f.** ~ 432 f. #ὡς ... ἀγόρευον (!). | Αἰνεῖα δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης. – ἐποροῦσαι bezeichnet sonst den feindlichen Angriff; Versvariante mit neuer Konnotation. **792** ~ 470 u. ö. (εἰπών). **793-798** Rückgriff auf 97-133. **794** ~ 219 u. ö. σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι(v)#; Δ 365 εὔρε δὲ Τυδέος υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα (!); Ψ 35 αὐτὰρ τόν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα | εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον. **795 f.** Vgl. 361 f. λίην ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με _ βροτὸς οὔτασεν (!) ἀνήρ | Τυδείδης (Aphrodite); Π 510 f. τεῖρε γὰρ αὐτὸν (!) | ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπ_εσσύμενον βάλεν (!) ἰῶ. **796 ff.** ~ Φ 51 f. τεῖρε γὰρ ἰδρῶς | ..., κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα#; B 388 f. (s. d.) ἰδρῶσει μὲν τευ (!) τελαμῶν _ ἀμφὶ στήθεσφιν | ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' _ ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται; Λ 811 ff. κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς | ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο | αἶμα μέλαν κελάρυζε. **796** Im Hexameter mit Augment und hiattilgendem νῦ ἐφελκυστικόν. **797** ~ 453, M 426, Ξ 428 #ἀσπίδας εὐκύκλους. **798** ~ 416 ἀπ' ἰχῶ (!) χειρὸς ὀμόργνυ#; Ξ 437 #ἐζόμενος δ' ἐπὶ γούνα κελαινεφές etc.; vgl. A 303 αἶμα κελαινόν (s. d.). **799** ~ Ψ 392 #ἵππειον δὲ οἱ ἦξε (!) θεὰ ζυγόν, sc. Athene; A 333, Γ 181 u. ö. φώνησέν (!) τε#. – Ion. -ου vor Konsonant, silbenschließendes νῦ ἐφελκυστικόν. **800** Anders ξ 37 ἦ ὀλίγου (!) 'fast'. **800 f.** ~ Π 185 f. (s. d.) πόρεν (!) δὲ οἱ ἀγλαδὸν υἱὸν | ..., περὶ μὲν θείειν (!) _ ταχὺν ἠδὲ μαχητήν. **801** ~ B 527 ff. Αἶας, | μείων, ... | ... ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθῶρηξ# (s. d.); θ 116, λ 469, ω 17 ὃς ἄριστος ἔην (!) εἶδός τε δέμας τε#. – (σ)μικρὸς nur hier und P 757, γ 296.

- καί ρ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἶασκον
οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε | νόσφιν Ἀχαιῶν
| ἄγγελος ἐς| Θήβας πολέ| φας μετὰ *Καδμίωνας/,
805 δαίνυσ| θαί μιν ἄνω| γον \έν/ _ μεγά| ροισι Φῆκ| ιλον·
\δ δ' ἄρ/ | θυμὸν ἔχων| \έφ' ὄν/ _ | καρτερόν, ὡς| [τὸ] πάρος περ,
κούρους *Καδμίων/ προκαλί| ζετο, | πάντα δὲ νί| κτα
| Φρηϊδίως· τοίη Φοί ἐγὼν \έ| πίρροθος/ ἦ| α.
810 σοὶ δ' ἦ| τοι μὲν ἐγὼ| \παρίσταμαι/ | ἦδὲ φυλάσ| σω,
καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι·
ἀλλά σευ ἦ κάματος πολυαῖ| ξ γυῖα δέδυκεν,
ἦ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκή| ριον. | οὐ σύ γ' ἔπει| τα
| Τυδέ| φος ἔκ| ιγονος [έσσι] δαΐφρονος | Φοινε| φίδα| ο.“
815 τήν δ' \ἀ| μειβόμενος| φάτο/ _ κρατε| ρὸς Δι| φομή| δης·
„γινώσ| κω σε, θεά| ι, \Δι| φὸς _ θύγα| τερ μεγά| λιο| ο·
τῷ τοι \προφρό| νως·/ Φερέω| _ Φέπος | οὐδ' ἐπικεύ| σω.
\οὐ/ με δ| φέος ἴσχει ἀκή| ριον | οὐτέ τις ὄκ| νος,
ἀλλά \τοι/ μέ| μνημαι \έφετ| μάων·/, | ἄς ἐπί| τειλας·

804 Καδμείωνας 805 ἐνὶ 806 αὐτὰρ ὁ – ὄν – meist κρατερόν 807 Καδμείων 808 ἐπι-
τάρροθος – von Aristarch athetiert, danach Edd. außer Monro-Allen 809 παρά θ'
ἴσταμαι 814 ἀπαμειβόμενος προσέφη 815 θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο 816 προφρονέως
817 οὐτέ τί 818 ἔτι σῶν – ἐφετμέων

802 ~ Υ 408 τὸν δ' οὐ τι πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι#. 803 ~ Β 450 σὺν τῇ παιφάσσουσα
διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν (s. d.; Athene mit der Aigis); ἐκπαιφάσσειν nur hier. 803-808 ~
Δ 384-390. 803 f. ~ Δ 384 ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ (!) στεῖλαν Ἀχαιοί. 804 f. Wie
Δ 385 f. πολέας δὲ κινήσατο Καδμείωνας | δαίνυμένους, s. d., bzw. auch 388 πολέσιν μετὰ
Καδμείοισιν#. 806 ~ 670 #τλήμονα θυμὸν ἔχων; wie 620 u. ὁ. #αὐτὰρ ὅ, Η 370 ὡς τὸ
πάρος περ#. 807 f. ~ Δ 389 f. #ἀλλ' ὅ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, ... | ρῆϊδίως. 808 Wie
u. a. 828, vgl. Δ 390 τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη# (dem Tydeus); s. zu Δ 366 εἴ πού τις
καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι (Diomedes). 809 Vgl. ν 300 f. ἦ τέ τοι αἰεὶ | ... παρ-
ίσταμαι etc. (Athene); ~ ω 422 ἀνά θ' ἴστατο καὶ μετέειπε#. 810 ~ 124, 135 (ἐπὶ) Τρώ-
εσσι μάχεσθαι#; 816 (u. ὁ.) προφρονέως, s. d. 811 ~ Δ 229 f. ὁππότε κέν μιν | γυῖα λάβη
κάματος (s. d.); Α 165, Υ 328 πολυαῖκος πολέμοιο#; Ι 239 κρατερὴ δέ ἐ λύσσα δέδυκεν#.
– Ion. ἦ vor Konsonant. 812 ~ 817; 373 (s. d.), λ 171, 398 #τίς νύ σε, σ 331, 391 ἦ (!) νύ
τοι αἰεὶ#; Α 547 οὐ τις ἔπειτα#, ähnlich Β 379, 392. – Erkennbar ion. Variante zu 817.
813 ~ Υ 206 φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι (s. d.; Aineias), ähnlich λ 236;
Ρ 76 Αἰακίδαο δαΐφρονος. – Im Hexameter ohne Digammareflex. 814 ~ Δ 316 #τὸν δ'
etc. 815 ~ 824 #γινώσκω γὰρ Ἄρηα; vgl. Η 24 Διὸς θύγατερ μεγάλοιο#. 816 ~ 810
προφρονέως; δ 350, ρ 141 τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω. – Wie u. a.
Η 160, s. d. 817 ~ 812; ~ Ν 224 f. οὐτέ τινα δέος ἴσχει ἀκήριον, οὐτέ τις ὄκνω | εἴκων
ἀνδύεται, s. d. 818 ~ 319 f. οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο (!) συνθεσιῶν | τῶν (!), ἄς
ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης; Ξ 144 #ἀλλ' ἔτι που, Ρ 338 (s. d.) #ἀλλ' ἔτι γὰρ τίς φησι
θεῶν. – Vgl. 116 #εἴ ποτέ μοι καὶ πατρί 'auch meinem Vater'.

- 820 οὐ μ' \εἶϜας*/ μακάρεσσι \θεοῖσι | ἄντα/ μάχεσθαι
[τοῖς] ἄλλοις· ἀτὰρ | εἶ κε ΔιϜός| _ θυγάτηρ Ἄφροδίτη
ἔλθῃσ' | ἐς πόλεμον|, τήν γ' οὐτάμεν | ὀξέϜι χαλ|κῶ.
| τῶ ρα/ νῦν αὐ|τός τ' ἀναχά|ζομαι | ἡδὲ καὶ ἄλλοιους
Ἄργείους ἐκέλευ|σα \Ϝαλήμεν*/ | ἐνθάδε πάν|τας·
γινώσκω \δ'/ Ἄρῃα μάχην| _ ἀνὰ | κοιρανέον|τα.“
- 825 τὸν δ' \ἀμείβετ'/ ἔπει|τα θεὰ γλαυ|κῶπις Ἄθήνη·
„\δίε | Τυδεΰ|διη|/, ἐμῶ _ κεχα|ρισμένε θυ|μῶ,
μήτε σύ γ' Ἄρῃά | [τό] γε δεί|διθι | μήτέ τιν' ἄλλοι
| ἀθανάτων|· τοίη τοι ἐγὼν \ἐπίρροθός/ εἶ|μι.
ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρῃῃ \θοϜῶ| _ | πρῶτ' ἔχε μῶ|νυχ'* ἵππω|/,
830 τύψον δὲ σχεδίην, μηδ' ἄζο θοῦρον Ἄρῃα
τοῦτον μαινόμενον, τυκτόν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον,
ὃς πρῶ|ην μὲν ἐμοί| τε καὶ _ Ἕρῃ | στεῦτ' ἀγορεύ|ωιν
| Τρωσὶ μαχή|σεσθαι, ἀτὰρ _ Ἄργείοισι ἀρή|ξιν,
| νῦν δὲ μετὰ| Τρώεσσι ὀμίλει, | τῶν δὲ λέλασ|ται.“
- 835 ὧς φαμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὧσε χαμαῖζε
χειρὶ πάλιν ἐρύσσασ', ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν·

819 εἶας – θεοῖς ἀντικρὺν 822 τοῦνεκα 823 ἀλήμεναι 824 γὰρ 825 ἡμείβετ'
826 Τυδείδη Διόμηδες 828 ἐπιτάρροθός 829 πρῶτω ἔχε μώνυχας ἵππους

819 ff. ~ 130 ff., s. d. **819** Wie 130 θεοῖς ἀντικρὺν (ῦ!) μάχεσθαι. **820 f.** = 131 f. **822 f.** ~ 600 ὡς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπε τε λαῶ. **822** ~ Σ 457, γ 92, δ 322 #τοῦνεκα νῦν τὰ (!) σὰ γούναθ' ἰκάνομαι. **823** ~ Σ 76 πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι υἱας Ἀχαιῶν (Thetis zu Achilles), 286 ὃς κέλει κατα ἄστῃ ἀλήμεναι αὐτίς ἰόντας (Hektor zu Polydamas). **824** ~ 815 #γινώσκω σε; 332 αἶ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κἀτα κοιρανέουσιν# (Kriegsgöttinnen); s. zu Θ 175 #γινώσκω δ', ὅτι (!). **825** ~ 375, 381; = α 44 u. ö. **826** = 243 (Sthenelos), Κ 234 (Agamemnon). **827** Wie Ξ 342 f. Ἕρῃ, μήτε θεῶν τό γε δείδιθι μήτε τιν' ἀνδρῶν | ὄψεσθαι (Zeus). – Ἄρῃα zeigt erst im Hexameter metrische Dehnung, ebenso Ἄρῃῃ 829, 841. **828** Wie 808. **829 f.** ~ 458, 883 #Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδόν _ οὔτασε (!). **829** ~ 841 #αὐτίκ' ἐπ' etc. – Vgl. 430 Ἄρῃῃ θοῶ vor πενθ. (s. d.); Θ 274 #Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα, ähnlich Λ 301, Π 694; wie Θ 139 φόβονδ' ἔχε μώνυχας (!) ἵππους#, s. d. **830** ~ 434 οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο (sc. Diomedes Apollon); Μ 192, Ρ 294 #πληξ' αὐτοσχεδίην, anders Π 807 σχεδόθεν _ βάλε Δάρδανος ἀνήρ#. – σχεδίην statt σχεδόν oder auch σχεδόθεν nur hier. **831** ~ 717 μαίνεσθαι (Hera); 889 ἄλλοπρόσαλλε (Zeus). **832** ~ Ω 500 #τὸν σὺ πρῶην κτεῖνας. **833** ~ Φ 413 f. Ἀχαιοὺς | κάλλιπες, ἀτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις (Athene zu Ares); Σ 59, 440 #Τρωσὶ μαχησόμενον, Τ 157 #Τρωσὶ μαχησομένους; Ξ 391 ἦτοι ὃ μὲν Τρώεσσιν, ὃ δ' _ Ἄργείοισιν ἀρήγων (s. d.). **834** ~ 86; Λ 502 Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὀμίλει μέρμερα ῥέζων. **835 f.** ~ Λ 143 f. ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὧσε χαμαῖζε | δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος (s. d.; ähnlich 320 f.). **835** ~ 290 #ὧς φάμενος, Χ 247, 460, λ 150 u. ö. #ὧς φαμένη. **836** ~ τ 481 #τῆ δ' ἑτέρῃ ἔθεν ἄσσον ἐρύσσατο (Odysseus Eurykleia); ξ 485 ἀγκῶνι νύξας· ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσε. – ἐμμαπέως nur hier. Originärer Hexameter mit ion. /-s-/ statt /-ss-/.

- ἦ δ' ἔς δίφρον \βήσετο πάρι/ _ Διφοιμήδεα δίλον
 \μεμαῖτι· ὑπό δὲι μῆεγα/ _ βράχε |φῆγινοσ ἀἰζων
 |βριθοσύνη|· δφεινήν \δ' ἄγε/ _ θεὸν |ἄνδρα τ' ἄριστον.
 840 λάζετ' \ἄρ/ μάστιγα καὶ ἦνία |Παλλάσ Ἀθή|νη·
 αὐτίκ' ἐπ' Ἄ|ρηϊ \θοφῶ| _ |πρῶτ' ἔχε μῶ|νυχ* ἵππω/.
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν
 Αἰτωλῶν [ὄχ'] ἄριστον, Ὀχη|σίοι' |ἀγλαφὸν υἷ|όν·
 τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 845 δῦν' Ἀἶδοσ κυνέην, μῆ μιν ἴδοι ὄβριμοσ Ἄρης.
 ὡσ δὲ ἴδε βροτολοιγὸσ Ἄρης Διομήδεα δίον,
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
 κεῖσθαι, ὄθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν,
 αὐτὰρ ὁ βῆ ρ' ἰθὺσ Διομήδεοσ ἵπποδάμοιο.
 850 \τοὶ δ' ἐ|πει/ σχεδὸν ἦ|σαν ἐπ' _ ἀλλή|λοισι ἰόν|τες,
 \πρόσθ'/ Ἄρης \ὀρέξαθ'/ ὑπέρ| _ ζυγὸν |ἦνία θ' ἵπ|πων
 ἔγχει \ὀβρίμω*/, μεμαφῶσ| _ ἀπὸ |θυμὸν ἐλέσ|θαι·
 καὶ τὸ [γε] |χειρὶ λαβοῦ|σα θεὰ γλαυ|κῶπισ Ἀθή|νη
 \φῶσ'/ ὑπὲκ δίφ|ροιο, φετώ|σιον \δ' |ἔκφυγε χει|ρός/.

837 ἔβαινε παραί 838 ἐμμεμαῖα θεά, μέγα δὲ 839 γὰρ ἄγεν 840 δὲ 841 πρώτῳ
 ἔχε μώνυχασ ἵππουσ 842 meist ἐξενάριζεν 850 οἱ δ' ὅτε δὴ 851 πρόσθεν - ὠρέξαθ'
 852 ἔγχει χαλκείῳ - v.l. ὀλέσσαι 854 ὡσεν - v.l. ὑπέρ - ἀίχθηναί

837 Wie 364 ... ἔβαινε, bzw. O 175 παραί _ Διὸσ αἰγιόχοιο# u.ä. **838** ~ Π 566 μέγα δ'
 ἔβραχε τεύχεα φωτῶν#; wie Y 442 #ἐμμεμαῖα. **839** ~ Z 380, 385 δεινήν θεόν, sc.
 Athene. **840** ~ P 482, Ω 441 μάστιγα καὶ ἦνία λάζετο χερσίν#. **841** Wie 829. **842** ~
 847 ... αὐτόθ' ἔασε#, 844 ἐνάριζε; Θ 323, Λ 373 u.ö. #ἦτοι ὁ μὲν; P 174 Αἴαντα πελώριον
 vor bD. **843** ~ O 282 #Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστοσ, P 307 #Φωκῆων ὄχ' ἄριστον. **844** ~ 31,
 455 μαιφόνε; Φ 402 τῆ μιν Ἄρης οὔτησε μαιφόνος ἔγχει μακρῶ; ζ 2, π 454 u.ö. αὐτὰρ
 Ἀθήνη#. **845** ~ O 219 #δῦνε δὲ πόντον ἰών (sc. Poseidon), o 60 f. χιτῶνα ... | δῦνε; N
 444, 521 u.ö. ὄβριμοσ Ἄρης#; Δ 374, η 322 οἱ μιν (!) ἴδοντο(#); Ἄιδοσ κυνέη erst wieder
 [Hes.] Sc. 227. - Dichtersprachlich, aber kein alter Vers: einerseits (F)ἴδοι mit Digamma-
 wirkung, andererseits reflexives (!) μιν statt (F)ἔ. **846** ~ 837; 241 #τοὺσ δὲ ἴδε, Σ 382
 #τῆν δὲ ἴδε, Δ 151 #ὡσ δὲ ἴδεν (s.d.); N 298 οἶοσ δὲ βροτολοιγὸσ Ἄρης _ πόλεμόνδε
 μέτεισι. **847 f.** ~ 684 f. μῆ δὴ με ... ἐάσησ | κεῖσθαι, s.d. **847** ~ 842. **848** ~ 155 φίλον
 δ' ἐξαίνυτο θυμόν#; Ξ 284, ξ 141 ὄθι πρῶτον. **849** ~ K 73, Y 484, Φ 205 #αὐτὰρ ὁ βῆ
 ρ' ἰέναι μετ(ά); Θ 322 #βῆ δ' ἰθὺσ Τεύκρου mit v.l. -οιο, M 106 (~ Π 552) #βάν ρ' ἰθὺσ
 Δαναῶν. **850** = 14, s.d. **851 f.** ~ Δ 307 #ἔγχει ὀρεξάσθω, N 190 f. Αἴασ δ' ὀρμηθέντοσ
 ὀρέξατο δουρὶ φαεινῶ | Ἔκτοροσ. - Im Hexameter mit Augment. **851** 'des Gespanns';
 ~ Γ 317 ὀππότεροσ δὴ πρόσθεν ἀφ_εἰη χάλκεον ἔγχοσ, ähnlich 346 (s.d.) mit #πρόσθε.
852 ~ 856 #ἔγχει χαλκείῳ; 673, 691 (u.ö.) ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο#; vgl. 790 u.ö. ὄβριμον ἔγ-
 χοσ#. **853 f.** Wie Λ 238 f. #καὶ τό γε χειρὶ λαβῶν ... | ἔλκ' ἐπὶ οἱ μεμαῖα. **854** 'von
 unten aus dem Wagen'; ~ Γ 367 f. ἐκ δὲ μοι ἔγχοσ | ἠίχθη παλάμηφιν (!) ἐτώσιον. Vgl.
 Ξ 406 f., X 291 f. χῶσατο δ' Ἔκτωρ, | ὅττι ρά οἱ βέλοσ ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός.

- 855 |δεύτερος αὐθ' | ὀρμάτο \Τυδεφίδης/ Διφομήδης
|ἔγχεϊ \χαλ|κέω· τὸ δ' ἔρεισε/ |Παλλὰς Ἀθή|νη
|νείατον ἐς| \κενεφῶν', ὅθι ζων|νύσκειτο μί|τρην.
τῆ [ρά] μιν |οὔτα τυχῶν|, διὰ _ |δὲ χροά \δά|ψε καλόν/,
ἐκ δ' \ἔγχος σπάσσ*/ |αὔτις. ὃ δὲ| _ βράχε |χάλκεος Ἔ|ρης,
860 ὅσσον τ' |ἐννεφάχει|λοι \ἦϋσαν* |καί/ δεκάχει|λοι
|ἄνδρες/ πολέ|μοι ἔριδα| _ ξυνά|γοντες Ἄ|ρη|ος.
τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶ|λεν Ἀχαιοὺς τε Τρῶ|άς τε
δεΐσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄ|ρης ἄτος πολέμοιο.
οἴη δ' |ἐκ νεφέων| ἐρεβεννή |φαίνεται| ἀ|φ' ἦρ
865 |καύματος ἐξ|, ἀνέμοιο _ \νέ|φον/ |ὄρνυμένοιο,
τοῖος |Τυδεφίδη| \δαΐφρονι/ |χάλκεος Ἄ|ρη|ος
|φαίνεθ' ὀμοῦ| \νέφεσσι/ |ἰὼν εἰς |οὐρανὸν| εὐ|ρύν.
καρπαλίμως δ' ἔκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,
πάρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,
870 \δεΐξε/ δ' |ἄμβροτον αἶ|μα \καρ_ρέφον*/ |ἐξ ὄ|φρατειλῆς,

855 βοήν αγαθός 856 χαλκείω· ἐπέρεισε δὲ 857 κενεῶνα, ὅθι – Aristarch, Edd. Lud-
wich, Monro-Allen μίτρη 858 καλόν ἔδαψεν 859 δόρυ σπάσεν 860 ἐπίαχον ἢ
861 ἀνέρες ἐν 865 δυσσάος 866 Διομήδει 867 νεφέεσσιν 870 δεΐξεν – καταρρέον ἐξ
ὠτειλῆς

855 ~ 114 #δὴ τότε ἔπειτ' ἠράτο etc.; wie 596, s.d. 856 'drückte, stieß'; ~ H 269, 1 538
ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ (!) ἴν' ἀπέλεθρον; Λ 235, P 48 #νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βα-
ρείη χειρὶ πιθήσας. – Im Hexameter mit hier funktionslosem Präverb; δέ nach kurzer
Endsilbe im 4. Biceps, s. zu 23, 51. 856 f. ~ Π 820 f. οὔτα δὲ δουρὶ | νείατον ἐς κενε-
ῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε; Ξ 181 #ζώσατο δὲ ζώνην (sc. Hera). – Im Hexameter mit
Hiat. 858 ~ Φ 398 ἰθὺς ἐμεῦ (!) ὤσας, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψας (Ares zu Athene),
N 830 f. ἐμὸν δόρυ ..., ὃ τοι _ χροά λειριόφεντα | δάψει (Hektor). 859 ~ 620 f., N 509 f.
ἐκ ... ἔγχος | ἐσπάσα(ο), vgl. M 395, N 178 #νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν (!) ἔγχος. 859 ff. =
Ξ 147 ff., s.d. (Poseidons Schrei), ~ E 784 ff. (Hera, verglichen mit Stentor); Π 468 ὃ δ'
ἔβραχε θυμὸν αἴσθων# (das getroffene Pferd). 862 ~ Ξ 506 ὡς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάν-
τας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε (!) γυῖα; χ 42 ... ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν# u.ä.; Γ 111 ὡς ἔφαθ', οἱ δ'
ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε. 863 ~ 859 ff.; 388 καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιο (!) Ἄρης
ἄτος πολέμοιο (s.d.; Dione); φ 286 #δείσαντες. 864 ~ Λ 62 οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀνα_φαί-
νεται οὔλιος ἀστήρ. 865 Vgl. H 63 f. Ζεφύροιο ... | ὄρνυμένοιο νέον; ~ Ψ 200, μ 289
Ζεφύροιο δυσσάος vor bD, vgl. M 157, ε 368 ἄνεμος ζαῆς, μ 313 ζαῆν ἄνεμον; καῦμα
nur hier. 866 ~ 704, 859 χάλκεος Ἄρης#; 1, 225 Τυδεΐδη Διομήδει; vgl. 181 #Τυδεΐδη ...
δαΐφρονι, 184 δαΐφρων Τυδέος υἱός#. 867 ~ O 118 #κεῖσθαι ὀμοῦ νεκύεσσι, s.d.; Γ 364,
H 178 u.ö. ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν#; Φ 522 ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν
ἴκηται. 868 ~ 367 #αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκοντο (!) θεῶν etc.; B 17, 168 ... θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν#.
869 ~ (s.d.) 906 ... κύδει γαίῳν#; A 405 ὅς ῥα παρὰ Κρονίῳνι καθέζετο κύδει γαίῳν;
Σ 461 ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων#. – Anders 399 #κῆρ ἀχέων, s.d. 870 ~ 339 f.
ῥέε δ' ἄμβροτον αἶμα θεοῖο, | ἰχώρ; Δ 149 #ὡς εἶδεν (!) μέλαν αἶμα etc.

- καί ρ' ὄλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζη ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα;
 αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων **Φιότητι**, ἄνδρεςσι **χάριν**/ φέροντες.
 875 σοὶ \γε/ μαχόμεσθα, σὺ γὰρ| _ τέκες |**ἄφρονα** **κούρη**ν,
 |**οὐλομένην**|, ἦ τ' αἰϜὲν \αἴσυλα/ |**Ἔργα** **μέμη**λε.
 ἄλλοι **μὲν γὰρ** \ἄπαν|τες, ὅσοι/ **θεοὶ εἰς**| [έν] Ὀλύμποι,
 |**σοὶ τ'** \ἐπιπειθόμεσθα*/ καὶ _ δεδμή|**μεσθα** **Ἰέκαστος**·
 ταύτην δ' \οὐ/ **Ἰέπει**| προτι_|**βάλλει** οὐ|τε [τι] **Ἔργω**,
 880 |**ἀλλ'** +**ἀνίης**|, ἐπεὶ αὐτὸς _ \τέκες/ |**παῖδ'** **ἄφίδη**λον.
 ἦ νῦν \Δι**φομήδε'**, ὑπέριθυμον \|**Τυδέος** **υἱόν**/,
 μαργαί|**νειν** \ἀνήκ'| ἐπ' ἀθανά|τοισι **θεοῖσι**·
 |**Κύπριδα** **μὲν**| πρῶτα σχεδὸν _ \οὔτα/ |**χεῖρ'** **ἐπὶ** **καρ**|ποῖ,
 |**αὐτὰρ ἔπειτ'**| \ἔμοιγ'/ ἐπί_σσυτο |**δαίμονι** **Ἰῖος**.
 885 **ἀλλά** μ' ὑπήνεικαν **ταχέες** **πόδες**· ἦ τέ κε δηρόν

874 *χάριν ἄνδρεςσι* (meist *χάριν δ'*) 875 *πάντες* 876 *ἀήσυλα* 877 *πάντες, ὅσοι*
 878 *ἐπιπειθονται* 879 *οὔτ'* 880 *ἀνίης*; Edd. außer West *ἀνιῆς* – ἐγείναιο 881 *Τυδέος*
υἱόν – Διομήδεα 882 *ἀνήκεν* 883 meist *πρῶτον* – οὔτασε 884 *αὐτῶ μοι*

871 = Λ 815. **872-880** ~ 757-768 (Hera bei Zeus). **872** ~ 757 ... Ἄρη _ τάδε etc., s. d. – Hexametervariante mit auffällig junger Kontraktion im 4. Longum. **873 f.** ~ 383 f. (Dione zu Aphrodite). **873** ~ 24 ἀκαχήμενος εἶη#, Ψ 343 πεφυλαγμένος εἶναι#; A 107, 541, Γ 60 u. ö. #αἰεὶ τοι; A 325 τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται# u. ä., ῥίγιστος nur hier. – Das Partizip sonst nur in der Odyssee-Formel τετληότι θυμῶ# (δ 447 u. ö.) und in υ 23 κραδίη ... τετληυῖα#. **874** ~ 211 φέρων χάριν Ἐκτορι δῖω#, I 613 #Ἀτρείδη ἥρωϊ φέρων χάριν, ε 307 χάριν Ἀτρείδησι φέροντες#, T 9 u. ö. θεῶν ἰότητι, Σ 396 #μητρὸς ἐμῆς ἰότητι. **875** ~ 880 ἐπεὶ αὐτὸς _ ἐγείναιο, s. d.; I 32 Ἀτρείδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι (Diomedes). **876** ~ T 92 #οὐλομένη, sc. Ate; I 228, ε 67, μ 116 ἔργα μέμηλε(v)#; vgl. 403 ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων# u. ä. – Im Hexameter phonologisch gestrecktes +αἴσυλα (i); die Schreibung ἀήσυλα erklärt sich durch etymologischen Anschluss an ἦδομαι, vgl. Schol. bT. **877** ~ φ 232 ... ὅσοι (!) μνηστῆρες ἀγαυοί#; Λ 825, Π 23 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι (!) πάρος ἦσαν ἄριστοι; Θ 451 #οὐκ ἄν με τρέψειαν, ὅσοι (!) θεοὶ etc. (Zeus), ähnlich A 566. **880** Vgl. 875 σὺ γὰρ _ τέκες; ~ 897 ἀΐδηλος#; vgl. 896, A 280 u. ö. γείνατο μήτηρ#, Ξ 324 γείνατο παῖδα#. **881 f.** ~ Φ 396 f. ἦ (!) οὐ μέμνη, ὅτε Τυδείδην Διομήδε' ἀνήκας | οὔτάμεναι (Ares zu Athene). **881** ~ 376 οὔτά με Τυδέος υἱός, ὑπέριθυμος Διομήδης (s. d.); vgl. u. a. 25 μεγαθύμου (!) Τυδέος υἱός#. – Im Hexameter erscheinen beide Flexionsvarianten mit gleicher Wortstellung, der versschließende Akkusativ zeigt ion. Synizese; ebenso Δ 365 εὔρε δὲ Τυδέος υἱόν, ὑπέριθυμον Διομήδεα (!), s. d. **882** ~ A 520 (s. d.), O 107 u. ö. ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι#; μαργαίνειν nur hier. **883 f.** = 458 f. **885 ff.** Ion. Dichtersprache: kein Dual, Folgen des Digammenschwunds, silbenschließendes νῦ ἐφελκυστικόν. **885 f.** ~ α 49 ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει#, ähnlich η 152, θ 411. **885** ~ ο 427 #ἀλλά μ' ἀνήραξαν Τάφιοι; Z 514 #καρχαλόων, ταχέες (!) δὲ πόδες (!) φέρον (!), sc. Paris; Γ 56 ἦ τέ κεν ἦδη# u. ä.; B 435 μηδ' ἔτι (!) δηρόν#.

- αὐτοῦ πῆματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
ἢ κε ζῶς ἀμενηνός ἔα χαλκοῖο τυπῆσι.“
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
„μή τί μοι, ἀλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε.
890 ἔχθιστός [δέ] μοί [ἔ]σσι θεῶν | οἷ Ὀλυμπόν ἔχουσι·
αἴφει | γάρ τοι ἔρις | [τε] φίλη | πόλει μοί τε μάχαι | τε.
μητρός | τοι μένος ἔστι | ἄσχετον /, οὐκ ἐπιφεικτόν,
Ἥρης· | τὴν μὲν ἔγωγε / σπουδῆ | δάμνῃμι φέεσσι /·
| τῷ σ' ὄφίω | κείνης τάδε | πάσχειν | ἐννεσίησι.
895 ἀλλ' οὐ [μὰν] σ' ἔτι | δφηρόν ἀνέξομαι | ἄλγε' ἔχοντα·
ἔκ γὰρ | ἐμεῖ | ὄ γ' ἔσσ' /, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
| εἰ δέ τε' | ἄλλοι' ἐκ / θεῶν | γένε' | ὦδ' ἀΐδηλος,
καὶ κεν | δὴ πάλαι | ἦσθ' / | ἐνέρτερος | Οὐρανώωνων.“
ὡς φάτο, καὶ Παιήων' ἀνώγειν ἰήσασθαι·
900 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσειν.
{ἠκέσατ' οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.}
ὡς δ' [ὄτ'] ὀπὸς γάλα λευκόν | ἐσσύμενος / συνέπηξε
ὕγρον [έόν], μάλα δ' | ὦκα + περι | τρέφεται κυκάνοντι,
ὡς | ῥα / | καρπαλίμως | ἀκέσσατο* / | θοῦρον Ἄρηια.

887 meist κεν 892 ἀσχετον 893 ἐγὼ – δάμνημ' ἐπέεσσι 896 ἐμεῦ γένος ἔσσι
897 ἐξ ἄλλου γε 898 ἦσθα 900 vv.ll. ἔπασσειν, πάσσειν 901 meist fehlend oder
nachgetragen 902 ἐπειγόμενος 903 überl. περιστρέφεται 904 ἄρα – ἰήσατο

886 ~ 397 (s.d.), K 349 ἐν νεκέσσι(#); ξ 36, ψ 193 #πυκνῆσιν (!) λιθάδεσσι; zu νεκάδες s. Risch 1974, 146 unter c. 887 ~ Π 445 αἴ κε ζῶν (!) πέμψης Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε, s.d.; I 619, Σ 308, φ 197 (#)ἦ (!) κε; Δ 321 #εἰ τότε κοῦρος ἔα (!) (Nestor); τυπῆ nur hier. 888 ~ (u.a.) 251, 764. 889 ~ 831 ἀλλοπρόσαλλον#; υ 334 ἀλλ' ἄγε σῆ τάδε μητρί παρεζόμενος κατάλεξον, ähnlich δ 738; δ 719 περι δέ δμωαὶ μινύριζον#. 890 ~ 404, N 68 u.ö.; wie A 176 ... ἔσσι διοτρεφῶν βασιλῆων#. 891 = A 177. 892 ~ Ω 708 πάντας γὰρ ἀσχετον ἴκετο πένθος#; vgl. Π 548 f. πένθος | ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν. 894 ~ Ω 235, φ 20 (#)ἐξεσίην; ἐ(ν)νεσίη nur hier. 895 ~ P 41 #ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι (!) δηρόν; 448 #ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν (!) γε, s.d.; 445 ἄλγε' ἔχητον# (u.ä.). – Im Hexameter ohne Digammareflex. 896 ~ A 280 εἰ δέ σὺ καρτερός ἔσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ; Ω 387 τέων δ' ἔξεσσι τοκήων#. 897 ~ 880 ἐγείναο παῖδ' ἀΐδηλον, s.d. 898 ~ 373 Οὐρανώωνων# (Dione); O 225 οἷ περ ἐνέρτεροί εἰσι θεοὶ | Κρόνον ἀμφὶς ἔόντες. – Im Hexameter mit Hiat. 899 f. Παιήων nur hier (~ 401) und δ 232; anders A 473, X 391 παιήονα. 899 ~ Z 170 #δειξαι δ' ἠνώγειν (!) ᾧ πενθερῷ; ε 112 τὸν νῦν σ' ἠνώγειν (!) ἀποπεμπέμεν ὅττι τάχιστα. 900 ~ 401 ... πάσσειν#. {901} = 402; ~ 904 ἰήσατο, s.d. 902 ~ (s.d.) 501 ἐπειγομένων ἀνέμων, Ξ 518 f. ψυχὴ δέ κατ' ... ὠτειλήν | ἔσσυτ' ἐπειγομένη, Ψ 118 f. δρῦς ... | τάμνον ἐπειγόμενοι; Δ 434 ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν#; wie u.a. Λ 558 #ὡς δ' ὄτ' ὄνος, M 451 #ὡς δ' ὅτε ποιμήν. 903 ~ ξ 477 καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος#. 904 ~ 899 ἰήσασθαι; {901}, 402 #ἠκέσατ(ο) (!); vgl. Π 523 τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκεσσαι# (Glaukos zu Apollon). – Restituiertes ἀκέσσατο* / ergibt eine iambische Binnenkadenz. In der Ilias

- 905 τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἶματα ἔσσε·
 πὰρ δὲ [Διῖ] Κρονίῳνι καθέζετο | κύδει γαίῳν.
 \ταὶ δ' αὖ προτὶ/ | δῶμα Διῖος| _ μεγάλοιο \νεέσιθην*/
 Ἥρη τ' Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομεῖνηϊς Ἀθήϊνη,
 παύσα|σαι βροτολοιγὸν Ἄρη' ἀνδροκτασιάῳν.

907 αἰ δ' αὖτις πρὸς – νέοντο 909 meist Ἄρην, so auch Ed. West

ist, neben ἱητήρ und ἱητρός, sonst nur vereinzelt #ιᾶτ(ο) belegt (M 2, s.d.; sc. Patroklos). 905 ~ 722 #Ἥβη δ(έ); Π 679 f. λοῦσεν (!) ποταμοῖο ῥοῆσι | ..., περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσε#; ζ 234, ψ 161 χαρίεντα δὲ (!) ἔργα τελείει#. – Kontraktion nach Digamma-schwund, silbenschießendes νῦ ἐφελκυστικόν; δέ nach kurzer Endsilbe im 4. Biceps. 906 ~ 869 ... θυμὸν ἀχέυων#; Θ 51, Λ 81 καθέζετο κύδει γαίῳν# (sc. Zeus), Α 405 ὅς ῥα παρὰ Κρονίῳνι καθέζετο etc. (s.d.; sc. Briareos). 907 ~ 398 #αὐτὰρ ὃ βῆ πρὸς (!) δῶμα Διός, s.d. 908 = Δ 8.